

ASL-66

- Mirwaiz Mohi Mohamed Junaid Sheikh
- Kashmir Tafsir - Noor-ul-Ayoon -
Ama-Yata - Saalooni ² میرزا محمد
- Samai Bargi Press, Amritsar
- 1354 H
- 56 Pages

وَلَا يَنْفُكَ بِمِثْلِ لَّاجِنَّكَ بِالْحَقِّ وَاحْسِنْ نَفْسِي

کاشف نفسیہ

موسوم بہ

نور العیون

ترجمہ پارہ

عمر بنیساء لون

یعنی

قرآن مجید کے آخری پارہ کا کشمیری زبان میں با محاورہ سلیس علمائی اہل سنت جماعت کا لکھا ہوا فقیری ترجمہ مصنفہ

علامہ الوری جامع مقول و منقول حاوی فروع و اصول مولانا و بالفضل اولینا حاجی مولوی محمد یحییٰ میر واعظ کشمیر نور اللہ مرقدہ

بتحشیہ

جناب فیض آباد مولانا و بالفضل اولینا حاجی الحرمین الشرفین مولوی محمد یوسف {مولوی فاضل}

و میر واعظ کشمیر جسکو جناب فیض آباد کے ارشاد سے

احقر العباد الراجی الی رحمۃ اللہ حافظ محمد عنایت اللہ امام مسجد کاڈہ پارسے مدرسہ ۵۴۳ھ

نشان یوسفی پورس اور شرفین باہننا ابو ضاعطا اللہ پورس

حاشیه فاضله در بیان

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الحمد لله الذي انزل على عبده الكتب ولم يجعل له عوجا وتكفل لحفظه وصونه بذاته فلم يح
احد الى تغيبه وتخریفه سبيلا والصلوة والسلام على سيد المرسلين وخاتم النبيين افضل
الخلق نسباً ومحتد الذي امره الله بالتصديق والتفصيل والتبيين ففصل تفصيلاً وبين تبليناً
صلى الله عليه وعلى آله واصحابه واتباعه حملة علومه وادابه واثاره الذين ينفون عن ذلك
الكتاب تحريف الغالين وانتحال المبطلين وتأويل الجاهلين وسلم تسليمهما كثيراً كثيراً
اما بعد يكت چه معلومی که قرآن مجیدس چه مختلف زون اندر ترجمه کرده است صرف آس کاشتر
ز و امیه خالی - ات زوه اندر آسونه کانه ترجمه شایع کرده است - پس کر توجه ات کن میان جد اجدن
یعنی علامه الوری حضرت مولینا محمد یحیی ان نور الله مرقده - چنانچه متوکر باره عم یسنا، لولش ترجمه ناو
تھا و پس نور العیون ترجمه عم یسنا لول - ات سپاره کرگ ترجمه امی موکبه زه اکثر مسلمان کیا
چه عم سپار آسان یاد - چونکه سو ترجمه آسو عام فهم نه مختصره صحیح - بیه آسو مکو غرض کاشتر لوکن آیات
فرآین بین نه ترجمه واقفیت پیدا کرن - نه موکبه سپد سو مقبول عام - چنانچه متعدد دفعه آسو لوکن
هنده طرفه چپاونه - مسلمانو کر خود بخود بیچ پور اشاعت - الغرض عم آس لوکن هنر ضرورت پور کر تر سواست
بیه کونه ترجمه ضرورت کنه آسه - مگر کنه کالاه گو که مرزا یو اندر اک شخص نه کرات عم سپاره کاشتر ترجمه پیدا نه
تهند غرض آسو فقط لوکن اندر مرزائی خیالات نه اعتقادات و اتناون - بیه کرن تمکوی اک الکه نه ذریعہ گویا
حلوس بله و اتناون زهرات پٹ یله بعض سمجھدار کاٹل اشخاص واقف پیدا نه کر اراده که نور العیون ترجمه
مولینا الممدوح کرو بیه چاپ - مسپداراده بو لکھت پٹ حاشیه - بیه بیت ممکن بعض بعض جابن هنر سید و ضا
بیه بین تت اندر متنه جابیه نزاونه نه ظاہر کر نه بین جابن مرزای کاشتر تفسیره دال بین مرزائیت و مترجمه - بیه بین جابن عم
غلط ترجمه یا غلط مطلب و منت چهو - بیتو لوک تهندن خرافاتن خزعبلاتن پٹ آگاه سیدت متنه نه مرزای
کاشتر تفسیره نه روزن پٹ - الحمد لله سه میان خواهش ان پروردگارن لعل سو حاشیه و اتو با تمام - ون هو مسلمان
لازم که بیه نور العیون محنتی کس اشاعتش اندر کرن بدل جان سعی ته کوشش - بالخصوص بین لوکن مرزای کاشتر
و چینه نش نه پر نه نش بیت کن - کیا زه بیه بیت ژ لنگ شبهات ته و سو بیه روزن نشین صحیح عقادن
مضبوطه محکم بیه روزن مرزائین هنده شرو نه ایم دشمنان اسلام و پیغمبر چه صلی الله علیه وسلم محف
ما مون الله ما اناجعلك في خورهم ونغوز بك من شرورهم *

محمد يوسف عفی عنه

ابن العلامة الاجل الواعظ غلام رسول
علامه الوری الواعظ محمد یحیی نور الله مرقدا

راجویری کدل
نگر - کشمیر

ASL-66

66

3

{ سُوْرَةُ النَّاسِ }

سوره نبا چو مکی رتجه آیه بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ید حضرت
لگ تعجب کن ته استهرا کن پالان پرژه پرژه کر نه اتی سپه نازلیم
بَلِّسَاءَ لَوْ كَمْ نَشِیْهِمْ پرژه پرژه کر ان عَنِ النَّبَاِ الْعَ
الذی هم فیه مختلفون بیت خبره اندریم چه اختلاف کره و
سَيَعْلَمُونَ نزدیک چهوزه زانن تمکو حال (۳)، ثُمَّ بیه چهوزه
یه لکنه کر نو سَيَعْلَمُونَ نزدیک چهوزه زانن تمکو حال (۵)،
مهادا آیا اسه کرنا زمین و تهرنه و الجبال اوتادا بیه کرنا کو

خَلَقْنَاكُمْ مِنْ رُءُوسٍ وَاجِبَا بِيَه كِرُوَه اِسِّه تُوَه پيدا جفت جفت يعنى نر و ماده وَجَعَلْنَا
نَوْمَكُمْ سُبَاتًا بِيَه كِر اِسِه نندرتنهتر راحتك سبب وَجَعَلْنَا اللَّيْلَ لِبَاسًا بِيَه كِر اِسِه
رات لباسه ته پرده وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا بِيَه كِر اِسِه دوه معاشكه ژماندنگ وقت
وَبَنَيْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعًا شَدَادًا بِيَه لِد اِسِه تُوِه پيٹ ست طبق درنه محكم (۷) وَجَعَلْنَا

(۱) جمہور مفسرین یہیہ و نان کچہ خبرہ اندرہ چہو مراد مرنہ پتہ بہ زندہ سپدن گو یا فرماؤک اللہ تعالیٰ ان بدہ تعجب چہو پرژہہ پرژہہ تہ گفتگو چہو یوان کرنہ کونہ لو کچہ خبرہ متعلق کچہ خبرہ اندر چہنہ گفتگو کرتیج محلی (۲) یعنی یہ پرژہہ پرژہہ تہ اختلاف بطور انکار استہزا لکنہ کرن با ایمان بلکہ کثرہ مسلمان ہنر قطعاً و یقیناً تردّدہ تہ شکہ و رای مرنہ پتہ زندہ سپدن پرژہہ کرن دن و د پرژہہ نہ کرہ دن متن سپدہ عنقریب معلوم زہ متن کیاہ بنہ (۳) یم انکار کرہ دن یلہ مرن نہ عذابس گرفتار سپدن تی وقتہ کیا سپدک قیامتج مجمل کیفیت معلوم (۴) یعنی دوبارہ چہو بہم کران تہ پت رٹان کہ قیامتس لکنہ انکار کرن (۵) قیامتس انکار کرن گو خدا یہ سندس قدرتس انکار کرن خدا یہ سندس قدرتس کہتہ پاٹ یکو انکار کرت اللہ یجعل الہ (۶) یعنی ات پاٹ یلہ اسہ قدرت گبہ قیامت برپا کرش پاٹ یکہ نا آست امہ و رای تہ کرہ اسہ واریاہ پنے قدرتجہ دلیلہ توہیہ پاٹ ظاہر مثلاً وخلقنکم الہ (۷) یعنی ست آسمان وجود آسمان چہو بقرآن وحدیث ثابت اہل اسلامن چہہ ات پرژہہ کرن لازم ات انکار کرن یا کونہ قسمتہ تاویل کرن گو قرآن مجیدس انکار کرن اگرچہ کالسنہ آستن کلمت زہ آسمان چہونہ کانہ چیز یہ چہو فقط حد نظر مگر مسلمان کامل میں قرآن مجید کس کلام خدا سندس پاٹ پور

سِرَاجًا وَهَاجًا بِيهِ كُرْ اِسِهْ ژونگه پر زله وُن سو کو آفتاب وَاَنْزَلْنَا مِنْ الْمُعْصِرَاتِ
مَاءً يَنْجَا بِيهِ وَالْوَاِسِهْ ادر وابر ونشه آبه سَهاه ماره وُن لِنُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَاتًا يَتَّوَكَّدُو
اِس ننه سیت پهل بیه زمینه اندره کهسون چیز وَجَنَاتِ الْغَا فَا بیه باغ گده لو کلو برت
ایتن چیزن اندر چه توته ساری شرکت یه شرکت است بنه تمیزه جدائی (۱)، اِنْ يَوْمَ
الْفَصْلِ يَرْيَا بِيْطِ جَدَائِي هِنْد دوه کان میقاتا چهو وقته مقرر کر نه آمت (۲)، يَوْمَ

پژده آسه لس لس چونه قرآن مجیدس مقابله کاسه هِنْدِس کلامس کنی اعتبار علاوه ازان
چه ماهران فلسفه جدیدته یه کت تسلیم کران ته مان زه آسمان چواک لطیف جوهره اک
یعنی کلیته چینه ممت ته انکار کران دن وجود آسمانش کاسه مدعی اسلامه سندر انکار کران ته گو
محض جهل و ضلال (۱)، یم ساری چیز چه سانه قدرت کا ملجه دلیله وُن کیا بعید چه سانه
قدرته نشه قیامت برپا کرن یا مخلوقات مرنه پته زنده کرن اوتان آس ذکر زه قیامت
برپا کرن چه ممکن خدایه سندس قدرتش اندرون چهو امه پته بیان پوان کر نه زه سه چینه
ممکنی یا ژ بلکه چه ضرور واقع سپده وُن متی دوهه بیه دوهه پترهه والین ته منکران فرق
یه کر نه (۲)، مرزاه کاترس تفسیرس منر چهو بیه آیه کریمک معنی محض غلط بیان آمت
کر نه تمکو وجه چهو بظا هر ایزه مرزائین ته چینه ملکه کن کافرن هِنْدِ پاٹ قیامتچ پتره کنه
تی سببه چه بیه فتنه کن آیه کریمین اندر قیامتچ ذکر چه تنیس موقعه لبان چه تحریف کران ته
معنی بدلاوان پینه رایه سیت متی متی معنی ونان یم حدیث شریفن ته سلف صالحین
هِنْدِن اَقْوَالِنِ مَخَالِفِ اَسْتِ چه لغتکه اعتباره ته محض غلط آسان امکو وجه چورزه
مرزه قادیان کر دعوی مسیح موعود آشک تیت پٹ سپدس اعتراض که لس متعلق
چهو حدیث شریفن اندر نزول از آسمان آمت کران تیت ته انکار تیت پٹ سپدس
اعتراض زه قرآن مجیدس اندر چه هِنْدِه رفیع الی السّما چ ذکر پوس کران تیت ته انکار
دینه لگو کاسه بشره سندر آسمانش پٹ کهسونی چهو محال تیت پٹ سپدس اعتراض معراج
شریفک کران تیت ته انکار وننه آس خدایه سندس قدرتش نشه کیا چهو دور آسمان پٹ
کیا کهاره کینه شخصس یلایک چه رالت ته دوهس کهسان ته وسان آسان کران ملائک ته
انکار دپس الله تعالی چهو فرماوان در شب قدر چهو ملائک هِنْدِ نزول سپدان کران
شب قدرس ته انکار دپس قرآن مجیدس اندر چه قیامتکه حقه الله تعالی فرماوان

يُنْفَخُ فِي الصُّورِ مِثْرًا مِثْرًا يَوْمَ يُنْفَخُ (۱)، فَتَأْتُونَ أَفْوَاجًا پس یو توه فوج
فوج (۲)، وَفُتِحَتِ السَّمَاءُ فَكَانَتْ أَبْوَابًا پس سپدن آسمان دروازه
جنتك (۳)، وَسُيِّرَتِ الْجِبَالُ بِمِثْرٍ يَكْنُ وَنَهْ كَوَهْ فَكَانَتْ سَرَابًا پس سپدن مِ
كوه سكه بهمه ان بجهتكم كانت مرصداً ا پریاٹ چهو جهنم زا کینچ ته ژر شینچ جای (۴)،
تخرج الملكة والروح اليه في يوم كان مقداره خمسين الف سنة كرن قیامت
انكار غرض یو یو چیز وسیت امسدس گوڈنکس دعواس پٹ اعتراض واقع سپدن متن
چین كرن انكارن پاٹ یا تاویلات فاسده كره كره م بقران ثابت استن یا بحدث
لهذا چه امسد پیروته امی طریقہ پکان فضلو واضلوا (۱)، مرزائے کاشترس تفسیر
منزھو لکھمت پو غنہ اندرہ چھو مراد بدن ہند دل ظاہری معنیس صریح تغیر دمت -
(۲)، یعنی پرت امتہ آسہ جدا جدا مسلمان جدا جدا کافر جدا جدا نیکو کار جدا جدا ساری آسن
اڈاڈن نشہ جدا تھے پاٹ سمن در میدان محشر (۳)، ملائکین ہندہ وسنہ خیطرہ یعنی سٹاہ
میرہ مژرا ونہ زن دروازی دروازه سپدنس ساری یو کن بکرت بن ملائک والنہ چنانچہ
اسد تعالی چھو سورہ فرقان منفر ماوان یوم تشقق السماء بالغمام ونزل الملائكة
تنزیلاً یعنی قیامتکہ دوہہ پھٹہ آسمان اکہ ابرہ سیت توه پتہ بن ملائک والنہ بکرت مینس
پٹ بیت اندر چھو ر دمتن ہم آسماںس اندر خرق والیتام محال زمانان چھہ میرزا دی چھہ حضرت
آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم ہندس معراج جسمانیس انکار کران چنانچہ بروٹھ گہہ تیج ذکر
دلیل چھہ ونان تن پٹ یھوی فلسفین ہند مردود قول زہ آسمان کتھہ پاٹ ہلکہ ہن آنحضرت
صلی اللہ علیہ وسلم کہت آسماںس چھہ و تھے کونہ کن تن چھو خرق والیتام سپدن محال
چنانچہ مرزائے کاشترس تفسیرس منزھو پت آیہ کریمس ته تخریف کرمت غلط معنی دمت (۴)،
مرزائے کاشتر تفسیرہ وال چھو لکھمت کوہو اندرہ چھہ مراد مخالفین حق امہ اندرہ چھو صاف ننانہ
متن اکہ ظاہری معنیچ کتہ پڑاہ چھہ حالانکہ اسد تعالی چھو فرماوان ولسئلونک عن الجبال
فقل بیسفہا ربی سنفا قریش چھہ پڑمان توبہ مین کہن ہند زہ مین کیاہ بنہ قیامتکہ
دوہہ توه فرماویوک ریزہ ریزہ کرہ مین کہن میون پروردگار (۵)، بیتہ چھہ چھو اسد تعالی بیان
فرماوان زہ یوم الفصل اندر کم فیصلہ بن کر نہ ملائک عذاب آسن جہنم منفر کفرن زاگان
پیران عذاب کر نہ خیطرہ

لِلطَّائِفِينَ مَائًا سَرَّكَشْ مَهْدِه وَاتَّجْ جَاءَ لِبَشَائِنَ فِيهَا أَحْقَابًا رَوْزَه وَنَ نَه دَرَنگی
 کَرِه وَنَ چَه تَت اندر واریهن حَقَبَن اَک حَقَبَه کَو شِیْت سَاس وِرِه لَایَدَن وَفَوْنِ فِیْهَا
 بَرْدًا وَا لَا شَرَّابًا زَهَن نَه تِیْتَش کَالَس سَر دِیَه بیه نَه چِه باو کَنه حِیزَه اِلَاحِمِمَا مَکَر رِیْزَوَانُ
 وَغَسَّاقًا بیه حَرک تَه زَر دَآب دِ دِمَتَن تَان مَهْدُ جَزَاءً وَفَاقًا مَزْوِرَه حَمَک عَمَلَه مَوَافِق
 اِنْفَهْم کَانُوا لَا یَرْجُوْنَ حِسَابًا یَزِیْطُ اَسَنَه غَم تَهَادَان اَمِیْد حَسَابِیج وَکَن بَوَابِیْتِنَا
 اِنکَارِ اَس کَرَان تَه اِیْزَ کُزَرَان سَايِن اَیَاتِن کَن اَبَا اِنکَارَه سَخْت وَکُل شَیْءٍ بِرِت چِیزَه
 اَحْصِیْنَه کُزَر اِسَه سَوِکِتَابًا لَکِنَاوَت فَذَن وَفَوَا یَس تَه هُو فَلَکَن نَزِیْد کَمَر اَعْدَا بَا
 یَس مِرَاوَنَه اَس تَوِیْه مَکَر عَذَابَه اِنَّ لِلْمُتَّقِیْنَ مَفَازًا یَزِیْطُ پَر مِیْزَ گَارَن چِه رِیْزَوَانِ
 مَهْر جَامِی حَذَائِقُ بَانَع بِرِت مِیْوَوِیْتِی وَاعْنَانًا بیه تَهَاه دِچَه وَکَوَاعِبَ بیه لَوِکِ
 زَنَانَه اَنزَابًا اَلِی دِیْنَه وَکَاسًا دِهَاقًا بیه بِیَالَه شَرَابِک بَر بَر لَا یَسْمَعُوْنَ فِیْهَا اَلْغَوَا
 بَوَزَن نَه تَت اندر کَتَه مِیْوَدَه وَلَا کَن اَبَا بیه نَه لَک اِکس اِیْزَ کُزَرَن تَه اِنکَار کَرَن (۱)، جَزَاءً
 مِنْ سَرَّابِک یَه چِوُک جَزَا یَاط جَالَس یَر وِر دِگَارَه سَنَدَه طَرَفَه عَطَاءً حِسَابًا بَخْشِشَه
 کَافِی تَه پُور حَسَابَه سَوِیْب رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْاَرْضِ وَمَا بَیْنَهُمَا لَس یَر وِر دِگَارَه سَنَدَه
 طَرَفَه یَس یَر وِر دِگَارَه آسَمَان مَهْد تَه رَمِیْن مَهْد بیه یَه مَن مَن رَحْمِیْو الرَّحْمٰن بَخْشَائِش کَرُون
 لَا یَمْلِکُوْنَ مِنْهُ خَطَابًا قَدَرَت لَبَن نَه لَس نَش کَت کَرِش یَوْمَ تَقُومُ الرُّوحُ بِیَه دِوِیْه
 دُودَه رَوْزَه رُوح وَالْمَلٰئِکَةُ صَفًّا بیه رَوْزَن دُودَه مَلَا یَک صَف دِت لَا یَتَکَلَّمُوْنَ کَت
 کَرَن اِلَّا مَنْ اٰذَن لَهُ الرَّحْمٰنُ مَکَرِیْس رَخَصَت دِیَه بَخْشَائِش کَرُون خَدَا (۲)، وَقَالَ
 صَوَابًا بیه وَنَه کَلَامَه دَرِیْسَت (۳)، ذٰلِکَ الْیَوْمَ الْحَقُّ سَوَدَوَه چِوِیْز (۴)، فَمَنْ شَاءَ
 (۱)، کِیَارَه بِیَم چِیْز اَسَن تَه نَا بُو دِیْه چِیْه اَمِیْد فَتَمِیْجَه خَرَابِیْه دِنِیَا کِیْسِی نَا یَاک شَرَابِیْس اندر بَاک کَو تَکَلُو
 شَرَاب طَهوَر سَوِیْو چِوِیْز وَنَشَه بِالْکُل خَالِی (۲)، یَعْنِی کَلَام کَرَن کَ سَوِکَرَه اَدَه کَلَام بَعْضِی کَرَن کَلَام
 شَفَاعَتِ بَعْضِی بَادَا یَشْهَادَتِ یَارَنِی بَر وَنَشَه اِیْه شَفَاعَتِ کَو اِذْن دِنَه حَضَرَتِ شَفِیْع المَذْبِیْیْس
 (۳)، دَرِیْسَت کَلَام کُوزَه شَفَاعَتِ کَرَه لَس نَت لَایَق اَسَه کَاوَرَن تَه مَشَر کَرَن تَه شَفَاعَتِ کِیَارَه تَه
 چِوِیْز هَر گَز دَرِیْسَت چِنَا یَخَه بَعْضِی مَفْسُور فَرَاو وَقَالَ صَوَابًا کُلْ شَخْصَه سَنَدَه حِیْظَرَه بیه شَفَاعَتِ کَرُون
 شَفَاعَتِ کَو اِجَازَت دِنَه بِیَم دِنِیَا اَس اندر پُز کَلَام اَسَه وَنَمَت پُز کَلَام کَو کَلَه تَوْحِیْد لَا اِلَه اِلَّا اللّٰه (۴)،
 یَعْنِی اِیْزَه نَاشَا یَان هَر گَز مَتَه دِوِیْه پِش اَکِنَه سَیْدَت تَه اَسُو دِنِیَا سِی مَنَسَر -

اَتَخَنُّ إِلَى رَبِّهِ مَابَاً پس پس پڑھ رُطْبِ پَنَسِ پروردگارِش نش واتیج جای ایمان
سیت تہ رتہ عملہ سیت انا اندر نکم عن اباقریبہ پڑ پات اسہ کروہ ہم نوہنہ نزدیک
عذابہ ایکو یومَ نَظَرُ الْمَرْءُ مَا قَدْ مَتَّ يَدَاهُ بِيَمِيْنِهِ وَبِيَمِيْنِهِ پرت اکھاہ تہ کامہ بیہ
برونٹ کرہ اتہو د و پوتہندو و یقول الکافرُ بیہ دیہ پرت کافرہ یلینتہنی کنت
تُرَابًا کاشکے بو آسہا مژہ پید اکثرہ ہنہ بصورت انسان بیہ کچھ کامہ نہ بد عملہ ہن نہ مہ نشہ
سورہ والنارعات چو بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ | مکی شیناجہ آیہ

وَالَّذِي نَزَّلَ غُرْقًا شتم تہ جماعت کویم کڈہ ون چہ پانس کویم کامہ اندر سخت تہ محکم - و
النَّشِطُ نَشْطًا شتم تہ جماعت کویم شوق پیدہ کرہ ون چہ کونہ کامہ اندر شوق کرہ و
السَّابِقُ سَبَقًا شتم تہ جماعت کویم رمانٹ کرہ ون چہ کونہ کامہ اندر رمانٹ کرہ
فَالسَّابِقُ سَبَقًا تہ شتم تہ جماعت کویم برونٹ اکثرہ ون چہ کونہ کامہ اندر برونٹ
اکثرہ فالمد بروت امرًا تہ شتم تہ جماعت کویم تدبیر کرون چہ کونہ کامہ بین قسمین ہند
جواب چو للنبعثن و نخاسبن البتہ زندہ ہو کرہ نوہ بیہ یوہ حساب ہنہ (۱)
یومَ نَرْجِفُ الرَّاجِفَةَ بیہ دوہہ الرہ الرہ ون یعنی زمین تہ کوہ پونکہ کوڈنکہ ہوکہ
سیت (۲) تَتَّبَعَهَا الرَّادِفَةَ پتہ بیہ تہ پتہ یوہ ون یعنی دویم ہوک (۳) قُلُوبُ

(۱) میں آیات کریم چہ عالمو مختلف تفسیر فرماومت مگر لفظ جماعت چو متن ساری سیت
شامل چنانچہ اہل ظاہر چہ فرماوان امہ اندرہ چہ مراد طالبان علم دین ہنر جماعت مہنی
چہ ہم پائرہ صفت غازیو جایدیو فرماویم صفت چہ جہاد کرہ ون ہند بیہ ہندن سلج ہن
ہیتکو عالمو دپ ہم چہ آسمان کن ستارن ہند صفت اکثر عالم چہ فرماوان ہم چہ ملائکن
ہند صفت شتم ہو ماونہ یوان کلامس تاکید کرہ خیطرہ مضمون کلام در راونہ خیطرہ شہادت
پیش کرہ خیطرہ یہ ام مرزائے کاشتر تفسیرہ وال لکھت چہو کیا زہ شتم گواک چیز شہادت
کیہ بیاک چیز شتم ماونک اصلی غرض چہ شہادت پیش کرن اتھ واوس چہ واو شتم
ونان واوا شہاد کیسہ ومنت چہونہ یہ چہو ام محض پنن وت موکلاونہ خیطرہ کرمت یوٹھ
بوقت ضرورت پتہ مطلبہ کونہ جایہ تحریف کرینج محل میں (۲) بیہ سیت ساری جاندارن
ہند روح سپدن ہند و بد نوشتہ جدا عالم سپدہ فنا (۳) بیہ سیت بیہ ساری
روح و اتن پنن پنن بدن منر عالم سپدہ بیہ نوہ طریقہ پیدا -

يَوْمَئِذٍ كَنَدَ دَلَّ آسَن مَن دَوَسَه وَاجِفَةً بِقَرَارِ ابْصَارُهَا خَاشِعَةً اِجْمَعَةً نَهْرَه
 آسَن خَبْرَه تَه جِيرَانِ يَقُولُونَ دِيَانِ چِه اِنَا لَمَرْدُودُونَ فِي الْحَافِرَةِ اَيَا اس يَمُوَه
 پَت پيرت ننه برو تهمس حالس - يعني مرنه پته كهتروه زنده اِذَا كُنَّا عِظَامًا
 نَحْرَةً اَيَا اس سپدوه زنده يله آسواس اُدجه شهوتزه دُورِيشَه قَالُوا دِيكَ تِلْكَ
 اِذَا كَرَّةٌ خَاسِرَةٌ سه زندگي چِه اده پيرت بِنه تاوان دوه وُن (۱)، فَاِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ
 وَاحِدَةٌ پس چونه سو واقعه مگر آوازه تنده فاذا هم پس هنگته منكه آسَن ميم بالساهرة
 بروي زمين يسه زمين آسه سفيدته هموار (۲)، هَلْ اَتَيْتَكَ اَيَا اَيَّيه تَه حديث
 موسى خبر حضرت موسى (۳)، اِذَا نَادَاهُ رَبُّهُ يَلَهُ الْوَدُودُ شِشْ پروردگار ن تهنده

(۱) امه اندره چوه مراد کافر چيه و نان يه هُتْمَه پات ته استهزايه - اهل حق
 هندس اعتقادس پت چيه مشخر کران الله تعالى چوه هندس مرنه پته زنده گشتن
 مشکل ته دشوار زاننش رد کران (۲) يو کافر و کرا و خيال زه يس چيردودرته
 بسپده سپده سو کتفه پات بکه بيه زنده سيدت ته چوه نهايت دشوار الله تعالى ان
 فرماوک زه يه چوه تو هي نش دشواره مشکل کيازه لوه چوه کانه چيرتیار کران
 اندر آلات و اسباب کن محتاج مه نش کته دشواره چونه کيازه مه چنه اسباب
 الا تن هنر ضرورت هي - ميان امر کن فرماونه سیت چوه معدوم موجود سپدان -
 ننه دوه ته کره بو کتوي حکم اتی سيدن ساری بيه زنده (۳) حضرت موسى سنده
 قصه اندره چوه مراد تهنده فرعون سندن ساحرن بيت مقابله کر نکه وقتة پين عاصه
 زمينس پت تراون لوه پته تت بڈ اثر دها سيدن چيم ساری فرعون شتره لشکره چله
 چها نگر کر گویا الله تعالى چوه فرماوان اسه يله ات هو چيه مژه لوره تگ اکس لخطس اندر
 بڈ اثر دها سپده کر نو دن کياه عجيب چوه اسنش مرده بيه زنده کرون - الحاصل
 بيه قصه که ياد دها في اندره چوه مراد صرف کافرن هندس دوباره بيه زنده سپدن
 عجيب زاننش رد کرون امه اندره چونه آنحضرت صلی الله عليه وسلم هنده مشيل
 موسى وغيره اسنک بيان کران غرض يه چوه محض غلطته افترا بيه چوه مرزا بے کاشتر
 تفسيره وال محض پين مرزايت ثابت کر نه خبطره تينس و نمت کيازه مرزه قاديان
 آسو پنه حقه مشيل عيسى اسنک دعوی کران -

بِالْوَادِ الْمُقَدَّسِ تَتِ يَاك مِيدَانِش اندر طوی بیت طوا چوناو ادهت الی
 فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغٰی کثر فرعونش کن یزیاٹ سو دلو حده فقل هل لك پس دپ
 ش آيازه چوا میل ته رغبت الی ان تزکی پاک کثرش کنو یجه صفتو ش و
 اهدیک الی ربک بیه ماوی بووت چاش پروردگار س کنو فحشش پس کهورک
 حضرت موسی گو شش حکم خدا و اتناو ش مخ منگو معجزه ته دلیل فارانه الایة
 الکبری پس ماو حضرت موسی ان ش بد معجزه سو گو عصا س از د ما سپد نو (۱)
 فکذب وعصى پس ایز گترن تهنه رسالت ته نافرمانی کرن تهنه س حکم ش
 ادبر کسعی منه پته پرن تهر بره خدا در حالتیکه سعی آسو کران در د حضرت موسی
 فحشر پس سمرن قوم پیون (۲)، فنادی پس کر یک دژن (۳)، فقال پس دین
 انا ربکم الاعلیٰ بو چوس بد پروردگار تهنه فآخذ الله نکال الاخرة و
 الاولی پس گرفتار کرسو خدای تعالی ان بعداب آخرت ته بعداب دنیانه (۴)
 ان فی ذلک لعبرة لمن یحشیٰ یزیاٹ ات اندر چه نصیحت شش پس کهور خدای
 ءانتم اشد خلقا آیا لوه چوه محکم سیدایشه اندره ذای منکرو؟ امر السماء
 کنه آسمان (۵)، بلنها لخدای تعالی ان سو آسمان رفع سمنکها بلند کر نو تهنه زتمکو
 فسولها پس برابر کرن سو و اغطش لیها بیه کر نو گو شب منه آسمانکو و اخرج
 (۱) آیه کبریه اندره چه مراد دوشوی چیز عصا س از د ما سپد نو ته بدیهنا
 ته - مرزه قادیان چو حضرات انبیاءن هندن معجزن اسکار کر مت چنا پنجه
 حضرت موسی سندن بیت معجزس یعنی عصا س از د ما سپدش ته چون انکار
 کر مت (۲)، ساحرانه ناون حضرت موسی اس سیت مقابله کر نه خیطره قوم سمرن
 و مقابله و چینه خیطره (۳)، یه کر یک دژن مقابله سپدنه برو نطهی تاکه هرگاه ساحر
 مغلوب ته سپدن لونه روزه لوکن پٹ میون اثره باقی (۴)، بعضی مفسرو
 فرماو یا چو مطلب زه پس رو سو الله تعالی ان امه کتفه خیطره ته بیه برو نطهمه
 یشی هیشه اکه کتفه خیطره سه گیه {ما علمت لکم من الله عیری} (۵)، گو یا چو الله تعالی
 فرماوان زه قیامتکن منکرن هرگاه امه مثاله سیت کهنه بیه نه بیاک مثال چه
 امه خوته تهر آسمانچ

ضُحَاهَا بِه كُذِّنَ رَوْشَانِي تَمَكِّه دَوِج (۱)، وَالْأَرْضَ بَعْدَ ذَلِكَ بِه زَيْن
 مَنَ آسَمَانَهُ نَبَه دَحَاهَا هَمَوَارَكِرَن أَخْرَجَ مِنْهَا مَاءَهَا وَمَرْعَاهَا كُدُون
 مَنَ زَمِينَهُ نَشَبَ آب تَمَكُّوتَهُ يَنُورُ تَمَكُّو وَالْجِبَالَ أَرْسَلَهَا بِه كِرَن كَوَه مُحْكَم لَنَكْرَهَهُ
 مَتَاعًا لَّكُمْ وَلَا تَغْلَامَكُمْ تَهْنِدَه نَفْعَه بَابِت بِه تَهْنِدَن جَارِيَان هَلَنَدَه بَابِت
 فَإِذَا جَاءَتِ الطَّامَّةُ الْكُبْرَىٰ پس بِلَه بِه قِيَامَت يَوْمَ تَبْتَلُ كَرَالِ إِنْسَانٍ
 مَا سَعَىٰ بِه دُوهه ياد كِرَه آدمي به كِرَن تَه سَارَوِي وَبُرْنَزِت الْحَيِّمُ لِنَ بَرِي
 بِه بِه نَزَاوَنَه دُونِخ شَيشِ دُوهه بِه سَارِنِي فَأَمَّا مَنْ طَغَىٰ پس يَمِ اك دُنْيَاهِ
 اَنَدِر سَرَكَشِي كِرَوَاتُ الْحَيَوةِ الدُّنْيَا اخْتَارَ كِرَن دِنْيَايَ زَنَدِگِي تَه لَذَات فَتَان
 الْحَيِّمُ هِيَ الْمَاوِي پس به تَحْقِيق دُونِخ شَيشِ هَمُو سَوِجُو مَشِ لَائِق جَاي وَأَمَّا مَنْ
 خَافَ مَقَامَ رَبِّه پس اَكه كَهْوَزَه دُنْيَاهِ اَنَدِر بِرُور دُگَارِس بِرُونِطَه كَنَه اسْتَادَه
 رُوزِش وَنَهَى النَّفْسَ عَنِ الْهَوَىٰ بِه رُشِن پَت نَفْسِ كَهْمِه مِيلُوشِ فَإِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ
 الْمَاوِي پس تَحْقِيق جَنَّت شَيشِ هَمُو سَوِجُو مَشِ لَائِق جَاي لِيَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ
 أَيَّانَ مُرْسَاهَا بِرُزْمَان چِي زَه قِيَامَتُو كِر هَمُو بِرِپَا سِيدَن تَمَكُّو (۳)، فَيَمَّا أَنْتَ مِنْ
 ذِكْرِهَا كَت اَنَدِر هَمُوك زَه تَمَكُّو وَت وَنَه شَيشِ اِلَى رَبِّكَ مُنْتَظِهَهَا چَالِس بِرُور دُگَارِس
 كَن چِي تَمَكِّه عِلْمَك مَشِي اِنَّمَا أَنْتَ مُنذِرُ مَنْ يَخْشَاهَا زَه هَمُوكَنه مَكْرَهِيم كِرَه دُوه
 شَيشِ كَهْوَزَه تَت قِيَامَت كَا تَهْتَمُ يَوْمَ يَرُوهَا زَن يَم بِه دُوهه وَهَمِن تَت
 كَرَلَيْبَتْهُوا إِلَّا عَشِيَّةَ زَن نَه دَرَنگِي اَسِيك كِر مَزِد دُنْيَا تَه دَر بَرِزَخ مَكْرَشَنه بِطَهه
 شَامَس تَام اَوْضَحَهَا يَا أَفْأَب كَهْسَنه شَهه دَوِپَرِس تَام بِه مَنَه دُوهه بِه سِيَت مَشَك
 (۱) دوه تَه رَات چَهه اَكِر چَهه أَفْأَبَكَه كَهْسَنه تَه لُوسَه سِيَت سِيَدَان مَكْر چُونَكَه أَفْأَب چِهوَ آسَمَانِي
 مَنَزَامِه مُمُوكَه كِرَك دُوهِس تَه رَانَشِ آسَمَانِش كُن لَسِيَت (۲) بِيَت زَمِينَك بَخَارَات يَم تَت مَنَز
 بَنَدِچَهه بِرُكِن تَه نِيرَت بَلَكَه نِيرِن آب سِيَت كَهِن هِنَدِو سَوَارِخُوكِن بِصُورَت نَاكَه رَاذ
 (۳) كِيَا رَه اَم شَخْصِن بِلَه دُنْيَايَ اخْتَارَ كِر خُدَايَ پُوسَنه شَيشِ خُدَايِش شَه سِيَد بِالْكَل دُور مَنَه
 دُورِي هِنَز جَاي كِيَه جَهَنَّم (۴) حَالَانَكَه بِه سُوَال هِنَدِو چِهوَ بِالْكَل نِي مَحَل كِيَا رَه تَهْنَز كُوم چَهَنه
 آيِنَدَك وَاقَعَات بَيَان كِرَن بَلَكَه چَهه تَهْنَز كُوم خُدَايَه سِنَد احكام خُدَايَه سِنَدَن بَنَدَن
 وَاتِنَاوَن بِه مَن خُدَايَه سِنَدَه عَذَابَه لَشَه بِهِيم كِرَن

دینا، چه زندگیا، همد مدت تہ فترہ اندر روز نک مدت تہ -

سورہ عبس چوکی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ دوکیہ تاجہ آیہ

آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم آس اکہ دویہہ اکہ مسجد حرامس اندر کافرن ہندین زہن
وعظ فرماوان اتی آو نابینا، اک لش آسونا و عبداللہ ابن امم مکتوم حضرت سید
ناخوش تہندہ امہ وقتہ پنہ سیت خبر چہا حال مجلس ما ایسنہ درینٹ بی محل ماوہ
کاہنہ کتہہ یہ نابینا آو برونتھ کن دین مہ پچہہ ناو و فلان فلان سورہ حضرت
فرماوس صبر کر مویہ ہر سو لگو بہہ تعجیل کر نہ حضرت کی ناخوش تمکو اثر سید ظاہر
بر روی مبارک جبین مبارکس لدوک چین روی مبارک پھروک امس لش اتی
سیدیم آیات شریفہ نازل عتابہ سان عبس روی مبارک ژوکراون و توکی
پہرن روی مبارک ان جاءہ الاعلیٰ امی خاطرہ زہ آو لش نابینا و ما یدہک
توہہ کیاہ زانراوہ لعلہ یزکی دویہہ سوا عما گثرہ پاک اوین کر فتنفعہ اللہ کری
یار تہ نصیحت پس نفع دیہ لش بہ نصیحت رٹن امّا من استغنی اما یس دنیا دار
چہو آسان فانت لہ نصیحتی پس ژہ چوک لش کنو تو جہ کران تہ لش کن بہرن
و ما علیک الا یزکی ژہ کیاہ نقصان گثرہ اکوزہ سو گثرہ پاک و امّا من جاءک
لیسعی اما یس یوان چہو توہہ لش جلدی کران مشقتہ سان امس نابینا سند پاٹ
و هو یحشی یوی چہو کہوژان یعنی از خدا فانت عنہ تلکھی پس ژہ چوک لش
لش روی مبارک پیرت بین کنو مشغول گثران گلا یہ لکنہ کر نو (۱) انھا تذکرہ
بتحقیق یم آیات قرآنک چہہ نصیحتہ فتن شاء ذکرہ پس یس ژہ سو کرہ ذکر ات
قرآنس (۲) فی صحیف مکرّمہ یم آیات کریمہ چہہ لکھت متنی دفتران تہ صحیفن اندر
یم عزت کرنہ امت چہہ مرفوعہ بلند تہونہ امت مطہرہ پاک کرنہ امت بایک
سفسرہ حوالہ کرنہ امت لکھن والین اتھہ کرا یم بزرگ قدر چہہ بسررہ
(۱) یعنی بی باکن تہ بے پروا ان لش یہ خیال تہاؤن کہ تم میں سزہ و تہرپ
تہ طالبان صادق محروم کرن تہ تم اضطرابس اندر تہاؤن یہ ہرگز لکنہ کرن (۲)
یس خوش کرہ سو کرہ تہ نصیحتس قبول ایسنہ کرہ متہ کرن توہہ تمکو کاہ ضرر چہونہ -

نيڪو ڪار ڇهه ۱، قَتَلَ الْإِنْسَانَ مَارَهُ بَيْنَ يَدَيْهِ لَعْنَتُ بَيْنَ يَدَيْهِ كَافِرٍ مَا
 أَكْفَرَهُ كَوْتَاهُ كَفَرَانِ نَعْمَتُ كَرِهَ وَنَ جُوسُو مِنْ آتَى شَيْءٍ خَلَقَهُ كَمَنْ نَكِهَ حِزْبَهُ نَشْ كَرِ
 سُو پيدا خدا تعالیٰ اَنْ مِنْ نَظْفَةٍ مِیْنِهَ هِنْدِهَ آبه هِنْدِهَ اَكِهَ نَشْ خَلَقَهُ پيدا ڪرڻ سو
 فَقَدْ رَهَ پَسِ اندازہ ڪرڻ تان هِنْدِهَ نَقْرَ السَّيْلِ كَبِيرَهَ مَنَهَ پَنَهَ نِیْرَخَ وَتَ ڪرڻ
 آسان نَقْرَ آمَاتَهَ مَنَهَ پَنَهَ مَارَنَ سُو فَا قَبْرَهَ پَسِ قَبْرَ ڪرڻ نَشْ نَقْرَ إِذَا شَاءَ أَكْثَرَهَ
 پَسِ ڀلہ ٿرہہ زندہ ڪرہ تَشْ ڪَلَا يَهَ ڪَفَرَانِ نَعْمَتُ ڪَثْرَهَ ڪرڻ لَمَّا يَقْضِ مَا أَمْرَهَ وَنَهَ
 ڪرڻ تہ تہ ٻيڪو امر ڪر خالقن تَشْ ۱، فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ پَسِ وَجْهِنَ إِنْسَانٍ إِلَى طَعَامِهِ
 پَنَشْ ڪھيٺن ڪو أَنَا صَبَبْنَا الْمَاءَ صَبًّا بِتَحْقِيقِ اَسَ هُوَ آبُ آسْمَانِ مَارَهَ شَمْرَ
 شَقَقْنَا الْأَرْضَ شَقًّا مَنَهَ پَنَهَ پَها ٿو زمين پَھُتَنَهَ فَا بَلَّغْنَا فِيهَا حَبًّا پَسِ ڪھاڙ اَسَ
 اَتَ زَمِينِشَ اَنزَرَدَانَهَ وَعَيْنًا بِهَ دِيهَ وَقَضْبًا بِهَ تَرَ ڪارَهَ وَزَيْتُونًا بِهَ زَيْتُونِ
 وَخَلَدًا بِهَ خَزَرَ ڪُلَ وَحَدًا ثَقٍ بِهَ دِيوارِ دَارِ بَاغِ غَلْبًا ڪُلَ ڪُلَ وَالِ وَفَا ڪَهْتَهَ
 بِهَ مَيُوَهَ وَأَبًا بِهَ ڪَاسَهَ مَتَاعًا لَّكُمْ وَلِإِنْفَامِكُمْ نَفْعَهَ تهنده بابت بِهَ تَهْتَدِنَ
 جاري اَن هِنده بابت ۲، فَإِذَا جَاءَتِ الصَّلَاةُ پَسِ ڀلہ ٻيہ سخت آواز ڪن رَ

۱، مَقَمَ كِي ملايڪہ مقررين ۾ صفات ڇهہ دلالت ڪر ان رَ ٻيہ قرآن ۾ وِشِڪَ اللہ تعالیٰ سِنْدِهَ
 طرفہ ملايڪن آو ڪانت وِنتہ ڪياريہ ۾ ڪيہ ڇهہ لوح محفوظہ ٻيہ قرآن مجيد نقل ڪر ان ۾ ڪم خدا ۲، اَگر
 سو مَسْنَدِنَ حُكْمِنَ تَعْمِيلِ ڪرہ مَاتَهَ پَنَنَ مَنَدَهَ آسَنَ نَزَاوَهَ بَاتِلَهَ آسُو آيند ڪسِ عَزِشَ اميدوار روزو
 پَزُونِ ڀلہ ام نافرمانی ڪر امس ڪَهْتَهَ پاڻِ شَوْبَهَ عَزِشَ تہ اکر امس اميدوار روزن وِڻ دِيهَ مَ
 ڪانہ پَسِ ڪوڏہ عزت آسہ ڪرہ اَمْتِ نَشْ شَوْبَهَنَهَ پَنَهَ بَ عَزِشَ ڪرڻ تهنده حقہ فرماوڪ ڪيتاہ
 ٻيہ ڇهہ مَقَمِ مَنَ ڪوڏہ عزت ڇو پوان ڪرہ ليڪن پَنَهَ ڇهہ ذليل سپدان ہر ڪاہ ڪانہ اَتہ مَنَزَرِ دُو
 آسہ سو وِجِنَ پَنَشِ طَعَامِ ڪُنَ ڪہ ڪہ پاڪ و پاڪيزہ ڪيہ ڇو سو در استدا آسان ۳، ۾
 چيز ڪَهْتِ ڪيہ ڇو بَنَانِ مَنَ چيزن ڪو سہ ناپاڪي ڇهہ سپدان مَنَ چيزن شڪن اندر
 پَنَهَ پاڻِ ڪيہ شَوْبَهَ بَرِ وَتَهْمَسَ عَزِشَ پَ غَرَهَ ڪرہون مَنَ چيزن ڇو بجلدي
 تَغْيِرَ عَالِ سپدان - ليڪن نافرمان انسانہ سندس حَالِ ڇو تَغْيِرَتَهَ انقلاب پَنَ
 اڪہ مدتہ پَنَهَ پَسِ مقرر ڇو سو ڪو فَإِذَا جَاءَتِ الصَّلَاةُ

تراوه ون يوم يفر المرء من اخيه ميه دوهه ثله شخص بايس نشه واميه
 واپيه وصاحبينه وكنيه ميه ماجه پنه نشه ميه بايس پيش نشه ميه نشه پنه نشه
 ميه پون پنه نشه لكل امرء منهم يومئذ يرت ايس آسه متواندره ميه دوهه
 شان يغنيه كومه ميه دالين ميو فكر وانشه (۱)، وجوه يومئذ مسفرة كنه بت
 اسن ميه دوهه تابان بنور ايمان ضاحكه آسه ون مستبشرة شادته خوش
 روزه ون وجوه يومئذ عليها غبرة كنه بوته اسن ميه دوهه متن پي آسه
 كرده تيركي كفرچه ته شرچه ترهقهها قتره وله متن سياهي اولئك هم الكفرة
 الفجرة حتى كے كافر بدكار -

سورة تكوير چو ملى | بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ | كتره آيه (۲)
 اذ الشمس كورت يله آفتاب وٹنه ميه (۳)، واذ الجومر انكدرت يله تارک
 کٹ کثرن واذ الجبال سیرت يله کوه پکنا ونه ين (۴)، واذ العشاء عطلت
 (۱)، لوکن اسن زه فتم اذ اسن غرقت ته آرامس اندر اذ اسن دلش ته تکلیف اندر (۲)
 بت سوره شریف منزهه واقعات قیامت بیان کرنے امت چنانچه حدیث شریف
 چو بروایت عبداللہ بن عمر رضی اللہ عنہما فرما و حضرت رسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم
 بس ايس خوش کره قیامت وچین وارہ اچو سیت سویرن سوره اذ الشمس کورت
 ميه اذ السماء انفطرت - ميه اذ السماء انشقت (۳)، تکویرک معنی چو لغش اندروٹن کاهنه
 چیزه چنانچه دستار لاش چیه ونان عربی پاٹ کور العمامه سوکیا چو پوان وٹنه کلس پیتش
 پکے آفتابکے وٹنه اندرہ تمکوبے نور سپدن بطریق استعاره مراد آست گویا تمکس ن وال نورس او
 نشیه دنه کونه بده پلو کس وٹنه پیت لیکن ته چونه هرگز مراد ميه مرزای کاشرس تفسیر منزه
 ونه امت چونه چو محض غلطنه مخالف تفسیر نبوی صلی اللہ علیہ وسلم آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم
 چو حدیث شریف اندر عاف لفظن اندر فرما و مت الشمس والقمر ثوران تکوران
 يوم القيمة آفتابه ته زون آسه زه ثامنہ منجه شیه (بی نور)، وٹنه ين قیامتکے دوهه بعینه
 چو سووی واقعہ اللہ تعالیٰ ترش پاوان امه اندرہ چونه مراد روحانی نظامس خلل سپدو
 بابیه کنه - پتھ پاٹ مرزای کاشرس تفسیر اندر ونه امت چو (۴)، مرزای کاشرس
 تفسیر اندر چو ميه آیه کریمکو معنی ته ترجمه بالکل غلط مطلب چھنه کتھے - سیرت چو

یله بار دار اونیته من ده رت آسن گیت حملک تراونه پن (۱)، وَاِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ
 یله جا نوران وحشی سُبْرَنَه پن (۲)، وَاِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ یله دریا تاونه پن (۳)، وَاِذَا
 درامت یسپیره نشه شتیر گو پکه ناون مَر چو لکمت سُجِّرَتْ گو یله دورین
 کرنه ته تُلنه پن معمولی سوادته یس آسه یونه بکنه ات لفظس به ترجمه کرت لوتنه یون
 ومنت اِکو مطلب تی یس تفسیر خداوند یس بالکل خلاف چو الله تعالی چو فرماوان وتوی
 الجبال تحسبها جامدة وهی تَمَرُ مَر السحاب (۱)، به آیه کر میگو معنی ته تفسیر چو مرزای
 کاشرس تفسیرس اندر غلط ونه آمت لفظ عشرس چو معنی اونیته (ماده)، بلکه ته اونیته
 یمن ده رت آسن گیت حملس عشر چو لفظ جمع اِکو واحد چو عشره مَر چو ومنت
 اِمه لفظکو معنی اونٹ (نر)، پن نه بُور تُلنس بکار (چه خوش)، حالانکه هندوستانس منز
 باوجود بار برداری هند مختلف سباب هیتا آست (مثل ریل وغیره)، چهنه کونه جایه اونٹ
 بیکار نه اونه آمت بیاک تفسیر چون ومنت اِیه سیت امسده قابلیتک پوره پته لگان
 چو که عشره اندره چو مراد زینیک عشرین سیده موقوف (رَبّی)، کونه لغتس اندر
 چونه عشرک جمع عشر ونه آمت بلکه چو عشرک جمع اَعشار یا عشور بیاک گو عشر
 به چو جمع اَعشار یخه پاٹ نفاس چو جمع نفاس اصل مراد چو به آیه کر میگو نه یله
 بار دار اونیته پن یله تراونه راچه و رای باوجود آنکه به چه نهایت نفیس مال پوان
 خیال کرنه خصوصاً عربس اندر مگر قیامتکه شدت هول سببه آسنه کانهته یمن کن لوتجه
 کران ته پر تملن (۲)، کیاره کوه یلنه پنس حالس ته هیائش پُر روزن متن کوهن همن
 جا نورین میدان منروست ته سمن اکو طه ساری اچ مثال چه از ته لهنه پوان که بعضی
 کوهن پٹ یله سردی ته شین شدت پوان چو اتی چه تتک جا نورین جاین منز
 وست پوان مرزای کاشر تفسیره وال چو به آیه کر میگو مطلب ته غلط بیان کرت
 یخنه دیش ته عقله سیت کانه واهاه چو (۳)، به آیه کر میگو ترجمه ته مطلب ته به
 کاشرس مرزای تفسیرس منز بالکل غلط بیان کرنه آمت سُجِّرَتْ چو لستیره منز در امت
 گو گرم کر لوت لغتس اندر چونه کونه جایه اِکو معنی خشک کرون به کو محض تخریف مراد چو اِمه اندره
 زه دریان گرم کرنه مَر سپدن ده ته نار سوره له هوا س سیت به سببه هوا سپده سخت گرم
 تکلیف دوه دن اِیم شته چیز سپدن پو غله گو ونگه فوکه سیت یس عالمکه فنا کرنه خیطه آسه

النَّفُوسُ ذُرِّيَّتُ يَلَهُ رُوحٌ لَهُ وَنَهْنِ بَدَنُ سَيْت (۱)، وَإِذَا الْمَوْؤُودَةُ سُئِلَتْ
بِلَهُ زَنْدِهِ قَرَّةً لَزَّةً مَرَّةً كُورَةً بِرُثْمَتِهِ يَبِيءُ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ كَمَهْ آيَةُ مَارَنَه (۲)،
وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرتْ يَلَهُ نَامَةُ هَامِي أَعْمَالٍ مُوْثِرَنَه (۳)، وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ
بِلَهُ آسْمَانٍ يَبِيءُ زَلَنَه بَوَسْتِ يَسِيں ثَلَنَه (۴)، وَإِذَا الْحَجِّمُ سُعِرَتْ يَلَهُ دَوْنُخٍ يَبِيءُ
تَاوَنَه وَإِذَا الْجَنَّةُ أَرْفِيتْ يَلَهُ جَنَّتِ يَبِيءُ لَكَهْ أَنَنَه (۵)، عَلِمَتْ نَفْسُ مَا أَحْضَرَتْ
زَانَه پَرْتِ أَكَهْ يَه حَاضِرْ كَرُمْتِ آسَسِ اَزِينِی وَبَدِی فَلَا أَقْتِمُ بِالْخُنْصِ یَسِ شَمْعُ حَمِیْدِ

(۱) بیه آیه کریمکو مطلب ته چهو مرزای کاشرس تفسیرس منتر محض غلط ته لغو ته
بی دلیل و نه امت یسوسلف صالحین یعنی حضرات صحابه مثل حضرت عبداللہ
بن عباس و غیرن ہندس تفسیرس بالکل مخالف چهو منتر چهو فرما دمت ایک معنی
بیلہ روح بن یلہ و نه بدن سیت (۲) بیه آیه کریمکو مطلب چهو نه مرزای کاشرس
تفسیرس منتر و نه امت کیارہ بیت چہسنہ برابر ی امرن منخرافات و واهیاتن سیت
(۳) بیه آیه کریمکو مطلب ته چهو مرزای کاشرس تفسیرس اندر محض لغو و نه امت
بس آیات کریمن ته احادیث شریفن مخالف چهو (۴) یعنی یلہ آسمان موثر نه بیه (کشط
چہ و نان کاسنہ جاندارس مسئلہ والنس امر اندرہ چهو مرادنی یہ اذ السماء انفطرت
اذ السماء انشقت اندرہ چهو بیاک گو یہ کنیشراہ مرزای کاشرس تفسیرس منتر و نه امت چهو
ته چهو محض غلط ته باطل (۵) ہم شہ چیزن لبہ پونکہ دویمہ نو کہ پتہ کل چہ میریت سورہ
شریفس منتر بہ چیزیمین بہون چیزن ہند تفسیر چهو مرزای کاشرس تفسیرس منتر محض غلط
ته باطل و نه امت اصل چہ مہ جاہلانہ تاویلات مرزہ قادیان قیامتکس پڑہ نہ کرنکس
بناس پٹ و منت یوتہ چہ ش پیروی کر مرفضل و اصل حدیث شریفس اندر چهو
فرما دمت حضرت صادق المصدوق صلی اللہ علیہ وسلم یوہو چیز و اندرہ چہ مراد و قات
قیامت بیه نہ کنہ چنا پنخہ در صحیح ترمذی و مسند امام احمد حنبل چهو بروایت حضرت عبداللہ
بن عمر رضی اللہ عنہما قال رسول اللہ صلی اللہ علیہ وسلم من سرع ان ینظر الی یوم القیمہ
رای عین فلیقر اذ الشمس کُوتت و اذ السماء انفطرت و اذ السماء انشقت یعنی
فرما و رسول کریم صلی اللہ علیہ وسلم یس اکس غمش کرہ قیامت و چہن ارہ اچہو سیت سو پرن سوہ اذ الشمس
کُوتت بیه اذ السماء انفطرت بیه اذ السماء انشقت یہو کیا کو حق ته پڑ پڑہ و رای چہنہ کنہتہ سوای گماری

بوماوان پتوپیرت کثره ونن تارکن هُند (۱)، الجواریم سیر کرده ون چیه (۲)، الکنس
 یم غیب کثره ون چیه (۳)، وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ قَتَمَ رَاثِ هُند بیه پیرت گرشن هوان
 چیه (۴)، وَالصُّبْحِ إِذَا تَنَفَّسَ قَتَمَ صَبْحُ بیه دمیده هوان سپدان (۵)، إِنَّهُ لَقَوْلُ
 رَسُولٍ كَرِيمٍ یُزَایطُ بِهِ قرآن اچو پرون سوزنه آمتش اک سندیس مرنه کن بڈ
 چو خدا تعالی اس لیش (۶)، ذی قُوَّةٍ قُوَّةٌ وَالْوَحْدِ عِنْدَ ذی الْعَرْشِ مَسْکِينِ
 (۱)، یم سِد پکان پکان پت پیرت پکن هوان چیه (۲)، یم پتوپتوی سیر کران کران
 بیه چیه پنین مطالعن اندر پوشیده سپدان یم حالات چیه سپدان پانرن ستارن چنانچه
 از حضرت علی مرتضی کرم الله وجهه بیه از مفسرین صحابه چو نقل کره آمت زه نموستارو
 اندره چیه مراد قَم ستاره بین خمسة متخیره و نان چیه قَم گے زحل مشتری عطارد و مریخ
 زهره بین پانرن ستارن بیه حال سپدون چیه صریح دلیل بیت کثره پت زه آسمانی
 چیرن تغیر گرشون ته انقلاب سپدن چونه کونه قَتَمه مشکل ته دشوار بلکه چو سهیل ته آسان
 (۳)، یا بیه پیرت یوان چیه (۴)، لَفْظُ عَسْعَسَ چو از اضداد آتیه چیه دوستوی معنی پیرت
 ینگوته پیرت گرشنک ته مکر زیاده مناسب چو یتیش گوڈنکوی معنی یعنی بیه رات
 پیرت یوان چیه؛ کیاره بین جاین چو الله تعالی فرماوان وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَىٰ وَاللَّيْلِ
 إِذَا سَجَىٰ مِنْ جَاوِیْنِ چو مطلب بیه رات یوان چیه ته عالم تاریک سپدان چو (۵)، یعنی
 بیه سوپیلان چو بین دون وقتن هُند ماوگ قَتَم کیاره یم چیه زه نشانه قیامتک شامس
 بیه وقت رات یوان چیه تمه ساته چو عالمس اندراک عجیب انقلاب سپدان وان ته گره چیه
 یوان بندکره ین گرشون پیرن تهورن چو یکدم معطل سپدان لوک چیه گرن منرشونگت
 مرده هیه یوان ات چو تشبیه عالمکس قناب لیش سیت بیه نفخه اولی سیت سپده امه پته بیه
 صبح چو سپدان ته دوه چو یوان تمه ساته ته چو عجیب اک حاله نمودار سپدان لوکه چیه هُند
 کرواندره ینان اوره یور یوان ته گرشان آتیه چو تشبیه مرنه پته بیه زنده سپدش سیت بیه
 دومیه فوکه سیت سپده قیامتکه دومیه گویا الله تعالی چو قیامتکن مُنکران هاوت دوان زه
 سانه حکم چو روزمره ستارن ته شب روزن تغیر و تبدیل ته انقلاب عظیم سپدان (۶)، بیت آیه
 کریمس اندر چیه قولس آفرضاقت کره رسولس کن بیه کیه اضافت بادی ملا بست (یعنی معمولی کونه تعلقه
 سبیه) بیه چو عربی کلامس اندر اکثر یوان کره یتیش چیه سه ادنی ملا بست ایزه جبریل امین

عرشته و الس نشه پهو باوقار و عزت مطاع ثم فرمان برداری کر نه آمنت جهوتنه
 یعنی در ملکوت امین امانت دار پهو غیبکن اسرارن پٹ (۱)، و ماصا حیکم
 بجنون پهو نه یار تهنه یعنی پیغمبر صلی الله علیه وسلم دیوانه و لقتل رآه بالافق المبین
 به تحقیق و چهواجم سو ملک بر صورت صلی آسمانکس اندس پٹ یس نین چهو (۲)، و ما هو
 علی الغیب بضمین پهو نه به پیغمبر کسیت علس پٹ بخل کره ون سوگو وحی یعنی از وحی
 به و اتان چهوس نه چهوه توبه چهه ناوان (۳)، و ما هو بقول شیطان رجیم
 پهو نه به قرآن پرون کدت ترهنه آمنتش شیطان سند فاین تذن هبون پس کتو کترو (۴)،
 ان هو الا ذکر للعالمین پهو نه به قرآن مگر نصیحت سارنی عالمین لمن شاء
 منکم ان یستقیم متنیم ترهنه توبه اندره اینکه راست نه سد روز در راه خدا (۵)،
 و ما تشاؤون الا ان یشاء الله رب العالمین ترهنه توبه تو تام نه ترهنه عالمین پروردگار (۶)،
 سندی ذریعه کیا آسو به قرآن مجید نازل سیدان (۱)، یعنی به معمولی شخص چهو نه ره
 اسند ذریعه نه واسطه کیا پیه نامعتبر خیال کر نه بلکه چهو به نهایت جلیل القدر نه معتبر
 شخص خلاصه چهو ایزه خدای تعالی سندس کلامس چهو توبه تامت زی واسطه
 اسند صفات چهو امه شتمه عدل و تقوی و ضبط و حفظکه اعتباره هم بوزده دویم گو
 سو صاحب بسند کمالات عقلی و زیرکی توبه تهنه تولد سپدن پٹھے معلوم چهه تم چهه
 منزله ته پاک افتراء کر نه نشه لهذا سپد دوشون راوین همنه تعدیل پوریا پٹ (۲)، یهه آیه
 کریمه سیت سپد ثابت ره بین دون راوین چهو ملاقات نه پانوان سپد سیت سیوازلوارم
 روایت چهو پس رودنه کونه شتمه شکماه ته تر دوا قرآن مجید کس کلام الهی اسنس اندر
 (۳)، یعنی بخته پاٹ کا هنن همنه عادت چهو بخل کردن نه هرگز همنه علفت پهو نه (۴)،
 یعنی پس کت طرفش ته کمین خیالاتن منزله و واقعی تحقیقی امور تراوت کیازه چهوه گزنان
 تمنی خیالات فاسدن کن بین همنه ناممکن اسن ظاهر چهو (۵)، کیازه قرآن مجید ک
 معانی و مطالب بوزلس اندر کجروی کرین چهو دلس زیاده قسوت سیده کران
 (۶)، یعنی سو پروردگار بین همنه هدایت ترهنه متن کره هدایت امه قرآن مجیده
 سیت بین همنه سو ترهنه متن کهنه بینه نه بلکه هرین متن و لک مرض فی قلوبهم
 مرض فرادهم الله مرضا

سوره الفطار هو کی | بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ | کنوه آیه
اِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ | بِلَهِّ آسْمَانٍ يَهْطُ (۱)، وَاِذَا الْكَوَاكِبُ انْتَثَرَتْ | بِلَهِّ تَارِكِ
چهره بن وَاِذَا الْبِحَارُ رُجْرَتْ | بِلَهِّ دَرِيَا يَكْنُ وَنَبْنِ بَزُورِ | وَاِذَا الْقُبُورُ بُعْثِرَتْ
بِلَهِّ قَبْرِهٖ بِرَئِثَةٍ | عَلِمَتْ نَفْسٌ مَا قَدْ مَتَتْ | وَآخِرَتْ زَانِهٍ | بِرِتِ الْكِبَاهِ | بِرِوْنَهٗ
بِلَهِّ لَدُونِ تَهْتِ | يَهْتَرَاوُنْ | يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ | اِمْنِ | مَا غَرَّكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ
کم چیز دَلَوِ | فَرِيبِ تَهٗ | بِزِ پَنَسِ | بِرِ دَرِ دِگَرِ بَزْدِگِهٖ | سَنَدِهٖ | سَبْتِ (۲)، الَّذِي خَلَقَكَ
بِمِ | پِیْدَا | کَرُوكْ | تَهٗ | فَسَوَّاكَ | بِسِ | سُدْ | کَرْنِ | تَانِ | چَانِ | فَعَدَّ | لَكَ | بِسِ | بِرَابَرِ تَهٗ | مُعْتَدِلِ
کَرُونِ | قَدْ | جَاوَزَ | فِي | آيٍ | صُورَةٍ | مَا | شَاءَ | رَبِّكَ | بِتِ | صُورَتِشِ | اَنْدَرِ | تَهٗ | هُونِ | تَتِ
اَنْدَرِ | دَرْ | تَنِي | تَرْكِبِ | کَلَّا | بِهٗ | فَرِيبِ | لَکِنِهٖ | کِهِنُو (۳)، بَلْ تَكُنْ | بُونِ | بِالْذِّينِ | بَلْکِهٖ | تَوَهٗ | چِهوهٗ
اَیْرَ | کُتْرَانِ | جَزَا | دِلُو | عَمَلِنِ | وَانْ | عَلَیْکُمْ | حَالَانْکِهٖ | بِزِ | پَاطِ | تَوَهٗ | هِیْ | چِهٖ | تَهَاوَنِ | آمَتِ
لِحَفِظَتِنِ | الْبَنَةِ | رَا | چِهٖ | کَرَامَتِ | تَنِي | چِهٖ | بِدِ | خَدَا | بِسِ | نَشِ | کَاتِبِ | بِنِ | تَنِي | چِهٖ | لَکِنِ | دَالِ
يَعْلَمُونَ | مَا | تَفْعَلُونَ | زَانَانِ | چِهٖ | بِهٗ | تَوَهٗ | کَرَانِ | چِهوهٗ | نِکِ | وَبَدِ (۴)، اِنْ | الْاَبْرَارَ
لَفِی | نَعِیمٍ | بِزِ | پَاطِ | نِکُو | کَارِ | چِهٖ | الْبَنَةِ | لَغْمَتِشِ | اَنْدَرِ | وَانْ | الْفُجَارَ | لَفِی | حِجْمٍ | بِزِ | پَاطِ
بِدِ | کَارِ | چِهٖ | الْبَنَةِ | دُوزْ | خَسِ | اَنْدَرِ | یَصْلَوْنَ | هَا | یَوْمَ | الذِّینِ | اِثْنِ | تَتِ | جَزَا | کِهٖ | دُوبِهٖ
وَمَا | هُمْ | عَنْهَا | بِغَائِبِ | بِنِ | چِهٖ | مَقَمِ | تَهٗ | دُوزْ | خِ | نَشِ | بِرِ | کَرِ | غَا | یَبِ | کَثَرِهٖ | وَنِ | لَعْنِ | هِمَشِهٖ | تَهْتِ (۵)
(۱) تَمَکِهٖ | پَهْ | بِسِ | کِیْفِیتِ | چِهٖ | اَللّٰهُ | تَعَالٰی | اِنْ | بِنِ | جَا | بِسِ | بِلَانِ | کَرِ | مَرِ | زَهٗ | اَلِ | اَبَرِهٖ | سِیْدِهٖ | پِیْدِهٖ | تَنِي
سَبْتِ | سِیْدِهٖ | آسْمَانِ | رِیْزِهٖ | رِیْزِهٖ | یَوْمِ | تَشَقُّقِ | السَّمَاءِ | بِالْغَامِ | الْاَیَّهٖ (۲) | لَعْنِ | بِسِ | بِرِ | دَرِ | دِگَرِ | کَارِ | دَنْ
بِنِ | صِفَتِ | کَرَمِهٖ | مُوْجِبِ | تَهٗ | سَبْتِ | مُعَا | مَلِکِهٖ | کَرِ | مَرِ | زَهٗ | تَهَاوَتِ | بَا | وَجُودِ | اَنْ | پَانِشِ | پِیْ
نَا | فَرَمَانِ | هِنْدَنِهٖ | خَالَ | فَتْکِ | دَاغِ | لِیُو | فَضِیْلَتِهَا | مَقَمِ | تَهٗ | عَطَا | کَرِ | یَا | یُو | بِنِ | خَلْقِ | قَاتِنِ | پِیْ
سُو | کَرُوتِ | بِرِ | بَا | دَنِهٖ | ضَا | یَحِ (۳) | لَعْنِ | خَدَا | وَنْدِ | کَرِ | مِیْ | سَنَدِ | کَرِ | مَسِ | پِیْ | اَعْتِمَادِ | کَرِ | تَمَنِّ | نَا | فَرَمَانِ
کَنِهٖ | کَرْنِ | کِیَا | زَهٗ | بِهٗ | اَعْتِمَادِ | کَرُونِ | چِهوهٗ | مَوْقُوفِ | قِیَا | مَتِکِهٖ | دُوبِ | پَرِ | تَهٗ | آسَنَسِ | پِیْ | لَوْتِهٖ | کَتِهٖ
چِهوهٗ | پَرِ | تَهٗ | بِلْ | تَکُنْ | بُونِ | بِالْذِّینِ | الْاَیَّهٖ (۴) | اَدِی | سَا | سَنَسِ | بِرِ | دَسِ | تَلِ | تَهٗ | کَرِ
لَوْتِهٖ | چِهوهٗ | تَنِ | مَعْلُومِ | سِیْدَانِ (۵) | دِیَا | دَسِ | مَنَزِ | هِنِهٖ | بَا | هَمَشِهٖ | حَا | کَمِنِ | هِنْدِهٖ | مَنَزَا | هٗ | نَشِهٖ | زَلَمَنِهٖ | سَبْتِ
تَهٗ | رُو | پُوشِ | رُو | زَنِهٖ | سَبْتِ | اِنْسَانِ | پِنِ | پَانِ | بِکَرِ | اَوَانِ | تَهٗ | مُوْ | کَلَا | دَانِ | چِهوهٗ | تَهْتِهٖ | پَاطِ | مَتِهٖ
عَذَابِهٖ | نَشِهٖ | زَلَمَنِ | تَهٗ | رُو | پُوشِ | رُو | زَنِ | بَنِهٖ | تَهٗ

وَمَا آذَنُكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ كَيَاہ چیر زانراوی ژہ ای آدمیہ کیاہ چہو سو
جزاؤک دودہ تہر ما آذَنُكَ مَا يَوْمُ الدِّينِ بیہ چہوس دنان کیاہ چیر زانراوی
ژہ کیاہ چہو سو جزاؤک دودہ یَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَيْئًا بِہ دودہہ یکہ نہ
کاہنہ اکھاہ کاہنہ اکس کہنہ نفعہ واتناوت پانہ وَالْأَمْرُ يَوْمَئِذٍ لِلَّهِ حَکْمُہ
فرمان مہ دوہک چہو خدا تعالی اس۔

سورہ تطہیف چہو کی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ شیعہ ترہ آیہ

وَبَلِّغْ لِلْمُطَفِّفِیْنَ دَاعِیَہ افسوس لوکہ ہند حق گالون الذین اذاکثالوا
عَلَى النَّاسِ یَسْتَوْفُونَ یم یلہ پالش کوتومین لوکہ ہند پورین وَاِذَا کَالُوهُمْ
اَوْ وُزِنُوهُمْ یلہ مینت یا تولت دن پون لوکن یحسرون چہون دن لا یظن
اُولَئِکَ آیازان چہنامہ ترہ چہنامہ اَنَّهُمْ مَّبْعُو ثَوْنٍ یَوْمَ عَظِیْمٍ
اینکہ تولنہین تم بدہ دودہہ اکہ خیطرہ یَوْمَ یَقُومُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِیْنَ یہ دودہ
استادہ روزن لوک پیش پروردگار عالمین کلاہ پزپاک اِنْ کِتَابَ الْفُجَّارِ
لَفِی سَجِیْنٍ البتہ گنہگارن ہند نامہ اعمال چہو سجینس اندر وَمَا آذَنُكَ مَا سَجِیْنٌ
کیاہ چیر زانراوی ژہ کیاہ چہو سجین یعنی جایہ چہہ باہول و ہمیت کتب مرقوم نامہ
اعمال چہو کتابہ لکھنہ آمر (۱) وَبَلِّغْ یَوْمَئِذٍ لِلْمُکَذِّبِیْنَ دَاعِیَہ افسوس چہو مہ
دودہہ پزپس اپڑ گترہ دن الذین یُکَذِّبُونَ یَوْمَ الدِّینِ یم اپڑ گترہ دن
جزاؤکس دودہس وَمَا یُکَذِّبُ بِہ اِلَّا کُلُّ مُعْتَدٍ اِیْمٍ اپڑ گترہ نت مکریت
حدہ دلونہ بدکار اِذَا نُنْفَخُ الْعِشَانِ اِلَیْہَا یَلْتَنٰ بِہ پرنہ پن پٹ آیات سان قال
دیہ سو آسا طیر الا ولین یم چہہ بروٹھمن ہند افسانہ کلاہ نہ چہونہ (۲) بَلِّغْ

(۱) یعنی سجین گو سو دفتر تہ سہ بد کتاب یسہ لکھنہ آمر تہ نشانہ تھاونہ آمر چہہ نت
اندر چہہ چہمین ہند نا و لکھنہ آمرت یلایک چہہ فجارن ہند نامہ اعمال تہ کتابہ اندر
امسندس ناؤس تل دیج کران گویا چہہ خامہ پٹہ پختش کن تاران تہ چہونہ ادہ کوہ
فتمہ تغیر و تبدیل سپدنک احتمال وزان سجین چہو صیغہ مبالغہ سچہ منہ مشتق سچن گو
قید خانہ تہ دقرس آونا و تھاونہ قید خانہ کیازہ مہ موجب کیاہن نافرمان چہمنس
بدس قید خالص منرو اتناونہ (۲) یعنی یم آیات بروٹھمن ہند افسانہ چہہ یہ لکھنہ

رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ بلكه کهی گنڈ تہ سیاهی کر دین تہندن
 تم یہ تم کران آس کلا انھم عن ربهم يومئذ يزيات تم چہ نہیں پرورگار
 نشہ منہ دھہ - لَمْ يَحْضُرُوا ابنته لَمْ يَكُنْ آمَنَ تَمَّ انھم لصالوا بالحیمة
 پتہ یزیات تم چہ البتہ ازہ ون در دونخ تہ یقال متہ پتہ یہ ونہ متن ہذا
 الذی کنتم بہ تکذبون بی چوتہ بیت تہ اسوہ اپر گنراوان کلا
 یزیات ان کتاب البرار لفی علی بن بہ تحقیق نامہ اعمال نیکو کارن ہندہو
 البتہ علی بنس اندر سو چو بر آسمان ہفتم عرش تل وما ادرک ما علیون
 کیاہ چیز زانراوی ژہ کیہ سو علی بن یعنی جایہ چہ بلند کتب مرقوم نامہ
 اعمال ابرارن ہندہو کتاب لکھنہ آمر (۱) بشہادہ المقرنوں حاضرین تت
 لکھنہ نزدیک کر نہ امت ملایک (۲) ان البرار لفی نعیم یزیات نیکو کار چہ
 البتہ نعمتس اندر در حبت علی لارائک یظرون تختن پٹ چہ وچہان پرت
 طرفس کنو تحرف فی وجوہہم نصرۃ النعیم پرزنک ژہ تہندن بوہفن اندر
 نازکی نعیم یسفتون من ریحیق محنوم چا ونہ پن شراب خالصہ کہ نشہ سوی
 اسہ سفید خوشبو سوی اسہ سر بہر ختمہ مسک مہر پتچ اسہ مومہ بدل نہ لاچہ
 بدل مشک نافہ و فی ذلک ات شراب پاکس اندر فلیتنا فیس امتنا فسون
 ہرگز زوہ پتچ ہن کیا زہ جزا تہ سزا واقع سپدون بیہ حقہ والن حتی و اتناون یہ
 چہو ثابت عقلی و نقلی دیلوسیت یہ ثابت چہہ اگر بالفرض متو دیلوسیت منکرن
 کینہ نسلی سپد نہ سو چو نہ متن دلسن ہند قصور بلكہ چہو تہندی دین ہند قصور کیا زہ تہندن
 دین چہہ کھے نہ زنگار لگت (۱) یعنی علی بن چہو سو دفتر تہ سہ بد کتاب بیت منز نیکو
 کارن تہ جنتین ہند ناد لکھنا امت چہہ تت کتاب تہ چہو نشا تہا ونہ امت بیت
 پرت کانسہ چہو معلوم سپدان ایزہ پتچ منز چہہ جنتین ہند ناد پرت نیکو کارہ سند
 نامہ اعمال چہہ ملاک شتہ کتابہ اندر ہندس ناوس تل درج کران (۲) ملایکہ مقربین
 چہہ تت نشہ حاضر سپدان از حضرت عبداللہ بن عباس رضی اللہ عنہما چہو مروی کہ
 سو دفتر چہو اکس سبز ز مرویہ پتچ پٹ سہ پٹ چہہ عرش مجید کس دچھنس کہو ریس
 آویزان آمر تراونہ

پس رغبت کرن رغبت کره ون (۱)، وَمِنْ أَجْلِ مَنْ لَسْتُمْ بِهِ مِنْكُمْ تَمَكُّوْا سِهَ از آب
 چشمه لستیم حضرت ابن عباس د پو سو آب چو عرشہ تله و سان جنتس کن جنت کو
 ساروی ابو اندره چو بہتر عینا مراد چو چشمہ کیشرب بہا المقریون چن تہ نش
 نزدیک کر نہ آمت بندگان خاص ان الذین اجر مہوا پز پاٹ ہم بدکار آس
 مشرک کا نوامین الذین امنوا یضحکون آس مسلمانن آسان واذ امر وایہم
 یتغامز وک یلہ پکان آسن مسلمانن کن اچہہ ناٹہ آسن کران حقارتہ کن واذ
 انقلبوا الی اہلہم انقلبوا فیکہین یلہ ہیرت آس گزہان پنہن باژن کن
 ہیرت آسن گزہان خوشی کران یو کا موسیت واذ اراوہم قالوا ان ہو لاء
 لصلالون یلہ وچہان آس ہم مشرک متن مسلمانن دیان آس البتہ ہم چہہ د ملت
 گمراہ گیمت وما ارسلوا علیہم حفظین حالانکہ سوز نہ آس نہ آمت ہم متن
 مسلمانن پٹ راچہہ فالیوم الذین امنوا من الکفار یضحکون پس از کہ دویہ
 یعنی قیامتکہ دویہ آسن مسلمان کافرن آسان علی الاراک یظرون تحت
 پٹ آسن وچہان متن کافرن ہند حال نہ رنگارنگ عذاب دیان آسن ہکل
 ثوب الکفار ما کا نو یفعلون آیا جزا آوہ ونہ کافرن مہ موجب یہ ہم
 کران آس یعنی استہزاتہ مسخرگی۔

سورہ انشاق چو مکی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ پینرہ آیہ

اذ السماء انشقت یلہ آسماش شکاف سپرہ واذ انت لربہا کن تہا وہ پنہن
 پروردگارہ سندس فرماش وحققت سزاوارچہو آسمان کن تہا ولس واذ الارض
 مدت یلہ زمین ز پھر ونہ مہ (۲)، واکفت ما فیہا بیہ تراوہ بریہ تت اندر چو
 خزانہ تہ مردہ وخلق خالی سپرہ واذ انت لربہا کن تہا وہ پنہن پروردگارہ
 سندس حکم وحققت سزاوارچہہ زمین تت کن تہا ولس یا ایہا الانسان انک
 کادح ای آدمی پز پاٹ زہ چو ک کامہ کرہ ون بتلاش (۳)، الی ربک پنہن

(۱) یعنی حرص رغبت کرن چیز کے بی۔ یعنی چیزن اندر شوبہ حرص رغبت کرون دنیا چن
 فانی نعمتن کن شوبہ حرص نہ رغبت کرون (۲) یہوتت منروژن ساری ملائک تہ
 جن تہ انسان اولین و آخرین (۳) کیا زہی اندر کیا چو تہا ونہ آمت خدایس نشہ

پروردگار تمام یعنی تهنس جزاء تمام کند تا بجد و جهد فمَلَقِيهِ پس زه چوک
 میله و نشت پروردگار متن کار من تهنس جزاء تمام من اَوْتِي كِتَابًا بِمِثْلِهِ
 پس پس اکس بیه دنه نامه اعمال دچمنس اتنس کت فسوف يُحَاسِبُ حِسَابًا لَّيْسَ
 پس نزدیک چو حساب بیه مهنه ش حساب بههل نه آسان وَنَقِيبُكُ إِلَى أَهْلِ مَسْرُورًا
 بهرت گزته نین بازن کن خوش نه شاد وَاَمَّا مَنْ اَوْتِي كِتَابًا وَرَاءَ ظَهْرِهِ
 پس اکس دنه بیه نامه اعمال تهرت کن کها ورس اتنس کت فسوف يَدْعُو اَنْثُوْرًا
 پس نزدیک چو نادویه هلاکس (۱)، وَيَصْلِي سَعِيرًا بیه اژه دزه ورس نارس اَنَّهُ
 كَانَ فِي أَهْلِ مَسْرُورًا پز پاٹ آسو سو نین بازن اندر در دنیا خوش ماله سیت
 اَنَّهُ ظَنَّ اَنْ لَّنْ يَجُوزَ پز پاٹ ش آسو گمان باز گشت ته رجوع کر نه بخدا (۳)،
 بکله البته بیه باز گشت کردن بخدا چو درست اِنْ رَبُّكَ كَانَ بِهِ بِصِيرًا پز پاٹ
 خدای تمند آسو شس بنیا حال نه عمل وچیه و ن فلا اَفْتِسِمُ بِالْشَفَقِ پس قسم شس
 بو هاوان آسمانکه اندچه سرخیه هند یسه سرخی در اول شب چه آسان وَالْيَلَّ وَمَا
 وَسَقَ بیه چوس شتم هاوان شبکو بیه بیه کیشراه بیه شب چو جمع کران وَالْقَسَمِ اِذَا
 الشَّقِ بیه چوس شتم هاوان زونه هند یله سه پور چه سپدان لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن
 طَبَقٍ البته لوه ساری سپد و سوار یعنی و اتیو عالس اکس حاله اکه پته یعنی قیامت که
 دو مکن اهوالن نه حالن مرنه پته (۴)، فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ پس کیا هگوین
 و اتنگ استعداد چالش کلس منزه چو قها و نه امت تمکو خیال بخلاف زمین و آسمان متن اندر
 به استعداد نه به خیال قها و نه آونه یعنی کانه شخص چو نیکیین اندر کوشش کران کانه شخص چو
 بدین اندر کوشش کران قیامت که دو به یله ساری پروردگار بر و نطه کن و اتن پرت اکس
 بیه پینه پینه کامه هند جزا دنه (۱)، یعنی آرزو کره زه کاشکی موت ایبه ها کو طس ته هلاکے
 کره هس - پینه پاٹ لوکن عادهتی چوره مصیتکه و فته چه موت ژماندان (۲)، یعنی پیغم
 نه اوسس دینکو غم نه اوسس آخرتک غم - نه آسو خدایه منزه نافرمانیه نشیت روزان (۳)،
 یعنی بیه یعنی نه به خوشی اس ش امی زه گمان آسو مرنه پته چونه بیه زندگی گزته و ن
 (۴)، هم حالات کی مثلاً گو ده مرن لوه پته قبره منرو اتن قبره هند تکلیف تلن لوه پته بیه
 زنده سپدون نه قیامتک اهوالت در وچین ستیس ها والله تعالی ان ترن چیزن هند

کافرن یوت و نت چهنه پشه کران (۱)، وَاِذَا قُرِئَ عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْمَعُونَ
 بیه پرنه چهو پوان مین پٹ تر آن سجده چهنه کران بَلِ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيَكْذِبُونَ
 بلکه یم کافر چه ایز گتران (۲)، وَاللَّهُ اعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ خدا چهو پتر دانانت به
 یم پائیس اندر چه تهاوان یعنی به مین در دل چهو فبشرهم بعد اب الیم پس خبر
 کر مین دود دوه ونه عذایک ساری اِلَّا الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مَكْرَهُ
 ایمان نوتنه رژه عمله کرک لهنم اجر غیر ممنون متن چه مزوره بی نهایت منته رتو همیشه ابد الابد

سوره بروج چهو مکی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ زتاوه آیه

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْبُرُوجِ قسم آسمانک یس برجه وال چهو (۳)، وَالْيَوْمِ الْمَوْعُودِ
 بیه منته دوک یکو دعه هتونه آمت چهو یعنی روز قیامت و شاهد و مشهود
 قسم منته دوک یس پرت هفته چهو حاضر سیده ون سوگو روز جمعه بیه قسم منته دوک

قسم - اک شفقتک - بیه شبک - بیه زونه هنده کپاره مین ترن چیرن چهو تشبیه
 مرنه پتکس عالس سبت - گویا بیه پاٹ دوه لوست گو دنی چهو شفق یعنی مغرب
 طرح سرحی ظاهر سپان - منته پته چه انه کله سپان - زونه منته چه مختلف حال
 سپان - گو دوه چهو مال آسان منته پته چهو واره واره بڈان بتو تام پور زون چه
 سپان - تیجی پاٹ گو مرن بمنزل شفق - قبره منزه وزن گو بمنزل نصف شب یم
 سانه ساری لوک چه پینه پینه جایه شونکت آسان - قیامتکه دوه بیه زنده سپان
 گو بمنزل زونه هنده پور سپان - مرزای کاشرس تفسیرس منزیه کثیره تیش و نه
 آمت چهو ته چهو محض خیال ته خط آیه کریمه کس تفسیرس چو نه نت سبت کانه
 تعلقات (۱)، یعنی خدایس کن چهنه نمان حالانکه قرآن مجیدک اثر چهو کنن ته سپان
 مکره بند دل چه کنن هنده نوتنه سخت ته در (۲)، یعنی خدایس کن منج کیا چه کتھی
 اته قرآن مجیدس چه انکاری کران (۳)، قرآن مجیدس اندر چهو اکثر جان الله تعالی
 پنین مخلوقاتن هنده یم قدر تک نشانه ته لوکن هنزه نظره اندر بڈ چیز چه قسم هاوان
 منی طریقه چو بیت سوره شریفس منزیه کثیرن چیرن هنده قسم هاوان - تیش چو نه اشاره
 کونه کن تیجی پاٹ مرزای کاشرس تفسیرس منزیه آمت چهو - ته چهو محض
 بے بنیاد نه بی دلیل -

یس حاضر سید نہ آمت چہو سو گور و ز عرفہ حاجی چہہ نمہ دوہہ حاضر سیدان (۱)، قَتِلَ
 اصْحَابُ الْاُخْدُوْدِ مار نہ آے خندقہ وال بیوڑہ تجہ گز ز یوٹ تہ بہ گز بہ خندق کھن
 مسلمان ہندہ عذابہ حیطہ النار ذات الوعود مہ خندق آس ساری آتش رہہ وال
 سٹاہ زن وال اذہم علیہا فعود یلہ آس مہ نت اپٹ یعنی نت انداز بہت وہم
 علی ما یفعلون بالمؤمنین شہود آس تم نت عذابس یس کران آس با ایمان
 پانہ حاضر سید مت (۲)، وَمَا نَقَمُوا مِنْهُمْ عِيبَ كَرِهْنَه تہ ناپسند کر مکنہ متن مسلمان
 یس الا ان یؤمنوا باللہ العزیز الحمید مگر تیوی زہ ایمان ان مہ یس خدایس یس
 غالب چہو رزہ کامہ کرہ ون تہ حمد دینہ آمت الذی لہ ملک السموات والارض
 یس چہہ پادشاہت آسمان تہ زمین ہنر واللہ علی کل شیء شہید خدایو پرت
 چیزس پٹ مطلع تہ گواہ ان الذین فتنوا المؤمنین والمؤمنات پریاٹ بیو ایداد تہ
 عذاب کر با ایمان مردن تہ با ایمان زنان تہ کہہ یتوبوا متہ پتہ کر و کتہ توبہ متہ تہ
 فلیہم عذاب جہنم ولہم عذاب الحریق یس متن کتہ چہو دوزخ عذاب بیہ چہو
 متن کتہ دوزخ عذاب ان الذین امنوا وعملوا الصالحات بہ تحقیق بیو ایمان ان تہ
 عمل صالح کر کہ لہم جنت تجری من تحتہا الانہر متن کتہ چہہ متن باغ میں اندر
 چہہ پکان بویہ ذلک الفوز الکبیر سی چہہ بڈ رسکاری ان بطش ربک
 لشکریک پریاٹ رٹن چانس پروردگارہ سند بیو البتہ سخت ائہ ہو ییدی پریاٹ
 سوی چہو سویس گوڈہ پیدہ کران چہو و یعیڈ سوی کرہ دوبارہ فنا گشت بیہ پیدا
 و هو الغفور الودود سوی چہو کتہ بخشہ ون ٹاٹو تہا وہ ون بندس ذو العرش
 سوی چہو عرشہ والو المجید سوی چہو بزرگ نہ بڈ در ذات وصفات فعال لما یرید
 کرہ ونو چہو تہ بہ یرہ ہکل انتک حدیث الجنود آیا وارثیہ زہ خبر لشکر ہنر کل
 (۱) صحیح تر ندیس اندر چہو زہ یوم موعود کو قیامت کو دہہ - شاید گور روز جمعہ - مشہود گور روز
 عرفہ - یہ تفسیر یلہ او حدیث شریف من زبان کر نہ باقی تفسیر ہم مثلاً مرزاے کاشفس تفسیرس
 منز و نہ آمت چہہ مہ کے ات مقابلہ فضول (۲) یکو مطلب چہو ایزہ مہ یس عذابہ با ایمان
 کران آس تہ آس پانہ و چہان - یعنی سنگدل آس بیت زہ نہ و چہہ سیت آسوک نہ
 کونہ شتمہ دلس اندر رحم پوان -

مِمَّ كَفَرَ سَبِيهَ فِرْعَوْنَ وَكَمْوَدَ مَتَكِيهَ فِرْعَوْنَ نَهَبِيهَ قَبِيلَهْ تَمُوْدَ بَلِ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا
 فِي تَكْنِيْبِ بَلَكَهْ كَا فَرِيهَ اِيْزَ كَنَزِ رَشَانْدَهْ وَاللّٰهُ مِنْ وَّرَائِهِمْ لِحَيْطُ خَدَايَهْ تَمُوْدَ
 اِيْزَانْدَهْ اَحَاطَهْ كَرِهْ دُنْ نَهْ رُتُوْنْ بَلْ هُوَ بَلَكَهْ يَهْ قَرَانْ چَوِيْتِ يَمِ اِيْزَ كَنَزِ رَانْ چَهْ قُرْآنْ
 مَحْيَدْ قَرَانْ بَزَرَكْ فِي كَوِجْ مَحْفُوْظِ رَايْ كَرِهْ آمَرَهْ پَسْچَهْ اِنْدَرَسَهْ چَهْ سَفِيْدَ مَخِيْجْ عَرْشِ
 اَلَا نَزْ مَلَكْسْ اَكْسَرَهْ كُو چَهْ كِتْ -

سوره طارق چو مکی | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | سده آیه

تَبَهْ اَكَهْ اَسُو اَبُو طَالِبْ اَمْتُو دَر خَدْمَتِ اَنْخَضَرَتِ صَالِي اَمْدَ عَلَيْهِ وَاَسَلَمْ حَضَرَتُو اَسُو لَشْ كَوِطْعَامْ
 كَرْمَتِ حَاضِر دَوْنُو اَسْ كِهْوَانْ اَتِي اِيْوِ اَسْمَانَهْ تَارَكَهْ سُوِي سِدْ تَوَاتْ نَزْدِيكْ بَزْمِيْنَ خَانَهْ
 شَرِيْفِ سِدْ تَمَرَسِيْتِ پَر لَوَزْ اَبُو طَالِبْسْ كِيَهْ اِيْچَهْ خِيْرَهْ دِيْنْ يَهْ كِيَاهْ حَضَرَتُو فَرَاوُسْ يَهْ چَوِ سَتَارَهْ
 مَلَايِكْ چَهْ اَتِ تَرَاوَانْ شَطْرَانْ اَسْمَانْ نَكَهْ كَهْرْمَهْنَهْ لَشْ مَنَعْ كَرَانْ بِيَهْ چَوِ نَشَانَهْ خَدَا
 تَعَالٰی سَنَدَهْ قَدَرْتَكُو اَبُو طَالِبْ لَجْ رُوْهِيَهْ جَبْرِئِلْ اِيْمِيْنْ سِدْ نَاذِلْ يَهْ سُوْرَهْ هِيْتِ
 وَالتَّمَاآءِ وَالطَّارِقِ قَسَمِ اَسْمَانْ كُو بِيَهْ رَاْتِ كَتُو تَوْنَهْ تَارَكُو وَ مَا اَدْرِيْكَ مَا الطَّارِقِ
 تَوَهْ كِيَاهْ زَانُو سَوْتَارَكْ كِيَهْ چَوِ الْخَمْسَهْ الشَّائِبِ تَارَكَهْ چَوِ پَر زَلَهْ دُنْ جَوَابْ قَسَمِ چَوِ
 اِنْ كُلُّ نَفْسٍ لَّمَّا عَلَيْهَا حَافِظٌ چَوْنَهْ كَنَهْ زَوَهْ مَكْرَتِ چَوِ رَايَهْ (۲) فَلْيَنْظُرِ
 الْاِنْسَانُ اِنْ يَرِ اُنْفُسَ كَرْنِ لَظَر اَدْوِي مِمَّ خَلِقَ كَمَهْ لَشْ كُو سِيْدَا خَلِقَ مِنْ مَّاءٍ دَافِقِ

(۱) یعنی یم کافر چمنه خدایه سندس عذاب یم یم حالات ته واقعات بوزت کونه قسمه
 کهو ژان بلکه چیه یم قرآن مجیدس بیت منبر بر و تهمین کافرن هند حالات چیه بیان یوان
 کَرِهْ { اَسْكَارْ کَرَانْ - مَكْرَتُو بِالْاَخْرِ لَبْنِ یم اَلْمَوْسَرِ اَضْرُوْر - (۲) یعنی فرشته یس عمله یاد تهاونه
 خیطره مقرر کَرِهْ اَمْتِ چَوِ چَتَا ثَبِيْسْ جَايَهْ نَهْ مَادُوکْ وَاَنْ عَلِيْكُمْ لِحَقْظِيْنِ
 كَرَامًا كَاتِبِيْنَ يَعْلَمُوْنَ مَا تَفْعَلُوْنَ - مطلب چَوِ اِيْزَهْ بَتَقَهْ پَايْ
 اَسْمَانْ پِشْ سَتَارَهْ مَحْفُوْظَهْ مَوْجَهْ چَهْ مَكْرَتِ مَهْنَدَهْ ظَاهِرْ سِيْدَنُكْ چَوِ اَكْ وَقْتَهْ خَاصْ سُوْكُو
 شَبْ يَتَقِيْ پَايْ چَهْ تَهْمَرَهْ كَامَهْ تَهْ مَحْفُوْظِ يُوَانْ تَهَادُوْنَهْ مَتْنِ مَهْنَدَهْ ظَاهِرْ سِيْدَنُكْ وَقْتَهْ تَهْ چَوِ
 خَاصْ اَكْ وَقْتَهْ سُوْكُوْرَهْ وَزَقِيَا مَتِ پَسْ كَهْرَهْ اَنْسَانْ ضَرُوْر قِيَا مَتِجْ فِكْرِ اَسْنِ - لِيْكِنْ سُو
 چَوِ بِالْكَلِّ غَافِلْ تَمَرَسَهْ - دُنْ مَرْگَاهْ اَمْسْ اَنْسَانْ كُوْنَهْ مَتْمَكُو اَشْكَالْ سِيْدَهْ يَهْ زَهْ بُو كِتَقَهْ
 كَمَهْ مِيَهْ دَوْبَارَهْ بِيَهْ سِيْدَهْ كَرِهْ نَهْ پَسْ دِيْجِيْنْ سُوْنِيْنِجْ يَالَشْ كُنْ -

پیده آو کر نه دُږ دوه ونه آبه نش یعنی از آب منی یخروج من بین الصلْب والکَلْب
 یران چو سو آب مردن هنر و تهر و نش به زنانش هنده سیننه چو اږ جو نش (۱) ا
 عَلٰی رَجْعِهِ لَقَادِیْ یَزِیْطُ خدایو د و باره تش آدمیس پیدا کرش یط قدرت و الو
 یَوْمَ تَبْلٰی الشَّرَآئِیْمَ دوهه نروانه بن کبشت رایه لوکن هنره فَمَالَهُ مِنْ قُوَّةٍ
 وَلَا نَاصِرٍ پَس اَسَنه امیس آدمیس قوته کنه بهینه یاری کره ونه کنه وَالسَّمَاءِ
 ذَاتِ الرَّجْعِ قسم آسمانک یو روده والو چو والارض ذَاتِ الصَّدْعِ قسم
 زینکویش بختن والو چو به کنه آب ته گاسه چو یران اِنَّهٗ لَقَوْلٌ فَصْلٌ یَزِیْطُ
 یه قرآن چو کلامه درست نو کلامه (۳) وَمَا هُوَ بِالْهَزْلِ چونه یه بازی ته کنه
 اِنَّهُمْ یَکِیْدُوْنَ کِیْدًا یَزِیْطُ یم کافر چه مکر کراں مکر کر نه وَاکِیْدُ کِیْدًا بُوْنَه
 چو مکر کراں مکر کر نه یعنی سزا دوان متن تمکو فَمَهْلِلِ الْکَافِرِیْنَ پَس مهلت ده کارن

(۱) یعنی آب نطفه نش پیده کرون چو د و باره پیده کر نه نش زیاده عجایب در
 ظاهر - پس یله عجایب چیز تم در ابتدا بقدرت پیده کر د و باره پیده کرن کیا ه کتھی
 چه - تینس چو مرزای کاشتر تفسیره وال محض و اهیات پنون اک خیالاه ظاهر کر متو
 یس متنزه علیتکو ته قابلیتکو پته دوان چو - بظاهر چو معلوم سپدان یو لفظو منزه
 ایزه تینس آمو موقفه صریح شرمگا هک ناد بیان کر نک مگر الله تعالی ان کر مچه جایه
 لفظ صلب و تراش بیان یس اشاره چو شرمگا هکوی - افسوس! یه ونه گنده واده
 حقیقت چه یی زه مرده سندن آب نطفه چو یران تهنده پشته منزه زنانه هندن آب
 چو یران تهندن سیننه منزه می دوشوی آب چه سمان ته جمع سپدان بچه دانش اندر
 تم پته چو تبت بقدرت الهی انسان پیده سپدان فتبارک الله احسن الخالقین
 (۲) تینس چو مرزای کاشترس تفسیر الله غلط ترجمه کر نه آمت یعنی صیغه مجهول چو
 صیغه معلومک ترجمه کر مت یسه محض غلطی چه (۳) یعنی یه قرآن مجید پته یط بین
 چین اندر چو فیصله کران یط چو پنه صفت اعجازه سیت بت کته اندر نه فیصله
 کران زه به چو بیشک و بے شبهه کلام الله یه کینه بشره سندن کلام بکنه آست لیکن باوجود
 ان چه یم کافر یه کلام خدا بیکار کر نه حیطره رنگارنگ ته مختلف تدبیر کران -

أَمْ هَلُمُّرُؤَيْدًا مَهْلِكًا دَكَّ هَنَةً لَعْنِي جَلْدُكُنْ يَمِ سَارِي -

سورة الاعلى چو کی | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ | کتوہ آیه

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَىٰ ۝ يَٰ كُنُزَ نَاوَنْتِيسْ بِرُودْكَارَهْ سُنْدِيسْ نَهْدِچُو الذَّهَبِ ۝
خَلَقَ فِئْتَوَىٰ يَمِ بِيْدَا كُرْ پَرْت چِرَهْ لِسْ رَاسْت كِرُون نَه سِدْ كِرُون لَعْنِي يَه بَكَارَ اسْوَتَه دَلُوسْ ۝
وَالَّذِي قَدَّرَ فَهَدَىٰ ۝ بِه يَمِ اَنْدَا زَهْ كُرْ - وَزِي لِسْ دَت نَاوُن نَت كُون وَالَّذِي اَخْرَجَ
الْمَرْعَىٰ بِه يَمِ كَدْ كَاسَه اَزْ دَمِيْن فَجَعَلَهُ غُثَاءً اَحْوَىٰ لِسْ كِرُون سُوْكَاسَه سَبْرِي نِيَه شَكْ
سياه (۲)، سَتَقْرِئُكَ فَلَا تُلْسِيْ نَزْدِيْكَ چو پَرَهْ نَاوُوت تَه فَرَاَن مجيد لِسْ مَشْرَاوَك نَه
اَلَا مَا شَاءَ اللّٰهُ كَرِيْه يَثْرَه خَدَا (۳)، رَافَه يَعْذَرُ الْجَهْرَ وَمَا يَخْفَىٰ بِزِيَا طْ خَدَا زَا نَه

(۱) لَعْنِي مناسب طر قش پٹ كِرُون پَرْت چِرَه بِيْدَه - نوَه پَنَه كِرُون پَرْت چِرَه پَشْنَكَه تَه
باقی رُوْدَكَه خِيْطَرَه قَسْم قَسْم اَبَاب تَه سَا مَان مِيْتَا - بِيْن اَسْبَابِن نَه سَا مَانِن كُنْ پَرْت مَكْس
بِقَضَايِ طَبِيعَتِ دَت نَاوُن (۲) كُوْدَه آيَه كَرْنَه عَام تَصْرِیْخ تَه اَخْتِيَا پَحْ ذَكْر - نوَه پَنَه آيَه
كَرْنَه جِيوَا نَاتِن مَنَزْ ذَكْر نوَه پَنَه جَمَادَاتِن مَنَز - لَعْنِي مَنَشِي بِرُودْكَارَه سُنْ كِرُو عِبَادَتِ سُوْی
زَا يَنْوُن مَنَزَه تَه پَاك بِيْسَنْد نَصْرَف تَه خَشْتِيَا رَ عَام چو - لِيَكْن عِبَادَتِ تَه بَنْد كِي كَرِيْخ طَرِيق
بِيَان كَرْنَه خِيْطَرَه كَرَا سَه نَا زَل يَه فَرَاَن مجيد - نوَه كَرْنَه حَكْم يَارِ سُولِ سَدْرَه نوَه كَرُو اَمِيْ فَرَاَن مجيد
بَتْلِيْج - اِس چِه نوَه سَلِيْت وَعَدَه كَرَا نَزَه اِس پَرَه نَاوُودَه نوَه يَه فَرَاَن مجيد تَه قَوَى اَدَه
زَه مَشْرَاوُونَه (۳) لَعْنِي يَه كِيْثَرَه مَشْرَاوُن يَثْرَه اَللّٰهُ تَعَالٰی اَمَه فَرَاَن مجيد اَنْدَرَه تَه كُوْه نوَه
مَشْد كَرْتَه ت - پَنَه چِه مَنَسُوْخ كَرِيْج اَك طَرِيقَه اَك زَه قُوْت حَافِظَه مَنَرِي كَا نَه كَتَه كُتْن
چِنَا پَنَجَه اَللّٰهُ تَعَالٰی چو فَرَاوَا ن مَا نَنْسَخْ مِنْ اَيَّه اَوْ نَنْسَهَا اَلَا يَه - كِيَا زَه اَحْكَامِ شَرِيعَتِ تَه
اَيَاتِ كَرْمِيَه چِه اَللّٰهُ تَعَالٰی اَن بَنْدِن مَنَز وَمَصَالِحُو خِيْطَرَه تَه نَهْنَدِ نَفُوسْ كَا ل كَرْنَه خِيْطَرَه
بِفَضْل وَرَحْمَتِ نَا زَل كَرْمِت - چو كَه مَصْلَحَتِ چِه وَفَقْتِ تَه شَخْصِ بَنْدَه اَعْتِبَارَه فُخْتَفِ سِيْدَلِن
لَهْذَا كَرْمِيَه رُودْكَارَه حَكِيْمِن زَه يَمِ يَمِ وَفَقْتِ يَمِ يَمِ حَكِيْمِ مَصْلَحَتِ زَا نِن مَتَه مَتَه وَفَقْتِ كَرْنَه سُوْوْ
حَكْم نَا زَل - اَمِچْ مَثَالِ كِيَه طَبِيعِيَه سُنْ مَثَالِ بِيَا رِسْ يَمِ يَمِ وَفَقْتِ لِسْ يَمِ دَوَا سُوْ مَنَاسِبْ
زَا نَان چو دَلُو - سُو چو س مَتَه مَتَه وَفَقْتِ دَوَا ن - لَشَخْ تَهْنَدِسْ تَغْيِر وَتَبْدِيْل كَرَا ن اَك
دَوَا نَهْنَان پَنَجَه جَا يَه بِيَا كِي دَوَا لَكْمَا ن - فَرَاَن مجيد كِس نَا سَخْ مَنَسُوْخ سِط چو كُوْ دُتِي
مَشْرُكُوْتَه يَهُود وَاعْتِرَاضِ كَرْمِت قَمِ اَسْ نَا ن اَلَا تَرُوْن اِلَى مُحَمَّدٍ صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ

یہ کثیراہ نو چوتہ یہ کثیراہ کھٹ چو و فلیتر لک لیسری بہ آسان کروی تہ توینق
 د موی آسان د موی شریعت پرزہ نکونک کران تفعت بالذکر ی پس نصیحت کر قرآن
 بیت ہر گاہ نفع د یہ نصیحت کر نو سبیل کر من یجشی نزدیک چو نصیحت رتہ پس
 کوڑہ خدایس و یجنبہا الا شقی بو روزہ بتم نصیحت نش سولیں تہ بد بخت چو الکی
 یصلی النار الکبریٰ پس ارہ بڈس نارس تہ لا یموت فیہا ولا یحییٰ ممتہ بہ
 نہ مرہ تت اندر زہ موکلہ نہ روزہ زندہ زہ راحتہ لبھا قلنا فلیح من توکی پریاک
 موکلہ نہ رستگار سپد سولیں پاک سپد کفرہ نش گناہ کیروش (۱) و ذکر اسمد و فیہ
 فصلی بیکرہ یاد بنیش پروردگارہ سندنا و اسیت تہ زوہ بیت ممتہ پتہ پرہ نماز
 بل تویرون الحیوة الدنیا بلکہ چوہ اختیار کران تہ وینا یج زندگی والاخرہ خیر
 و ابقی آخرت چو بہتر دینا خوتہ بہ یث پو شون ان هذا لفی الضحیٰ الا ولی
 پریاک ہیوی مضمون چو بروٹھمن کتابن اندر ممتہ قرآنہ بروٹ نازل سپرہ صحف
 ابراہیم و موسیٰ حضرت ابراہیم سترن کتابن اندر حضرت موسیٰ سترہ کتابہ اندر (۲)

یا مرا صحابہ بامرتہینہام عنہ و یا مرہم بخلافہ یعنی د چہان چو نا حضرت محمدس
 کن یارن بنین چو گوڈہ اک حکم کران ممتہ پتہ چوک ممتہ نشہ منع کرت ممتہ بدل بیاک حکم
 فرماوان۔ بیکرہ آت پٹ مرزائی اعتراض کران تہی موکہہ کیا چو مرزای کا شرس تفسیر
 اندر تہی لکھت ممتہ اک تہند منکر۔ آسن ثابت سپدان چو بیکرہ چو تہند حدیث شریف
 پٹ بدعتا دو بدعتن آسن ثابت سپدان امہ اندرہ چو فقط متد غرض حدیث شریف پٹ
 حمد کرن۔ حدیث شریف وقت کم کرن پس روڈایہ کریمہ انا نحن نزلنا الذکر وانا
 له الحفظون تمکو مطلب چوڑہ میں کالینہ بہ نہ اتہ منتر تغیر و تبدیل کرن۔ تمکی خیطرہ چہہ
 اللہ تعالیٰ ان را چہہ منتر ذمہ داری پائش پٹ ہر ممتہ۔ بیاک گو مالہ پاپاہ حضرت اللہ متس چو
 اختیار کئی یہ خوش کرس تہ بیکرہ کرت یح اللہ ما یشاء و نثبت الآیہ۔ (۱) یعنی قرآن مجید
 بوزت کرن پتن دل پاک شرکہ نشہ عقلہ نشہ۔ بیکرہ چوہ خلقو نشہ (۲) تفسیر روح للعالمین
 اندر چوہ حدیث مرفوع بروایت عبد بن حمید زہ حضرت ابراہیم پٹ آس دہ صحیفہ نازل
 بیت۔ حضرت موسیٰ اس پٹ تہ آس توریث بروٹ نازل دہ صحیفہ نازل سپد مت
 یتن چہہ تہ مراد

سوره غاشیه چوکلی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شتره آیه ۲۶

مَلَأْنَاكَ حَدِيثَ الْغَاشِيَةِ آيَا آيَةٍ زَهْ خَيْرُ قِيَامَتِ يَسْ وَلَوْ دُونَ يَهُو لَوْ كُنْ بِمِثْنَةِ
 بَيْتِ وَجْهِ يَوْمَئِذٍ خَاشِعَةً كُنْهُ بُوْثَةِ آسْنِ مَتْنِ دَوْبِهِ كَبُوْثَةِ وَلَنْ تَنْخَازَ عَامِلَةٌ
 كَوْمِ كَرِهْ دُونَ نَاصِبَتِهِ مَحْنَتِ كَدُهُ دُونَ يَعْنِي دُونَ خُسْ أَنْدَرِ كَهْسَةِ وَسْ كَرَانِ مَا كَلَمَ لَكِنَا وَانْ
 بَحْنَتِ وَشَقَّتِ تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً أَثْنِ نَارِ سِ اسْ سِ سَحْنَتِ كَرَمِ يَهُو لَسْتَقَى مِنْ عَيْنِ
 آيَةٍ چَاوَنِيْنِ مَتِي چِشْمِه نَشْ يُوْرِسِرِهْ وَانُو چُو لَكِيْسْ لَمْ طَعَامْ چِوَنَهْ مَتْنِ دُونَ خُسْ كَهْنَهْ
 اَلَا مِنْ ضَرْبِ مَكْرٍ ضَرْبِ شَرْبِ سُوْكَوْ زَهْرِ كَاسِهْ (۱) لَا يَسْتَمِنُ وَطَّرَاوَنَهْ سُوْ وَلَا يَغْنِي
 مِنْ جُوعٍ بُوْچِهْ كَاسِهْ سُوْ وَجُوْهُ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةً كُنْهُ بُوْثَةِ آسْنِ مَتْنِ دَوْبِهِ نَارُهُ
 خُوشِ لَسْعِيْهَا رَاضِيَةً نَبِيْهْ كَامِهْ چِهْ رَاضِيْ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ تَهْدِسْ بَاغِشْ أَنْدَرِ لَا لَسْمُ
 فِيْهَا لَا غِيْثٌ بُوْرَنِ تَهْمُتْ أَنْدَرِ يَاثَهْ بُوْرَنِ تَهْمُتْ أَنْدَرِ كَانِهْ يَهُودَهْ كَتَهْ فِيْهَا عَيْنِ
 جَارِيَةٍ تَهْمُتْ بَاغِشْ أَنْدَرِ چِوْ چِشْمِهْ كِهْ دُونَ فِيْهَا سُرُورٌ مَرْفُوعَةٌ تَهْمُتْ بَاغِشْ أَنْدَرِ چِهْ
 تَحْتِ بَلَنْدِ كَرَنَهْ آمَتِ وَآكُوَابُ مَوْضُوعَةٌ بِيْهْ آخُوْرُ زَكِهْ قَهْدِ قَهْدَاوَنَهْ آمَتِ بَرُوْنَهْ
 كُنْهُ وَتَمَارِقُ مَصْفُوفَةٌ بِيْهْ تَكِيْهْ نَهْ شَانْدَهْ كُنْهُ اَكْ اَكْسِ سِتِ صَفِ بَصْفِ قَهْدَاوَنَهْ آمَتِ
 وَزَمْرَانِيْ مَبْشُورَةٌ بِيْهْ قَالِيْنِ رِيْطِ طَرَفِ وَتَهْمُتْ آمَتِ تَيْشِ خُوشِ لَكْ تَيْشِ بِيْنِ أَفْلَا
 يَنْظُرُوْنَ اِلَى الْاِلَهِ كَيْفَ خُلِقَتْ آيَا وَجْهَانِ چِهْنَا اَوْ مَتْنِ كُنْ كَتَهْ يَاثِ چِوْ سِيْدَا كِهْ
 آمَتِ وَاِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ بِيْهْ آسْمَا سْ كُنْ كَتَهْ يَاثِ چِوْ بَلَنْدِ كَرَنَهْ آمَتِ وَاِلَى
 الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ بِيْهْ كُوْنِ كَتَهْ يَاثِ چِهْ بَرِ يَا كَرَنَهْ آمَتِ وَاِلَى الْاَرْضِ كَيْفَ
 سَطَحَتْ بِيْهْ زَمِيْنِ كُنْ كَتَهْ يَاثِ چِوْ دِهْرَنَهْ آمَتِ (۲) فَذَكْرَانِ مَا أَنْتَ مُدْ كَرِ اِسْ
 (۱) ضَرْبِ چِوْ عَرِيْسِ مَنَزَا كِهْ كَاشِكْ نَاوِ بِيْتَانِ سَبْرَتَهْ نِيُوْلِ چِوْ آسَانِ تَنُوْمَانِ چِهْمَتِ اَوْنِطِ
 كِهْوَانِ - لِيَكِنْ يَلِيْهْ خَشْكِ چِوْ سِيْدَانِ تَلَهْ چِوْ سُوْ زَهْرِ قَاتِلِ سِيْدَانِ - حَدِيْثِ شَرْفِيْسِ مَنَزِ چِوْ آمَتِ زَهْ
 تَيْكَلِسْ ضَرْبِ يَهُوْ نَهْ قِيَاْسِ كِرُوْ تَيْكَلِسْ ضَرْبِ سِيْتِ - جِهَنَّمُ ضَرْبِ چِوْ كُنْهُ هُوْ صَبْرَهْ خُوشَهْ زَهْ يَادَهْ
 يَهُوْ - مَرْدَارَهْ خُوشَهْ زَهْ يَادَهْ پَهْكَ لَهْ - نَارَهْ خُوشَهْ زَهْ يَادَهْ كَرَمِ - (۲) يَعْنِيْ يَمِ چِرِ وَچِهْمَتِ كِيَا زَهْ چِهْنَهْ
 بِمِ خَدَايَهْ سِنْدِسِ رِيْطِ چِرِيْسِ پُتِ قَادِرِ آسْنِ پَرَهْ كَرَانِ - بِيْهْ سَارِيْ مَرْنَهْ مَتْنِ بِيْهْ زَنْدَهْ كَرْنِ سِ
 نَشْ قَدْرَتَهْ وَالُوْ زَانَانِ - يِيْ زَهْرِ چِرِ آيِ بَخْصُوصِيْتِ ذَكْرِ كَرَنَهْ زَهْ عَرِكِبِ لَوَكْ آسِ اَكْثَرِ جُكَلْنِ
 تَهْ بِيَا بَانِ مَنَزِيْنِ اَوْقَاتِ بَسْرِ كَرَانِ تَهْ آسْنِ مَتْنِ يِيْ زَهْرِ چِرِ اَزْ عَجَايِبَاتِ قَدْرَتِ زَهْرِ لُظْرِ آسَانِ

نصیحت ده بین چو کنه زه مگر نصیحت دوه دن (۱)، لست علیکم بمصیطی چو کنه
 زه بین پٹ مسلط کنه آمت زور کره یک الا من تولى وکفر لیکن یم بوقت پهر نه کافر
 سید فیض به الله العذاب الا کبر پس عذاب کره تن خدا بد عذاب یعنی در آخرت
 ان الینا ایا بهم پزیاٹ اسی کن چو رجوع بیند ثم ان علینا حساب هم مته پته
 پزیاٹ اسی پٹ چو حساب بیند -

سوره فجر هو کی بسم الله الرحمن الرحیم تره آیه

و الفجر صبکو قسم و لیال عشریه دهن شبن مهند قسم و الشفع جفت کو قسم و
 الوتق طاقو قسم (۳)، و الیل اذا لیسر راژ مهند قسم یله یکه هل فی ذالک قسم
 آیا هیوات اندر قسمه معتبر لندی حجر عقله و الس کو (۴)، ألم تر کیف فعل ربک
 عباد آیا و چیتنا کیا کر پروردگارن چان قوم عا دس ارم یم عا د ارم چه یعنی
 اولاد ارم چه مگر عا د اولی (۵)، ذات العباد یم هدی قد و ال الی لک یخلق

(۱) یله یم لوک بین بن دلیلن اندر غورته فکر کرن نه - ته توه مه کرو ترکو کانه اندیشه
 بلکه کرد توه بین کوم یعنی وعظ و نصیحت (۲) یو دهنو شبنو اندره چه مراد ماه ذی الحجه
 ده شب چنانچه تی چو آمت حدیث شریف اندر (۳) جفته اندره چه مراد زه ماه ذی الحجه
 دهم تاریخ - طاقه اندره چه مراد تمکو نوم تاریخ چنانچه تی چو حدیث شریف اندر آمت پس کس
 حدیث شریف اندر چو آمت امه اندره چه مراد نماز ژون نمازن بنزره رکعتیم چه نه
 چه جفت جفت اگر نمازه بنزره رکعتیم طاق - مگر گوژنک حدیث شریف چو زیاده صحیح
 حدیث شریف اندر یله اکو مراد او بیان کرن دن کیا ضرورت روز بین تا دیلان بنز -

مرزک کاشرس تفسیر اندر یه کثیره تنیس و نه آمت چهو ته چهو محض خبط و خیال -
 (۴) تنیس چهو جواب قسم یعنی مضمون کیمر خطره یم قسم آئی ماونه حذف کرنه آمت
 سوگو لتعن بن یعنی اسی منکر و توبه ایا ضرور عذاب کرنه پته پا پته برو نهم منکر
 آمت چهو کرنه (۵) لفظ ارم او تنیس امی زیاده کرنه آمت که زه ارم اوس عاده سند طب
 عاده سند مول گیا و عاصم سند مول کوارم - قوم عا دس اندر چه آمت زه طبقه
 اکس اس و نان عا د اولی - پس اس و نان عا د آخری - گوژنکس طبقه اس ارم ته
 و نان بد پس کن نسبت کرت - تنیس چهو تی مراد -

مثلها آن قبيله که پيدا آي نه کر نه تخته در قد و قامت و قوت في البلاد و شهرين اندر
 و تَمَوَدَ الَّذِينَ جَاءُوا الصَّخْرَ بيه کياه کر پروردگارن چان قوم تَمَوَدَس يُوَثِّثُ
 کوه ته جايه کرک بالواد وادی القرأس اندر و فِرْعَوْنُ بيه کياه کران فرعونش دِي
 الْأَوْتَادِ بِيَسْ أَسْمِيحَةً وَالْوَعْنَى شَكْرُهُ وَالْوَالِدَيْنِ الَّذِينَ طَغَوْا فِي الْبِلَادِ يَوْمَ سُرُكْشِي کر
 شهرن اندر فَاكْثَرُ وَأَيْمَنُ الْفَسَادِ پس سَئَاهُ کرک متن شهرن اندر تبا هی فَصَبَتْ
 عَلَيْهِمْ رَبُّكَ پس مَارُ مِنْ بَطْ چان پروردگارن سَوَّطَ عَدْنَابِ عَذَابُهُ تَارِيخُ زَنْدِ
 إِنَّ رَبَّكَ لَبِالْمُرْصَادِ بِيَزَاطِ چافو پروردگار چو ژرژن جايه یعنی کھت چو نه کنه
 شش ۱، فَاَمَّا الْإِنْسَانُ پس ليکن انسان يُوْجُو إِذَا مَا ابْتَلَاهُ رَبُّهُ يَلَهُ
 آزمائش چو کران شش بچون پروردگار فَاكْرَمَهُ پس عزت چوس دوان وَفَعَّمَهُ
 بيه نعمت چوس دوان فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ پس چو ديان پروردگارن ميان
 کرمه مهرباني وَآمَّا إِذَا مَا ابْتَلَاهُ و ليکن يله آزمائش چوس کران فَقَدَّرَ عَلَيْهِ
 رِزْقَهُ پس تنگ چو کران شش پُت روزی تهنه فَيَقُولُ رَبِّي أَهْلَانِ پس چو ديان
 پروردگارن ميان کرمه خواری يه کافر چو زانان مهرباني خدا کو نعمت آسن خواری گو
 روزیچ تنگی آسن ۱، کَلَّا يَهْ يَهْ چو نه بلکه مهرباني خدا کو فرمانبرداری خواری گونا فرماني ۲،
 بَلْ لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ بلکه خواری تهنه چيه ايزه عزت نه قدر چو نه کران تهنيس و
 لَا تَخْضَعُونَ عَلَيْهِ طَعَامَ الْمَسْكِينِ بيه چو نه ژون دوان اک اکس مسکينه سندس
 ۱، گويایه انسان چو دينا، سی زانان مقصود بالذات اظهاند فراخی ته وسعت آسن
 چو زانان مقبول آسک نشانه ات اندر تنگی آسن چو زانان مردود آسک نشانه
 پنبش پاش چو پانی دستک مستحق نه تنگی هند غير مستحق زانان ات منزه چيه زه خرابيه
 اک دنيا مقصود بالذات زانن يه اندره آخرتک غير ضروری زانن لبته پوان
 چو - دویم مستحق آسک دعوی کران - يم و دشوی چيز چيه عذابس گرفتار سپيدک
 سبب ۲، یعنی نه چو دنيا مقصود بالذات نه چو نمکو آسن مقبول آسک نشانه
 نه چو نه آسن مردود آسک نشانه - نه چو الغام و اکرام کانس نه عنده نشانه بچون پان
 مستحق زاننه شش پُت مبی - مته پته چيه فرماوان زه توبه منزه چو نه توی پوت عذابس
 سزاوارک زنگ گناه بلکه امه و راسی نه چيه بی بی گناه مثلاً لَا تَكْرُمُونَ الْيَتِيمَ الْاِيه

نصیحت ده بین چو کنه زه مگر نصیحت دوه دُن (۱)، لَسْتُ عَلَيْهِنَّ بِمُصِيطِرٍ چو کنه
 زه بین پٹ مسلط کنه آمت زور کره یک اَلَا مَنْ تَوَلَّى وَكَفَرَ لَیْکِنْ مِمَّ بُوْتُهُ پهر نه کافر
 سید قیامت به الله العذاب الا کبر پس عذاب کره تن خدا بد عذاب یعنی در آخرت
 اِنَّ الْبَیِّنَاتِ اِیَّاهُمْ یَرْیَاطُ اسی کن چو رجوع بیند تَرَانْ عَلَیْنَا حِسَابَهُمْ مَتَه پته
 یز پٹ اسی پٹ چو حساب بیند -

تره آیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره فجر چو کئی

وَالْفَجْرِ صَبَحُوا قَسَمٌ وَلَیَّالٍ عَشْرِ بیه دهن شبن هندی قسم وَالشَّفْعِ جفت کو قسم و
 الْوَتْرِ طاق کو قسم (۳)، وَالْبَيْلِ اِذَا یَسَّرَ رَاثَهَنْد قسم یله یکَه هَلْ فِی ذَالِکَ قَسَمٌ
 آیاهووات اندر قلمه معتبر لذلِی حَجَرٍ عَقْلِهِ وَالسَّکَوِ (۴) اَلَمْ تَرَ کَیْفَ فَعَلَ رَبُّکَ
 بَعَادَ آیاهو چیتنا کیا ه کر پروردگارن چان قوم عا دس اَرَمَیم عا دارم چه یعنی
 اولاد ارم چه ممت کی عا د اولی (۵)، ذَاتِ الْعِمَادِ مِمَّ هَذِهِ قَدَه وَاَلِیَّ لَمْ یَخْلُقْ

(۱) یله ممت لوک بین نین دلیلن اندر غور نه فکر کرن نه - ته توه مه کرو تمکو کانه اندیش
 بلکه کرو توه بین کوم یعنی وعظ و نصیحت (۲) یو دوهو شبنو اندره چه مراد ماه ذی الحجک
 ده شب چنانچه تی چو آمت حدیث شریف اندر (۳) جفته اندره چه مراد زه ماه ذی الحجک
 دهم تاریخ - طاقه اندره چه مراد تمکو نوم تاریخ چنانچه تی چو حدیث شریف اندر آمت بین کس
 حدیث شریف اندر چو آمت امه اندره چه مراد نماز ژون نمازن بنزره رکعتیم چه نه
 چه جفت جفت اگر نماز ه بنزره رکعتیم طاق - مگر گوژنک حدیث شریف چو زیاده صحیح
 حدیث شریف اندر یله ابرو مراد آو بیان کره دن کیا ضرورت روز بین تا دیلاتن هنر -
 مرزله کاترس تفسیر اندر یه کثیره تنیس و نه آمت چو ته چو محض خبط و خیال -
 (۴) تنیس چو جواب قسم { یعنی مضمون گمیر خیطه ممت قسم آی ماهونه } حذف کره آمت
 سوگو لتعن بن یعنی ای منکر و توهمه ایا ضرور عذاب کره پته پا پته برو نهمن مست کرن
 آمت چو کره (۵) لفظ ارم آو تنیس امی زیاده کره آمت که زه ارم اوس عاده ند طبیب
 عاده سندر مول گیا و عاص سندر مول گوارم - قوم عا دس اندر چه آسمت زه طبقه
 اکس آس و نان عا د اولی - بیس آس و نان عا د آخری - گوژنکس طبقس آس ارم ته
 و نان بد بیس کن نسبت کرت - تنیس چه تی مراد -

مثلها آن قبيله که پيدا آي نه کر نه تنقه در قدر و قامت و قوت في البلاد شهر اندر
 و تموده الذين جاؤا الصخر بيه کياه کر پروردگارن چان قوم نموده س يورث
 کوه ته جايه کرک بالواد وادی القراس اندر و فرعون بيه کياه کران فرعون ذی
 الاوتاد بس آسومينه والوعيني لشکره والو الذين طغوا في البلاد يوسرکشی کر
 شهر اندر فاکثر وافيها الفساد پس سناه کرک متن شهر اندر تبا هی فصبت
 علیهم ربک پس باز متن پ چان پروردگارن سوط عذاب عذابک تا زيانچ زند
 ان ربک لبالمرصاد پز پاٹ چانو پروردگار چو ژرژن جايه یعنی کشت چونه کر نه
 شش (۱)، فاما الانسان پس لیکن انسان یو چو اذاما ابتلته ربه یله
 از مایش چو کران شش پنون پروردگار فاکرمه پس عزت چوس دوان و فکمه
 بيه نعمت چوس دوان فيقول ربی اگر من پس چو دپان پروردگارن میان
 کر مههربانی و اما اذاما ابتلته و لیکن یله از مایش چوس کران فقد ر علیه
 رزقه پس تنگ چو کران شش پ روزی دهند فيقول ربی اهان پس چو دپان
 پروردگارن میان کر مه خوری یه کافر چو زانان مهربانی خدا گو نعمت آسن خوری گو
 روزیچ تنگی آسن (۲)، کلا یه چونه بلکه مهربانی خدا گو فرمانبرداری خوری گونا فرمائی (۳)،
 بل لا تکر مون الیتیم بلکه خوری تنزیهه ایزه عزت نه قدر چونه کران تمیس و
 لا تخضون علی طعام المسکین بیه چونه ژون دوان اک اکس مسکین سندس
 (۱)، گویا یه انسان چو دنیا سی زانان مقصود بالذات اتها اندر فراخی ته وسعت آسن
 چو زانان مقبول آسنک نشانه ات اندر تنگی آسن چو زانان مردود آسنک نشانه
 پنس پانس چو پانی دستک مستحق ته تنگی هند غیر مستحق زانان ات منزهه خرابیه
 اک دنیا مقصود بالذات زانن یه اندر آخرتک غیر ضروری زانن لبته یوان
 چو - دویم مستحق آسنک دعوی کران - یم دوشوی چیزه عذابس کر قمار سپیدک
 سبب (۲)، یعنی نه چو دنیا مقصود بالذات نه چو تمکو آسن مقبول آسنک نشانه
 نه چونه آسن مردود آسنک نشانه - نه چو انعام و اکرام کانس نه عده لشه پنون پان
 مستحق زانن شش پانی - منتهه چو فرماوان زه تو به منزه چونه تیوی یوت عذابس
 سزاوار کرک گناه بلکه امر وای نه چو بی بی گناه مثلاً لا تکر مون الیتیم الیه

کهن دینش پست و ناکلوان التراث بیه چوه کهوان میراثک مال اکلا کما کهنه
 شاه و تختون المال بیه چوه لوطه تھاوان مال حبا جمما لوطه نهاده زیاده حرصه
 سان گلا بیه لکنه کرن (۱)، اذا ذکت الارض دکا دکا یله بیت بیه کرنه زمین بیت
 کرنه بیت کرنه پته و جاء ربک بیه چوه چانو پروردگار و الملک صفا صفا بیه
 ملایک صف بصف در میدان محشر و جای یومئذ یجھتم اننه بیه مته دوه دونه
 یومئذ یتن کرنه انسان بیه دوه یادکره انسان یعنی بنین عملن هنر بدی و
 انی له الذکر ی کتبه آسمه تن مته یادکو نفع ته فایده یقول یلینته قد مت حیاتی
 دپه کاشکی بروننه آسمه لدمت کتبه بیه عالمه زندگیه خطره یومئذ لا یعذب
 عذابا احد پس مته دوه کرنه عذاب کینسه اکس خدایه سندهو عذاب کانه اکل
 و لا یوق و ثاقه احد بند کرنه نه خیر و بیت کینسه اکس خدایه سندهو بند کرون
 کانه اکل (۲)، یا ایها النفس المطمئنة ای آرام لونه نفس (۳)، ان جعی الی
 ربک کثر بنفس پروردگار کن راضیه پسند کره و ن مرضیه پسند کره آمت
 فا دخل فی عبادی پس اژه میان خاص بندن هنره جاث اندر و اذ خلجت بیه اژ میان جنس

سوره بلد چوه کلی **بسم الله الرحمن الرحیم** **وہ آیه**
 لا اقسیم بھذا البک فتم چوه سو ماوان بیه تهر کو یعنی مکہ معظمہ و انت حل
 بھذا البک حالانکہ زہ چوک آسون ات شہر س اندر و والی و ما و لد بیه چوه
 فتم ماوان مال سند یعنی حضرت آدم سند بیه یہ زاو یعنی بنی آدم لقد خلقنا الانسان
 (۱)، یعنی یہ خیال لکنه کرن زہ بین کامن ہندہ خطره کیاسید نہ کانه پرشاه۔ بلکہ بیه
 ضرور بیه چوه کامو خطره سخت عذاب کرنه امه پته چوه فرماوان مته عذاب وقت اذا
 ذکت الارض (۲)، یعنی توتہ سخت عذاب تہ توتہ سخت قید کره مته دوه اندعلی
 کافرن نہ سرکن زہ دنیا اس اندر آسمه توتہ عذاب تہ قید کانسہ اک کانسہ اکس کرمت کافی
 الخازن لا یعذب احد فی الدنیا کعد اب اللہ الکافر یومئذ۔ یہ معاملہ گو کافرن تہ نافرمان
 بیت۔ بیا کہ گے با ایمان تہ فرمانبردار متن بیت یس معاملہ بیه کرنه پنج ذکر چیه امه پته یاتہا
 النفس الطایہ۔ (۳)، یو آیات کریمو اندرہ چوه بظاہر معلوم سپدان زہ یہ خطاب سیدہ
 فرمانبردار بندن قیامتکہ دوه۔ و ن یہ کثیرہ چوه بعضی روایات اندر آمت زہ با ایمان

فی کبد به تحقیق پیدا کر اسے انسان سختیہ نہ مشقتش اندر (۱)، اَلْجَسَدُ اِنْ لَمْ يَكُنْ يَقْدِرْ عَلَيْهِ
 اَحَدٌ اَيَا كَمَانِهٖ جُؤَانِوَانِ يَهٗ اِنْسَانٌ يَوْشَنُهٗ اَمْسُ كَاهِنِهٖ يَقُولُ اَهْلَكَتُمْ مَالًا لِّبَدَا
 دِيَانِ جُؤَانِوَانِ جُؤَانِوَانِ مَالِهٖ تَهٗ يَهٗ يَهٗ اَعْنِي سَطَاهُ اَلْجَسَدُ اِنْ لَمْ يَكُنْ يَقْدِرْ عَلَيْهِ اَيَا كَمَانِهٖ جُؤَانِوَانِ رَهٗ
 و جُؤَانِوَانِ اَمْسُ كَاهِنِهٖ (۲)، اَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عَيْنَيْنِ اَيَا كَرِهٖ نَاسِهٖ يَدَا اَمْسُ اَجْمِهٖ رَهٗ (۳)، و
 لِسَانًا وَ شَفَتَيْنِ بِيَهٗ رُؤْيِهٖ وَ طَرَهٗ وَ هَدَا يَهٗ النُّجْدَيْنِ دِلَالَتِ كَرِسِ دُونِ دُونِ
 كُنْ اَعْنِي چُن دُونِ دُونِ كُنْ يَا كَوْتِهٖ شَرْحِهٖ خَيْرِهٖ وَ تَهٗ كُنْ سَمْعِيْنِ هِنْدِهٖ سِيْتِ فَلَا اَقْتَحَمَ
 الْعَقَبَةَ پَسِ رَاوَنَهٗ وَ دُرِ اَعْنِي مَحْنَتِ كَدِنِ نَهٗ دَرِ مَخَالِفَتِ نَفْسِ وَ مَا اَدْرَاكَ مَا الْعَقَبَةُ
 كِيَاهِ زَانِرَاوِي رَهٗ اَيِ اِنْسَانِهٖ كِيَاهِ جِهَهٗ سَهٗ وَ دُرِ فَكُّ رَقَبَةٍ اَزَادِ كَرِنِ كَرْدَنِهٖ اَعْنِي غَلَامِ يَكِينِ
 اَوْ اَطْعَامُ فِي يَوْمِ ذِي مَسْغَبَةٍ يَاطْعَامُ دِيُو جُؤَانِوَانِ هِنْدِهٖ دُوبِهٖ اَعْنِي دُورِ جُؤَانِوَانِ
 يَتِيمًا اِذَا مَقَرَّبَةً يَتِيمِ اَكْسِ اَشْنَائِي وَاَلْسِ اَوْ مَسْكِينًا اِذَا مَثَرَبَةً يَاسْكِينِ اَكْسِ
 خَاكْسَارِي وَاَلْسِ اَعْنِي يَسِ سَطَاهُ مَحْتَاجِ اَسِهٖ ثُمَّ كَانَ مَتَهٗ يَهٗ اَسِهٖ يَهٗ اَزَادِ كَرِهٖ دُونِ يَاطْعَامِ
 رَدِهٖ دُونِ مِّنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا يَمْوَدُّهُمْ اِيْمَانُ اَنْ وَ تَوَاصَوْا بِالصَّبْرِ وَ صِيَّتِ
 كَرِكِ اَكِ اَكْسِ صَبْرِ كَرْنِهٖ سِيْتِ عِبَادَتِ كَرِنِ نَهٗ كَنَاهُوشِ پَسِ رُوزِهٖ شِ پَسِ وَ تَوَاصَوْا
 بِالْمُرَحْمَةِ بِيَهٗ وَ صِيَّتِ كَرِكِ اَكِ اَكْسِ بِشَفَقَتِ خَلْقِ اَللّٰهِ اُولَئِكَ تَتَى جِهَهٗ اَصْحَابِ الْمَيْمَنَةِ
 نِيَكِ بَخْتِي وَاِلَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا يَابِئْتُنَا اِيْمُ كَا فَرَسِيْدُ سَايِنِ اَيَاتِنِ هُمْ اَصْحَابُ الْمَشْأَمَةِ
 جُؤَانِوَانِ وَ تَهٗ يَهٗ خَطَابِ يُوَانِ كَرْنِهٖ تَهٗ جُؤَانِوَانِ سِيْتِ اَيِهٖ كَرِمِ تَفْسِيْرِ كَرْنِهٖ قَصْدِهٖ بِيَانِ اَمْتِ كَرْنِهٖ
 (۱)، چنانچه ساری عمره جُؤَانِوَانِ كَرْنِهٖ وَ تَهٗ مَرَضِنِ كَرْنِهٖ وَ تَهٗ عَمْنِ تَهٗ پَرِشَانِيْنِ مَرْتَبِلَا اَسَانِ
 مِهٖ نَذَرِهٖ ثَابِتِ اَسُوْسِيْدَانِ رَهٗ اِنْسَانِ جُؤَانِوَانِ عَاجِرَتِهٖ دَرِ مَانْدِهٖ - اِهَذَا اَسُوْمُشِ لَازِمِ يَنْ يَانِ
 فُضَا اَكْسِ حَكْمِ سِيْتِ بَسْتِهٖ زَانِتِ فَرِ مَانِدَارِي نَهٗ تَابَعْدَارِي كَرِنِ - لِيَكِنِ بَا وَ جُؤَانِوَانِ جُؤَانِوَانِ اِنْسَانِ
 تَا فَرِمَانِي اَرَانِ (۲)، اَعْنِي اَكِ جُؤَانِوَانِ كَرْنِهٖ فَرِ كَرِنِ اَرَانِ رَهٗ مَهٗ كَرْدِنِ اَسْلَامِ اَكْسِ مَخَالِفَتِ اَنْدَرِ يَافْلَانِ كَرْنِهٖ
 كَنَسِ اَنْدَرِ وَا رِيَاهِ مَالِ خَرْجِ - دُو مِهٖ جُؤَانِوَانِ اَيِرِ وَ نَانِ - خَرْجِ نَهٗ كَرْنِي جُؤَانِوَانِ هَمَكَانِ - كَمَانِ هَمِ
 اَيِرِهٖ اَيِرِ اَسِهٖ كَانِهٖ خَيْرِي - يَهٗ اَسْمَهٗ كَانِهٖ وَ جُؤَانِوَانِ - حَالَانِكِهٖ اَللّٰهُ تَعَالٰی جُؤَانِوَانِ دِيُو اَيِهٖ اَمْسِ
 جِهَهٗ خَيْرِهٖ كَرْمِ كَرْدِنِ اَكْسِ اَكْسِ اَنْدَرِ مَالِ خَرْجِ يَهٗ جُؤَانِوَانِ خَيْرِهٖ كَوْتَاهِ كَرِنِ خَرْجِ - يُوْتِ
 هَمَكَانِ جُؤَانِوَانِ كَرْمِ مَتَهٗ خَوْتِهٖ كَرْمِ (۳)، اَعْنِي اَكْرِ اَمْسِ اِنْسَانِ تَكْلِيْفُوْتِهٖ مَحْشَرِ وَ سِيْتِ كَاهِنِهٖ اَثَرِ سِيْدِنِهٖ
 وَ نِ كَرُوْسِ اَسِ نِيَهٗ اَعْمَرِ بِيَانِ يُوْتِهٖ نِي سِيْتِ كَرْمِ اَثَرِهٖ سِيْدِنِ

تھی چہ بدبختی وال علیہم نار مؤصکۃ متن پٹ سپہ مسلط نارہ ٹھان ونہ آمتو
نہ بستہ کرنے آمت پرت وتہ لغو ذبالہ منها ۔

پندہ آیہ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سورہ شمس چوکی

وَالشَّمْسُ آفَاتُكَ شَمُّ وَضَحُهَا بِہ پتہ روشنی ہند قسم والقمر اذا تَلَّهَا بِہ زونہ
ہند قسم بلہ پتہ چہ پکان ات آفتابس (۱) وَالنَّهَارُ اذا جَلَّهَا بِہ دیکو قسم بلہ تراوان
چہو آفتابس وَاللَّيْلُ اذا بَغَشَّتْهَا بِہ راتہ ہند قسم بلہ ولان چہ آفتابس (۲) وَالسَّمَاءُ
وَمَا بَيْنَہَا بِہ آسمانکو قسم بلہ ہم سو بنا کر وَالْأَرْضُ وَمَا طَحَّهَا بِہ زمینکو قسم بلہ ہم سو
ہموار کرتہ وُہر وَنْفُسٍ وَمَا سَوَّاهَا بِہ آدمیہ سندہ نفسکو قسم بلہ ہم سو برابر کرتہ یعنی
اعضاتہ تان کرتہ برابر فَاَلْهَمَهَا فُجُورَهَا پس الہام کرتہ در دل تراوسن ہی تہ
گناہ تہند وَتَقْوَاهَا بِہ نیکی تہ پرہیز گاری تہتر قد اَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا تہ تحقیق موکلو
رسگار سپدیم پاک کرتہ نفس وَقد خَابَ مَنْ دَسَّاهَا تہ تحقیق زیانکار تہ ناامید سپد
ہم یہ نفس گنہام کرتہ گناہوسیت تہ بدیوسیت کَذَبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهَا ایز گتر قوم ثودن
پنن پیچیر نفسچہ سرشیہ بیت اذا انبعث اشققہا یلہ وٹھو پتر بدبخت تہ قبیلک تن داٹنہ
(۱) اللہ تعالیٰ چو قرآن مجیدس اندر داریہن جایں پنن قدرت کن نشان ہند قسم ہاوان
چونکہ آفتاب تہ زون تہ چہ تہندہ قدرتک بدزہ نشانہ بیت سورہ شریفش اندر ماوان قسم
یعنی دون ہند۔ زون چہ پتہ یوان آفتابس پورس نورس اندر در وسط ماہ یعنی آفتاب چہو
لوسان تہ زون چہ ظاہر سپدان۔ گویا متن دوسن چہ ہم زہ آیہ قدرت اک اکس پتہ ظاہر
سپدان۔ مرزائے کاشترس تفسیرس اندر ہم اشارات تینس ونہ آمت چہ ہم محض ہے
دلیل دبی ثبوت خالص لہ ٹنڈاخ ہم چہ ہم دنن وال پنہ خیالہ فقط سو پنن مجد دکن پاک
ثابت کرتہ خیرہ ومنت۔ بیٹہ ہرگز ثابت ہلکہ سیدت۔ برعکس ہند نام رنگی کا فور (۲)
مرزائے کاشترس تفسیرس اندر چہو بیکو ترجمہ محض لغو کرتہ آمت۔ اول چہنہ انسانہ شریٹ سورہ
شریفش منتر کو نہ جایہ ذکر ی۔ تو پتہ چہ انسان لفظ مذکر تن کن بنہ ضمیر مؤنث راجع کروں۔
بیہ چہو بغشہ صیفہ معلوم اکو ترجمہ چہونہ ”یلہ رات ولنہ یوان چہ“ یہ گیا و ہر گاہ بغشی آسہ ہا
بصیفہ چہول۔ مگر ایس مرزائی کاشتر تفسیر کرن والس چہونہ مین کہتن بیت تعلقی۔ مس لڑہ کن پاک
پنن خبط وخیال برابرین۔ ادہ سو سد گروہتن یاہل۔ صحیح گترہتن یا غلط۔

هنده مارنکه قصده فقال لهم رسول الله پس دپو متن پیغمبر خداین یعنی حضرت صالح
 ناقة الله تراویون یہ اونٹن خدایہ بنتر یعنی بیہ خدا تعالیٰ ان پنے قدرته سیت سیدا کر
 و سقیها بیه ترا و آب امسد یعنی آبس مه کر یوس رٹ تهونه عذاب خدا و سوه فکد ثوہ
 پس ایز گترنک سو پیغمبر فعترو وها پس مارک سه اونٹن (۱)، فکد مک مر علیهم ربهم
 پس عذاب کر نازل متن پٹ ته یکبار گال پن پروردگارن بن بنهم تهنده کنا که سببه
 فسوئها پس هموارنه برابر کرن عذاب متن پٹ یعنی ساری گالین ولا یخاف عقباها
 کهوثر نه خدامته عذابس یادش نه باز خواستش کتیاره کینه چونه تنس پٹ حکم عالم چوپایه (۲)

سورة الليل چوپکی | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ | الْوَاوِیَّة

وَاللَّیْلِ إِذَا یَغْشٰی شکو شتم یله ولان چو عالمس گنه سیت وَالنَّهَارِ إِذَا تَجَلّٰی دکو
 شتم یله روشن چو سپدان وَمَا خَلَقَ الذَّکَرُ وَالْأُنْثٰی بیه تنسند شتم یم سیدا کر نرو ماده
 اِنْ سَعِیْکُمْ لَشَیْءٍ نِّزَیْط تهند تلاش چو پراکنده یعنی مختلف مزد راته چو ه تی خوب
 فَاَمَّا مَنْ اَعْطٰی مِیْرَاکٍ دُو مَالٍ مِنْ دِرْهَمٍ خَدَا وَاقْتَنٰی پرهیز کرون از کفر و معاصی
 وَصَدَّقَ بِالْحُسْنٰی پژه کرن رتن کلس فَسَنُیَسِّرُهُ لِلْیُسْرِ پس نزد یک چو
 آسان کروس یعنی توفیق دیموس آسانیه هنره و نه هند یعنی متنی کارن هند چو سیت جنش
 ته آسانیه هنره جایه واته وَاَمَّا مَنْ بَخِلَ وَاسْتَغْنٰی یم اک بخل کرته پن باین گترن
 بی نیاز ثوابه نش و کذب بِالْحُسْنٰی ایز گترن ر تو کلمه فَسَنُیَسِّرُهُ لِلْعُسْرِ پس
 نزدیک چو آسانی کروس سختیه هنره و ته هنر یعنی سختیه هنره جایه و اتقن کاسن هنر و ما
 یعنی عنه ماله اذا تردی دفع کر سه عذاب مال تهند یعنی کله کن کهره
 دوزخس ان یان عَلَیْنَا الْکُفْرٰی پزیاپ اسه چو البته و ت ماون وَاِنْ لَّکُمُ
 لِّلْآخِرَةِ وَالْاُولٰٓئِیْ یزیاپ سانوی چو نیم عالمته کده نک عالمته فَاَنْتُمْ تُکْفُرُوْنَ

(۱) یم آس حضرت صالح سندس نبولش انکار کران یہ اونٹن آس خداین پیده کر مثر تهنده
 بنو سچ بد دلیل (۲) دنیا دس یله کانه پادشهبه کونه و قته کونه قوس ساری سر اوندک
 اراده چو کران متن چو خوف ته یم آسان باقی رعیت ما تین شوره غم ما کرن بغاوت ته
 نافرمانی - لیکن خداوند کریم چونه املو کانه پرواته خوف یفعل الله ما یشاء
 بقدرقه و بحکم میا برید بعزته

تَلْظِي بِنِجْمٍ كَرْمُوهٍ تَوَهِّمُهُ نَارُكَ يَسْرُورُهُ تَرَاوُهُ وَنُجُومُهَا لَا يَصْلُهَا إِلَّا الْأَشْقَى إِثْنُ
 نِتِ نَارِ هَمِيشَه رَوْنَه كُن مَكْرِيسُ بَرْدِ بَخْتِ چِهَوِ الَّذِي كَذَّبَ وَتَوَلَّى اِيْمُ اِيَزْ كُزْ سَمِيه
 بِيه سِيْد رَو گَرْدَانِ وَ سَيِّجَنَهَا لَا تَقِي تَرْدِيكُ چِهَوِ لَبُؤِ بِيه تَبُونَه مَتَه نَارَه يَسُو تَرْدِي بِيَزْ كَارِ
 چِهَوِ سُو كُو حَضْرَتِ اَبُو بَكْرِ صَدِيقِ رَضِي اللّٰهُ عَنْهُ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهٗ يَسُو دَوَانِ چِهَوِ مَالِ
 بِيْنِ دَر رَاهِ خَدَا يَتَرَكِي يَتُو پَاكِ نَفْسِ سَيِّدِهٖ وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهٗ چِهَوْنَه كَانِه
 اَكُنْدِش نَش مِنْ تَعْمَلِهٖ كَاهِنَه نَعْمَتَه تَه حَقَه تَجْزِي تَت كِيَا چِهَه هُو رَه بَر كَرْنَه يُوَانِ
 إِلَّا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الْأَعْلَى مَكْرِ رِضَا تَه نَانْدَه خِيْطَرَه بِيْنِش پَر دَر دَا رَه سُنْدِيُو
 بَر تَهْدِ چِهَوِ وَلَسُو فَرَضِي الْبِنْتَه رَاضِي سَيِّدَه تَه وَاتَه ثَوَابِش تَه رِضَا اَسْ -

سوره والضحى چيو کي | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِيْمِ | که آيه

جبريل امين سپيدنه نازل کيثرن دوشن کا فزلك طعن کړنه دپنه لک محمد صاحب تراوین
 پروردگارن دشمن رښ اتي سپيد نازل يه سوره والضحى کا چکه وقتکو قسم واليل
 اذا سبحى راژهند قسم بيه تاريک سپيده ما ودعك ربك وما قلى تراؤك نه رة
 بين پروردگارن بيه رښنگ نه دشمن (۱)، وکلاخرة خير لك من الاولى البسته
 آخرت چيو بهتر رة کتو دنيا خونه ولسوف يعطيك ربك فترضى البسته لغمر دئى رة
 پروردگار پين پس راضى سپيدک المجدد ک يتيما فاوى آبا لبتک ناره يقيم
 (۱) کياره ته چيو عادت اللبس اندر محال با حضرات انبيا - والضحى واليل قسم
 ماونه اندره چيو مراد رة وچيکس پي درپي يادرنگي سان نازل سپيدن چيه راگرت
 دوکس اک اکس نپه پيش سبت مشابعت - وحي پي درپي نازل سپيدن کو بمنزله دوة
 اندر درنگي سپيدن کو بمنزله شب - اهذادونه پته رات انش دنيا کاهنه يه کو دوه تراوت
 نه پين ته تيت سبت دشمني کړن - بلکه چيو مين دوشون هند اک اکس نپه پين کمال حکمت
 پش ميني - يهي پاڅ چيو وچيس منز کو نه وقته درنگي سپيدن ته ميني برحمت آسان - مين
 نادان نه چيو قون کيا ه تکه بوزن - پس مه اسو سپيدان توه يار سول سدين کافرن هنزو
 پيکه کتو سبت ازده - توبه پش روزه هميشه وحي الهى نازل سپيدان - يسه
 دنيا اس اندر بد نعت چيه - توه مه سپيد و نمکين -

پس جای در ثنی بذبائیس نه پتره سندس رچیش اندر و وَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَى
 بِهِ لَبَنَكَ زَه رَاوُمْت یعنی از خبر احکام شریعت پس وَتَ وَجَدَكَ عَائِلًا
 فَأَغْنَى بِهِ لَبَنَكَ زَه تنگدست پس غنی کردت (۱)، فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ پس
 یتیم پس چپوش مه کر قهر نه زور وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ منگون یو چپوش مه کر
 کر ز وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّث خدا تعالی سره لغزیمه زه پٹ چه پس یچ و لغز (۲)

سوره الم نشرح چپو کی | بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ | آیت آیه

الْمُشْرَحُ لَكَ صَدْرُكَ آیا کهل کرنا اسه چانه بابت سینه چانو وَوَضَعْنَا عَنكَ
 وِزْرَكَ به تل اسه نه دور کر زه نشه بار چان الذی أَنْقَضَ ظَهْرَكَ یم بار ن
 کبر او مُتْ آسُو بشت چانو وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ بلند کر اسه چانه خیره ذکره ثنا
 چانو فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا پز پات سختیه سیت چه آسانی إِنْ مَعَ الْعُسْرِ
 يُسْرًا پز پات سختیه سیت چه آسانی فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ پس یله موکلو
 احکام شرع امتس و اتنا ونه نش پس محنت کدو عبادتس اندر (۳) وَإِلَىٰ رَبِّكَ
 یُنشِرْ پروردگار س کن فَإِذَا رَعَيْتَ پس تضرع کر و نه نش منگو حاجت -

(۱) بیه لغز بیان کر نه اندر چه مراد ایزه اسه چه توبه از ابتدای پیدایش لغزیه لغز
 عطا کر مره - همیشه توبه سیت بهخت معامله کر مُت و ن بتازه اس کیا ترا و توبه
 سیت و معامله نه چپو ناممکن - نه زه هرگز بنه نه - سکرین لغزین همد شکرانه چپو بی زه
 تهنه نه کر نه بین سیت رتو سلوک کرو ن - سوگو فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ آیات - مرزای
 کاشرس تفسیرس اندر چه میوه سوره شرفیک مطلب بدلی که تمام و نه آمنت یتونه اکس
 شان نزولس سیت کانه مناسبت نه تعلق چپو - به تخمینه سیاق و سباقس سیت کانه
 و الله چپو - فقط چه خیالات ته بخارات پو نشه جمع کر مت (۲) یعنی ته لغز کر یوک
 توبه بیان نه فرما و یوک یم خداین یمه هشتمه یمه رگازیک لغز عطا کر م سوکر امه نسبت یتو
 معامله زه مه کیا ترا و نه ته مه سیت کیا کره لغز با نه دشمنی نه بنه هرگز (۳) اذ ایله ماضیسین
 دخل چپو سیدان سو چپوتت مضارعه معینه بناوان تی قاعده موجب گو اذ فرغش معنی
 یله توبه تبلیغی کاره نشه موکلان اسوده کر نه تهنه عبادتس اندر مشغول سیدن - مرزای کاشرس
 تفسیرس اندر چه بوجه العالی و بخیری از قواعد علوم عربیه اکر ترجمه ماضیکه معینه موجب کر نه آمنت -

سورہ والتین جو مکی | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ | اٹھ آیہ

والتین میوہ انجیر مک شتم و الزیتون زیتونک شتم و طور سینین طور سینا کو شتم یعنی کل دار کو ہک شتم مراد چوکوہ طور و ہک البکلب الامین یہ امان دودہ و نہ شہرک شتم یعنی مکہ معظمہ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ فِيْ اَحْسَنِ تَقْوِیْمٍ البتہ یہ تحقیق پیدا کر اسے انسان ریش صورتش تہ ترکیبہ اندر تکرر دد نہ اسفل سا فلین تہ پتہ پھر سو تر پست پست گیمتواندرہ اِلَّا الَّذِیْنَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا الصّٰلِحٰتِ مَکْرِیُوْا اِیْمَانِ اَنْ تَرٰ رَیْثَہٗ عَمَلِہٖ کَرِکَ فَلَہُمْ اَجْرٌ غَیْرُ مَمْنُوْنٍ پس متن چہ مزد راہ بی حد و نہایت فنا یُکَذِّبُکَ پس ای آدمی سو چیز چہوی اپز گنرہ ناوان بعد اپز نصیحت دنت اپزہ دلیلہ دنت بالذین عملن ہندس جزاءس پڑہ کونہ چوک کران اَلِیْسَ اللّٰهُ بِاَحْکَمِ الْحٰکِمِیْنَ آیا چہونا خدا تر حکم کرہ وُن حاکمو اندرہ (۱) بلی وانا علی ذلک من الشاہدین

سورہ علق جو مکی | بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ | کنوہ آیہ

اِقْرَأْ بِاسْمِ رَبِّکَ الَّذِیْ خَلَقَ پرنپش پروردگارہ سندہ ناو کہ برکتہ سیت (۱) بیت سورہ شریفین اندر چہوا اثبات قیامت کو قصد کر نہ آمت - یعنی تھے پاٹ تصرفات دنیوی {بیت منر مخلوقات پیدا کرن تہ داخل چہہ} خاص چہہ پروردگارس تھے پاٹ چہہ تصرفات اخروی تہ {بیت منر مرنہ پتہ زندہ کرن - جزا و سزا دلو تہ چہو داخل} خاص متنی - حدیث شریفین اندر چہوا آمت من فرع سورۃ والتین فقرا الیس اللہ با حکم الحاکمین فلیقل بلی وانا علی ذلک من الشاہدین - یعنی یس اکہ سورہ والتین پرہ توہ پتہ بلہ سو پتہم آیہ کریمہ الیس اللہ با حکم الحاکمین تہ پرہ تہند گزہ امہ پتہ پرون بلی وانا علی ذلک من الشاہدین - بیت حدیث شریفین اندر چہو پرک والسی یہ حکم بوزن والیس نہ - مثلاً امامی کونہ نمازہ اندر یہ سورہ شریف پرہ مقتدین چہونہ بلی پرن مٹہ - بلکہ چہو پرک والسی حکم زہ تہند گزہ پانہ پرن - لہذا مقتدین ہند نمازہ اندر امامس پتہ باواز بلند بلی پرن پتہ پاٹ از کس زمانس اندر بعضی بے علم کران چہہ تہ چہو یہ حدیث شریفیس منشاءس خلاف - مقتدین چہونہ از روی حدیث بلی پرنک حکمی - علی ہذا القیاس بین سورہ شریفین اندر مثلاً سورہ ملکس اندر اللہ یا قینا بہ الم - سورہ قیامتس اندر بلی انہ علی کلشی قدیر - ہم چیز چہونہ مقتدیس پرن مٹہ کنہ تہ -

هم پيدا کر پرت چيزه (۱)، خَلَقَ الْاِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ پيدا کر نو انسان خون بسته نشه
 لا قَرَعُ وَ رَبُّكَ الْاَكْرَمُ پر چانو پروردگار چو بزرگوار الذی عَلَّمَ بِالْقَلَمِ يم
 پروردگارن، چيه ناو علم فليکه لکهنه سیت عَلَّمَ الْاِنْسَانَ مَا لَمْ يَعْلَمْ، چيه ناو ن
 انسان پنه سوزا نهنا (۳)، کَلَامُ اِنَّ الْاِنْسَانَ لِرَبِّهِ لَكَنَ طَافٍ حق چو بی پزیاک انسان چو

(۱) یعنی ای پیغمبره سانه توبه پشیش قرآن مجید بیه نازل کر نه سو پرو - مگر پرت لطف
 آسزه ابتدا کران پشیش پروردگار ه سنده نام پاکه سیت یم ساری مخلوقات پیده کر
 تشند خالق کل آسن چو مسگان تشندی نام پاکه سیت کر شه پرت کونه کامه شروع کر نه
 ین خصوصاً قرآن مجید پشیش (۲)، زیاده احسان چو انسانش پشیش یکبارزه سو آسو علق
 یعنی بجان چيزه اک مشی کر شه رت صورت کر اسه عطا - بیه کت ترفیس مرتیس و اتنا و عقلته

علم عطا کر نه سیت - لهذا شوبه انسان زیاده شکر گذاری کرن - علق آو فرما و نه امی زه

انسان بیت چیزس پیده سپدان چو پنج گو دینچ یعنی ابتدائی حالت کیه آب لطفه - منزم

یعنی درمیانی حالت کیه خون بسته - پنجم یعنی آخری حالت کیه مضغه یعنی باز پاره بیت

منرا و چه پیده سپدان چیه کر نه ته تو پته روح یوان چو و اتنا و نه - یونز یو حالتو منزه کرک

منزلی حالته ذکر یوتنه امه سیت خود بخود گو دینچ ته پنجم حالت یاد پیه - مرزای کاشترس

تفسیرس منزه چو تفسیر محض لغوته و ایهیات و نه آمت (۳)، یعنی خداوند کریم، چیه ناو

بعضی انسان بذریعه قلم بعضی بغیر ذریعه قلم یو یو ذریعه سیت متی متی پیر زمینه سوزا نهنا

گو یا الله تعالی چو حضرت آنحضرت جواب فرما و ان تهنیدس تت کلامس یس تموج جبریل

امینه سندس اقرع و تنس فرما و یاو یعنی ما انا بقاری - بو چو سینه لکهنون ته پره و ن

الله تعالی ان فرما و ک یا رسول الله علم چونه موقوف لکهنس ته پشیش پشیش یوت - کیتاه چیه

تت لوک ته یم اس چیه ناوان چیه لکهنه و رای - توه کبارزه چوه فرما و ان ما انا

بقاری - اسه یله توبه حکم کر پرتک - توبه چونه دن حاجت کونه خیرس کن - اس کر و توبه

عطا کامل اک طاقته بیه سیت توه ساروی پرت بکیو ته علوم الهی یاد بکیو تفاوت - کباره

علم چو خدایه سند فضل یس خوش کرس تن چو کران عطا - یه لکهنس تن پشیش تام چونه -

کیتاه لکهنیت ته پرت متی گهران گراه - کانه فایده نه دوان متن زانن اضلهم الله علی علم

حده دُلاَن (۱) اَن رَاَهُ اسْتَغْنَى بِهِ دُجَاهَانَ چو پائش بی نیاز سپد مُت ماله سیت
 اِنَّ اِلٰی رَبِّكَ الرَّجْعُیْ پُر پات چائش پروردگار س کنو چو رجوع ته بازگشت ساری
 تَتَبِّينَ بَكَارَ عَمَلَةٍ تَتَبِّينَ بَكَارَ مَالٍ اَرَاَيْتَ الَّذِیْ یَنْهٰی عِبْدًا اِذَا صَلَّیْ اَیَا دُجَاهَانَ
 چو همنه سو کافر یس منع چو کران بندس اکس یله نماز چو پران سو (۲) اَرَاَيْتَ اِنْ كَانَ
 عَمَلُ الْهَدٰی اَیَا دُجَاهَانَ چو کنا هرگاه آسه سوی بنده راه راستش پُت پانه (۳) اَوْ اَمَرَ
 (۱) کلا چو عربس منز از حروف ردع - یعنی متو حرفو اندره یوسیت مخاطب چو کونه
 کامیثه پت یوان رُتنه - بیه چو بعضی آسان معنی خفا - تحقیق و تاکیده خطره - چنانچه تثنین
 چو متی تحقیقه کی معینه - مرزای کاشرس تفسیرس اندر چوات لفظس رخ رد علیه معینه سیت
 ترجمه آمنت کر نه - نه تحقیقه معینه سیت - بلکه چو عظم بدلی اک معینه و منت یس بظاہر نفیک
 معنی سپدان چو پت پُت نه یہ لفظ کونه شتمه دلالته چو کران - یی گے علامات و نشانه
 بخبری و معلمی هنده - اته پُتھے چو هم آیات کریمه برو تھمبو آیات کریمو پته واریامه کال نازل
 سپد مت - بین آیات کریم هنده شان نزول چو ایزه اکه دو هته و چو ابو جہلن حضرت رسول
 کریم صلی اللہ علیہ وسلم نماز پران دپنه لگوئی واریه پھر تو تھے امیثه منع کر پوه - حضرت
 صلی اللہ علیہ وسلم کرو اس یہ کت و نش پُت سخت خشم - تو پته لگو دپنه مه سیت چو پته
 جماعت دے بو و چو و ه بیه آئنده نماز پران بو و اتا و و و ه سخت تکلیف - چنانچه اکه
 دو هه اکه آس هم نماز پران - ائی آو ته قصد کردن متن نش نزدیک پُتک - تو پته درا و
 پانی بیه پت - لو کو دپس رُتھه کوی رُتھه دراک پت - دُتیک مه بام نزدیک پُتکو قصد
 کر برو تھم کنه و چو هم ناره کھڑه اک - تھه منرو چم کچھ کرت کمتان - متی مو کھه رُتس
 پت - آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم فرما و عظم آس ملایک - هرگاه رُتھه هنا سو برونت
 کن پیکه ما عظم ملایک کر همنس مازس تیکه تیکه کذا فی الدر المنثور عن الصحاح و غیر ما من کتب
 الحدیث (۲) مه دنه ای مخاطبه کوتاهه بچمه چو سو کافر یس منع چو کران بندس اکس خلیه
 ستره بندگی نشه - کیا تش کافر س چو نا معلوم زه اللہ تعالی چو هم دُجَاهَانَ سو چو میان
 ساری کامن پُت مطلع - سو دیم امیثه خطره سخت ستر (۳) مه دنه ای مخاطبه یہ کافر
 چو نا زانان ته خیال کران زه خدا چو هم دُجَاهَانَ اگر چه امس آستن گمان بو چو س ستره دنی
 پت - بو چو س امیثه سیت پر هیز گاری هنده وی امر کران - مگر ته چو امسند غلط ته اپر

بالتقوی یا کره امریس پر پیزگاری بندش یا منع کرنے تم نش ازایت ان گنبد و
 تو کی آیا و چوتھ ہر گاہ اپز گترہ یہ کافر پس یہ سیدہ روگردان (۱)، المربع لیمان
 اللہ بوی آیا زانو نام کافرن زہ خدا چو و چیان کلا تہ چو نہ یہ بہ و نان چو کس کلا
 بکتہ ہر گاہ پت روزنہ امہ نش لکشفعا بالتا صینہ البتہ کھمرد موس و دش کن
 پشانیہ ہندہ ستہ رت ناصیتہ کا ذنبہ خاطئہ سی پشانی بہ در و گوچہ بد کا چہ
 فلیدع نادیه پس نادین پنے مجلسہ ہندن لوکن سندع الزہائیه نزدیک چو
 اس دمونا دوزخ کن موکلن کلا تہ چو نہ یہ و نان چو (۳)، لا تطعمہ اسندہ بوز (۴)،
 و اسجد و اقرب نماز پنے قرب خدا زانند ۔

سورہ قدر چو مکی | بسم اللہ الرحمن الرحیم | پانز آہ

انا انزلک فی کلبۃ القدر پناٹ اسہ کر نازل یہ قرآن مجید شب قدر میں اندر یعنی
 اشد پداکس و سن ہی شبہ و ما ادرک مالیکۃ القدر کیاہ زانرا وی زہ کیاہ چو
 شب قدر کلبۃ القدر و خیر من الف شہر شب قدر چو بہتر ساسہ رتہ خوتہ (۵)، تنزل
 کمان کیاہ بندہ معبود حقیقی سترہ بندگیہ نش پت رن ہدایت کونہ پر پیزگاری ہند امر
 کرون کونہ (۱)، مہ و نتہ ای مخاطبہ یہ کافر چو نازانان زہ خدا چوم و چیان - ہمہ سانہ کیخانہ
 روگردانی چو گردان (۲)، پت روزنہ یہ کافر امہ خیالہ نشہ مس چو خیال زہ خدا چو نہ چیان
 یہ چو ہند بالکل غلط خیال (۳)، پت روزنہ یہ کافر امہ خیالہ نشہ (۴)، نوہہ ہمہ اس حکم
 کران یار رسول سدرہ نوہہ مہ بوز و امسند - نوہ روز و بدستور بندگی کر سن پ ثابت - تنی
 سینت سیدہ قرب خدا حاصل - بیت سورہ شریف من چو نرن جابن لفظ کلا فرماونہ کہتو
 کو ذک کلا چو بمعنی خفا - دویم تہ تریم چو زجر کہ معینہ - بین دو شونی جابن چو والد تعالی زجر
 کران اس کافرس - لیکن مرزای کاشرس نقیس من چو نہ اکو کانہ خیالہ کر نہ آمنت - بی ربط
 پاٹ چو ہمہ اکو معنی کرمت خدا چن بے علمی نشہ (۵)، آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم کرالہ دوہ
 بنی امیہ بنین ہند ذکر کہ ہم اس سانس نش عبادت کران - صحابہ صیبین سید اکو سخت تعجب یہ
 کرک تمہی زہ اسہ تے اسہا تیر عمر ستہ کرہ ہوا تیر عبادت - اتی سید یہ سورہ شریف نازل مرزائی
 جماعت چو شب قدر اسکار ہی چو مرزای کاشرس نقیس اسند زہ شب قدر چو اشارہ
 اک زبان بنوش کن - بیہ پت صدی ہند اس بند اس کن - امہ اندرہ چو س غرض

الْمَلَائِكَةُ وَالشُّرُوحُ فِيهَا وَسَانِ جِبْهَةٍ مَلَائِكٌ بِهِ رُوحَاتُ تِسْعٍ أَمْرٌ بِأَذْنِ رَبِّهِمْ
 تِسْعِينَ يَوْمًا دُكَّارًا سَنَدًا حَكِيمًا مِنْ كُلِّ أَمْرٍ بِرَبِّهِمْ كَامِرٌ مَبْدُودٌ سَرَّاجًا مَطِيرٌ سَلَامٌ هُوَ
 سَلَامَتِي جِبْهَةٍ بِرَبِّهِمْ أَقْتَنَسَ شَبَقٌ قَدَرٌ حَتَّى مَطْلَعِ الْفَجْرِ صَبْحٌ يَوْمَ لَنْ تَمُوتَ

سُورَةُ بَنِي إِسْرَءِيلَ | بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ | آتِ آيَةَ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أَنَّهُمْ كَافِرٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ
 نَصَارًا وَالْمُشْرِكِينَ بِهِ عَرَبٌ شُرَكَاءُ وَالْمُتَفَكِّينَ جَدَّاسِيدَهُ وَنَ بَنِي آيَةَ لَنْ تَمُوتَ حَتَّى
 تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ تَوْتَامٌ بِهِ تَمَنُّ حِجَّةٌ رُشْنَ نَنْ رَسُولٌ مِنَ اللَّهِ يَغْمِرُهُ أَرْخُودًا
 يَنْتَلُو صَحْفًا مَطْمُورَةً بِرَأْسِ مَنْشٍ صَحِيفَةٍ هِيَ يَكُ يَعْنِي قُرْآنٌ مُجِيدٌ سُورَةُ هِيَ شَرِيفَةٌ
 فِيهَا كُتِبَ قِيَمَةٌ تَمَنُّ صَحِيفَتِ أَنْدَرِ جِبْهَةٍ تَمَنُّ أَحْكَامُ كَلِمَتِ يَمَ رَاسَتِ جِبْهَةٍ نَبْدِ جِبْهَةٍ وَمَا
 تَقَرَّرَ فِي الَّذِينَ أَوْفُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ الْبَيِّنَةُ جَدَّاسِيدَهُ كُنْ هَلْ
 كِتَابٌ مَكْرَعِدًا زَانِكَةً أَوْ تَمَنُّ سَوْجَتِ رُشْنَ يَعْنِي سَوْغَمِيرٌ يَعْنِي بِشْرِ أَرْخُودًا نَخَصْرَتِ أَسْأَلُ
 كِتَابٌ مُتَّفَقٌ تَهْنَدِسُ تَصْدِيقِ سَطِّ جَمَارَتِ كَيْكُ تَهْنَدُهُ بَنِي بَنِي أَدُولِوَانِ إِيْمَانِ أَدُولِوَانِ
 أَرْوَى حَسَدٍ وَعَنَادٍ وَمَا أَمْرٌ إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ أَمْرٌ كُنْ كَرِهَ
 مَكْرَانِيكَةً بِنْدُكِي كَرْنُ خَدَائِنُ تَهْنَدُ رَحَالَتِيكَةً خَالِصٌ كَرْنُ تَهْنَدُهُ خَبْرَةٌ بِرَبِّهِمْ حُفْنَاءُ مِيلُ كَرِهَ وَنَ
 بَدِينِ حَضْرَتِ إِبْرَاهِيمَ وَتَقْبِيهِمُ الصَّلَاةُ بِهِ تَهْنَدُونَ بِرِ يَأْمَارَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ بِهِ دِنَ
 زَكَاةٍ وَذَلِكَ دِينُ الْقِيَمَةِ تَمَنُّ جِبْهَةٍ أَحْكَامُ بَلَّتِ دَرَسَتِ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ
 الْكِتَابِ بِرِ يَأْتِ يَمَ كَافِرٌ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ وَالْمُشْرِكِينَ بِهِ شُرَكَاءُ وَالَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ
 خَلْقِ بَنِي فِيهَا تَمَنُّ جِبْهَةٍ دَرَأَتِ دُونِخِ هَمَشَتِ (۱) أُولَئِكَ هُمُ الشِّرْكَاءُ تَمَنُّ جِبْهَةٍ بَدْرِي
 خَلَقَ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ هُمُ خَيْرُ الْبَرِّ تَمَنُّ بِمُؤْمِنِيَانِ الْوَتِ
 رَزَهُ عَمَلُهُ كَرِهَ تَمَنُّ جِبْهَةٍ بَدْرِي خَلَقَ جَزَاءُ هُمُ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَزَاءُ تَهْنَدُ جِبْهَةٍ تَهْنَدُ
 بِيَانِ كَرُونِ زَهْ مَرَزَةُ قَادِيَانِ سُنْدُ زَمَانَةٍ تَهْنَدُ وَهْمَتِ نَعُودُ بِالْخَيْرِ وَبِرِ كَتِكُ زَمَانَةٍ كِيَاةُ
 سَوْجُو تَانِشِ مَجْدُ دَمَانِ - بِرِ عَكْسِ تَهْنَدُ نَامُ زَكَاةٍ كَافُورِ (۱) بِهِ آيَةُ كَرِيْمَةٍ سَيِّدِ جِبْهَةٍ تَدَلُّلِ
 يُوَانِ كَرْنُ كَافِرٍ تَهْنَدِسُ بِدَلَالَةِ جِبْهَةٍ تَهْنَدُ رُشْنَ سَطِّ - وَنَ يَمَ جَدِّ تَهْنَدُ غَيْرُ سُنْدِ
 مَرَزَاةٍ كَاشَرِ تَقْبِيرِ لَنْدِ بِشْرِ كَرْنُ أَمْرَتِ جِبْهَةٍ تَهْنَدُ سَبِيَّتِ كِيَمَةِ آيَةُ كَرِيْمِكِ عَمُوسِ تَغْيِيرِ سَبِيَّتِ - كَوْنُ
 جِبْهَةٍ مَعْلُومِ زَهْ سَوْجُو تَهْنَدُ كَرْنُ كَرْنُ تَهْنَدُ تَهْنَدُ تَهْنَدُ تَهْنَدُ تَهْنَدُ تَهْنَدُ

تت زمینس یومئین یصدل الناس اشتاتاً مئة دوهه یزن لوک قبر و نشه پراکنده یانی
جماژ جماژ لیر و انما لهم تیو باوریه بن تمن عمله مینه فمن یعمل مثقال ذره خیر
یکره یواکهاه کره اکس ذرس برابر فیکیه و چه ت و من یعمل مثقال ذره شر یکره
بس اکهاه کره اکس ذرس برابر بدیه و چه ت - *

سورۃ العادیات چو کی | بسم الله الرحمن الرحیم | که آیت

والعلی بیت ضحیا قسم من مکه و دن گرن هند من یکنه و زه فیرک کسان چو (۱) فلولو ریت
قد حاتمته پته قسم من تمبره کده و دن گرن هند من فلولو سیت کنوشه تمبره کدان چه زککک
پاٹ فالغیرات ضحیا مئة پته قسم من گرن هند من لوٹ کره و دن چه کافرن صبحکه و قته یعنی
سوار تهند کافرن به فقعا پس شجک تم سیت کرده فو سطن به جمعا پس منزرا سی می و قته
جماژ اکس کافرو اندره (۲) ان الانسان لکفور لکنه یزایط انسان چو پنس خدیس

مرزائی کاشرس تفسیر منر - تهنه کانه تعلقاہ چو کلم ذرا انس بیت تهنه منر چو اکنه تفسیر و نه
آمت سوچو فقط و اہسیات و خرافات کہتو سیت مخلوط و مخرف کر نه آمت (۱) یعنی قسم
تمن گرن ہند پر پھر کان چه دور تلان - (۲) تو بیه چه کنن پٹ قدم تراوت رہہ تراوان (۳) تو بیه
چه صبحکه و متله لوٹ کران تو بیه چه تمہ ساءہ گرد تلان (۴) بیه چه تمہ ساءہ دشمن منرن جماعتن
منراژان امہ اندرہ چه مراد لڑایہ ہند نہ جنگل گر - شان نزول چو من آیات کر من ہند
زہ حضرت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم آس سوز مرثاک لشکرہ اک قبیلہ بنی کناس کن چناچہ
ایر شکر تہند آسوک کر مت حضرت منذر بن عمرو انصاری - تہنری خوش خبر و اژانہ آنحضرت
نشہ اکس رتن نام کہنی - منافقو کر مشہور زہ تم گے تہید - اتی سپدیہ سورہ شریف نابذل
تہندہ سلامت ایچ خبر آنحضرت و اتنادہ خیطرہ - امہ علاؤ چونکہ عربک لوک آس اہل زمینی
و بھہ چہ من تمن تمن سیت پور مناسبت - نہایت انوس چو مرزائی کاشر تفسیرہ وال
سندہ خیطرہ زہ من آیات تہ چو تم بدلی معنی و منت - علی الخصوص چون فاشن بہ فقعا
نک معنی و منت زہ امہ اندرہ چو مراد انسان چو بیه کرد و عجلہ تلان یں گرد و غبار مر کھاتی
چو یعنی تہند اعمال صالحہ بو چو س دپان کاش یہ مرزای کاشر تفسیرہ وال کره ہاہن عقل
اس چھنا یہ خبر زہ اللہ تعالی چو یہ کافرن ہندہ حقہ و نان و قد منالی ما عملوا من عمل
فجصلناہ ہبا و منشور - یعنی تہنرن عملن کرد اس چہکنہ آمر گرد ہش خوار و بے اعتبار

البته ناسیاس و آینه علی ذلک کشفید پز پات به انسان چو نت پت البته مطلع نه گواه
 و آینه لخت الخیر کشید پز پات به انسان چو مالک لوط قهانه خیطه البته سخت
 نذر کرده و ن آفلا یفکم آیا چو نازانان اذ ابغث ما فی القبور لیه ثلثه بیه به قبر اند
 چو و حصل ما فی الصد و ظاهریه کر نه به بین اند چو ان ربهم بهم یومئین
 کجیر پز پات تهنید پروردگار چو متد و به تهنیدن حالن البته خبردار - *

که آیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره قارعه چو کی

القارعة قیامت بیه چیه ریبه و ن دن هیبت سیت مآل قارعة کیا به چیه س قیامت و
 ما ادرک مآل قارعة کیا به زانراوی زه کیا به چیه س قیامت یوم یكون الناس
 اسه متد و به بیه دوه اسن لوک کالقراش المبتوث چیکر یو نر به و تگون الجبال
 کالعمش المنفوش اسن کو به زکین بهیم دومت هیو (۱) فاما من ثقلت موازین
 یس یس اسن کو به نیکین هند پوتر نهو فی عیشت راضیه پس سو چو زه زندگانیه اندر
 و اما من خفت موازین یس اسن کو به نیکین هند یاتر فامته هارویه پس تهنده روین
 جای چو ماویه تلم طبق دوزخکو و ما ادرک ما هیبه کیا به زانراوی زه کیا به چو سو ماویه
 نار حاصیه ناره چو سخت گرم - بیه نازن نه چمت نسبت گرمی - *

که آیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره التکاثر چو کی

الهاکم التکاثر غافل کرده توه اک کنده خوته مال نذر ناندن حتی زمرهم المقابر
 بتو تام و اتوه توه قبرن یعنی درست عمر کو به تا وقت مرگ ات سیت کلا به لکنه کردن سوف
 تعلمون برون بین زانو تو کلا بیه چو سو و نان به لکنه کردن سوف تعلمون برون
 بین زانو کلا لو تعلمون علم الیقین به لکنه کر نو هرگاه زانو برو نه کم کم مشکل چه بزه
 کاشتر تفسیره و ال آیه اندره خاص مته جماعتکن اعمال منده حال و منت - اده چونه کنه تله کویت
 آیه کر میس بیت مطابق (۱) مرزای کاشتر تفسیره و ال چه تنیس نه بین مرزائیت ظاهر کر مثر - چو سه
 کو ارا سیت که لفظ الناس نه الجبال قهاده با پنس معنیس پت بحال بلکه چون مرزائیتکو بیایک
 معنیاه و منت که الناس اندره چو مراد عام لوک - الجبال اندره چو مراد خاص لوک - به چون انی موکله
 و منت زه اکه ظاهری و حقیقی معنیج کیا چینه بین کانه پشهاه - چنانچه سوره اذا الشمس کورت
 اندر چوه معلومی زه کیا به چون و منت

دشمنی تهنرد در حق خانه کعبه در تنباهی و بیفایده گی و آنرا سَلَّ عَلَیْهِمْ طَیْرًا سَوْرًا مَن پُت
 جانور آبابیل جوق جوق تَرْمِیْهِمْ مَحْجَاوَةً مِّنْ سَحَابٍ تَرَاوَانِ اس مَن جانور مَن کنه فل
 از سنگ گل یعنی کتفه فل اس سخت کنه مِهْمَه فَجَعَلَهُمْ كَعَصْفٍ مَّا كُوِلٍ پس گرم خدای
 ان اهمیت ته ژاپت گاسه تل هو یعنی نابود (۱)

تورایه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره قیش چو کی

لَعَلَّ قَرِيشٍ نَجِبٌ كَرِيشٍ هِنْدَه مِلَه زَاك ایلِفْهِمْ رَحَلَةَ الشِّتَاءِ وَالصَّيْفِ وَنَدَسِ
 سفرس نه رته کا لکس سفرس اندر به تهنده کفر کو بت پرستی هند یعنی مه کر مک میه لغز عطا
 میم چه مه و رای کنن پرستش کران (۲)، فَلْيَعْبُدُوا رَبَّ هَذَا الْبَيْتِ پس کرن بندگی

(۱) عَصْفٍ مَّا كُوِلٍ اندر چه مراد یا سو گاسه تل یس کو آسه اهمیت - بهته پاٹ پنہ و قهرس چه
 آسان کو پوشه پار کرمت - منز چه آسان خللی - اندته کناره چهس آسان باقی - تی کر مین اصحاب
 فیلن نه متو کنه فلو - یعنی اندر کر مک مازس دونه دونه بن کرن او سته معلوم سپدان - یا چه مراد
 تم سپد لده هو - کیاره گاسه مِه مکنه ته ژاپنه پوان چهوت چهو شکس منزواتت تی بنان - لغته موجب
 چه میم دوشوی معنی عَصْفٍ مَّا كُوِلٍ - چونکه مین اصحاب فیلن اوس شرارت کهمتش بش اکس عربی
 شخصه سنده تهندهس نت کنیس منز یس متو بمقابله خانه کعبه بنا و مت اوس ناپاکی چه ره نکه
 سبه تی مو که اس تم آماده سپدمت خانه کعبه بی حرمتی دبی تعظیمیه ط - امه اعتباره چه مَن
 پور مناسبیت بیت زه تهنده بدن کر اند تعالان هره بونه ناپاکی ناپاک - مرزای کا شرس
 تفسیرس منز چهو ابر به سندس هست سندا و محمود ذکر کر نه آمت - غالباً چهو امس تفسیره و اس
 بر عایت ابن مرزا متش هست سندا و پو مت دن (۲) مک شرفس منز اوسنه کونه قسمه غله
 پیداوار سپدان - مته مو که اسو قیش هنده عادت و سس اندر اس تجارت خبطه زه سفر کران
 دندس میش کن - کیاره سو چهو گرم ملک - رته کالس شامس کن کیاره سو چهو سرد ملک ساری
 لوک اس مَن مک شرفیک حرم محترمک آسه مو که خادمان بیت الله آسه مو که سها تعظیم کران
 مَن ته تهندهس ملس آسه انته لاگان - میه سبه مَن اسو پور نفع ته فایده حاصل سپدان - تا ایکه بن گره
 و انت اس بخوشی کهوان پوان بین ته کهیا وان - چونکه یه ساروی اسو مَن خانه کعبی بر کته
 بنال فی مو که آگ و نه عبادت کر و میه گره کس خدایس بت پرستی ترا و و -

امہ گرہ کس یعنی خانہ کعبہ کس خدایہ ستر الذی اطعمہم من جوع یس طعام چوک دوان
 یمن دون سفرن اندر بوجہ نشہ و امنہم من خوف بی ہم چوک کران بیمہ نشہ -

سورہ ماعون چوکلی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ ست آیه

اَرَآیتَ الَّذِیْ یُکَذِّبُ بِالْاٰیٰتِ اَیَادِیْهِ وَهُوَ یُفْسِدُ سُوْلَیْهِ اِیْزُ کُتْرَان چو جزا س یعنی
 جزا کہ دو بیچ چہنہ پڑہ فَاِنَّ لَکَ الَّذِیْ یَدْعُ اِلَیْہِمْ لَیْسَ سُوْکُو سُوْی یس بزور کڈت
 چو تہنہان یتیمس وَلَا یُحْضِرُ عَلٰی طَعَامِ الْمَسْکِیْنِ رُتُوْن چو نہ دوان مسکینہ
 سندس کھن دس پٹ (۱) فَوَيْلٌ لِلْمُصَلِّیْنَ الَّذِیْنَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُوْنَ
 پس افسوس تہ عذاب سختی چہ متن نماز گذارن یم مینہ نمازہ نشہ چہ بخیرتہ غافل الذین
 هُمْ یُرَآءُوْنَ یم ریا چہ کران وَیَمْنَعُوْنَ الْمَاعُوْنَ منع چہ کران ماعونس - ماعون
 گو متاع خانہ تبرمش نط ہو دیگ ہش یہ پتہ چو یوان دنہ اک اکس (۲)

سورہ کوثر چوکلی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ نرہ آیه (۳)

اِنَّا اَعْطٰیْکَ الْکُوْثَرَ پڑا پٹ عطا کر اسے توبہ ای حضرت محمد شاہ خیر (۳) فصل
 (۱) یعنی سو چو پوت سنگدل زہ نہ چو پانہ احسان کران - نہ چو بیہ کانشہ احسان کرنس پٹ
 آمادہ کران - ون بلہ بندہ سند حق ضایع کرن کوتاہ چہ چو (۲) بعضی مفسر فرما و
 ماعون گو زکوۃ یعنی ادا چہنہ کران حق اللہ مالح زکوۃ (۳) یہ سورہ شریفک شان نزول چو
 حضرت آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم ہند نہ ہو ہو فرزند حضرت قاسم رضی اللہ عنہ بلہ یہ
 عالمہ گی - مکہ کیو کافر و خصوصاً عاص بن واطین دیو آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم ہند نسل پٹ
 ون منقطع - تم سپد غوز باندا تری یعنی بے نام و نشان - مطلب اسو متہ اندرہ زہ ون چو امہ
 ہندہ دینکو چہ کسی کاس تان - اتی پٹ نازل یہ سورہ شرفہ مینی کافرن ہندہ رده خطرو
 (۴) یعنی توت خیرت منرد دنیا و آخر تک خیر ساروی جمع چو - دنیا تک خیر گو دین اسلام
 لبہ روز بروز ترقی - بیہ روزہ باقی تا قیام قیامت - آخر تک خیر گو یم یم قریب بڈ بڈ مرتبہ
 چہ - تم بن توبہ عطا کر نہ - تہندہ طغیہ تہندن پتہ پتہ پکہ ون - ون اگر تہند فرزند مہ عالمہ
 گو تہ تیت پٹ یم دشمن تہند خوش چہ سپد مت - توبہ مہ حص سپد و امہ بیت نمکین تہ آرزو
 یہ کثیرا اسے توبہ عطا کر نہ چو امہ خوتہ شہاہ زیادہ تہ بہتر -

لَسْتَ بِكَ وَالْخَزِيرِ مَنَازِلَ يَنْشِئُ بِرُودِ دُكَارِهِ سَدَةً بَابُ تَنَادُلٍ كَرِخَرٍ دَرَاهِ خَدَا (۱)
 اِنَّ شَانِئَكَ هُوَ الْاَبْتَرُ يَزِيْطُ تَهْنَدُ دَشْمَنُ جِهَوْلُطِ ثُو (۱)

(۱) متن نعمتن هنده شکرانه خیطره - بیه شکرانکه پورته کامل کرنه خیطره کر یو نپنیش پروردگار مَنَازِلَ عبادت - بَدَنُ نعمتن هنده شکرانه شویه بَدَ عبادت سه گیه نماز بدنی عبادت - تَنَادُلُ بیت کرته مالی عبادت نه کرن سوگو قربان - اَلدُّ لِقَالِ جِهَوْلُقرآن مجیدس اندر جا بجای بدنی عبادتس بیت مالی عبادتچ ذکر کران - چنانچه و اَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ بیهیه ات اندر شکره علاوه مشرکن هنرته مخالفت لبته - کیازه تم چه غیر اللهس عبادت کران ته سجده دوان - بیه چه معبود باطلن هنده ناده قربان کران هنرتر دیکی ته قرب حاصل سپدکنه برانتر (۲) اده تشدد ظاهری نسل روزن باقی یا مته روزن - مگر متسنده ذکر خیرچ چینه کنهقی ناده بیه نه کانه - بیاک کوتهند ذکر خیرتهنده دینکو چه یار رسول الله سوروزه باقی ابدالآباد - اگر اولاد نرینه رودته نه نمکومه برو کانه پرواته کیازه به کیشراه اولادن هنده اندره مقصودته مراد چو سوگو ذکر خیرته یاد نیک ته چو تو به حاصل کیازه هنر است بیه چه تم روزن بکمال محبت و اعتقاد تهنده تهنده دینکو یاد کران قیامتس تان - سید محمود آلوسی صاحب تفسیر روح المعانی چو نقل کران از حضرت علامه شیخ الاسلام ابن تیمیه ایزه تم چه فرماوان الله تعالی ته حضرت آنحضرت صلی الله علیه وسلم هندی دشمنس پرت کونه خیره نشه - مال اولاد اهل و عیال نشه - تا اینکه آخرتن اندر آس تاوان ته خسران - بیه ژس زندگی نشه تا که زندگیه هندی کانه نقاهه ته فایده حاصل سپیش بیه ژس متسنده دل تا که سوروزه نه خیرس لایقی - نت رو نه محبت و معرفت خدایچ قابلیتیه - بیه ژس متسنده عمل تا که توفیق دیس نه زه عبادت ته فرمانرواری کر نک - بیه ژس یاری نشس لبته کونه کانه مددگارس یاری کره دلس - بیه ژس ساروی متو کاموشه یوسیت قرب خدا حاصل چو یوان کرنه - پس لبته کونه کامه اندر لذته ته حلاوته اگر چه ظاهر باط استن متن کامن بیت مگر دل تهند آسه نه نشه دور - یهوی سزاته و عید چو پرت متس شخصه سنده خیطره بین دشمنی کره پنه نفیچه خواهشه موجب - نت نسبت به کیشراه بیت آسه حضرت رسول کریم صلی الله علیه وسلم - نه گو مثلاً کانه شخصاه کره آیات کریم ته حدیث شریفن سوی تاویل ته سوی معنی پس سراسر مخالف آسه ظاهرس تمکس میگونه ارادی آسه کرمت الله تعالی ان بیه رسول کریم صلی الله علیه وسلم {بینه پاٹ مرزای کران چه} یا کره متنی زه کاسکی به آیه کریمه آهینه نازی میت

یا امه بدل آسها بیه کهنه نازل سپد منت - رسول کریم صلی الله علیه وسلم تهنزه دشمنی هند بُد
علامت چو تهنده کلام شریفک حدیث شریفک عداوت آسن - بلکه تهنزه دشمنی گیه هی
حدیث شریفک دشمن چیه هند و تانس اندر مرزائی - چکر الوی - نیجری - داشتیم عداوة
للرسول و کلامه المرزائیون علیهم بالیتحقونه - یوتریو اندره یتهو تحقیر و تو هین حدیث شریفن
نسبت مرزائیو کرمت چو تهنه چونه بیه کالسه کرمت - محرم مرزه کا دیان چو ومنت اعجاز
احمدیس اندر مطبوعه ضیاء الاسلام قادیان - صفحه ۳۰۴ یس حدیث میسن و جیس معارضه ته
مخالف آسن سو چو قبول - منته و رای یم حدیث چهنم چیس ر ویک پاٹ تراوت تهنان -
بیس جایه چهن ومنت ات اعجاز احمدیس اندر در (صفحه ۲۹) زه میانوی حکم گهره مانن ته
ناطق زانن اگر چه سو آستن ساسه بدن حدیثن منده موضوع آسکوی حکم - بیه چو ضمیمه
تخفه کو لٹو دیکس حاشیه صفحه دس منرو نان خداین دتومه اطلاع زه یم ساری حدیث یم ته
پٹ پیش چیه کران یم چیه تحریف معنوی و لفظیه بیت آوده بلکه چیه ساری موضوع - مه چو
اختیار یم حدیث مه خوش کرن تم کرک قبول - یم مه خوش کرن تم کرک رد (نمود باند من فیک)
لعنة الله على من شتا الرسول و شتا ما جاء به من الكتاب و السنة -
حضرت امام العالم امام ابو حنیفه من شتا آسواک شخصه حدیث شریف پران - تی دیک اکه دوه
کیا حض دن دپویه کهنه - حدیث پرینچ کیا ضرورت چیه - امام صیب سیدیه بوزنه بیت نهایت
مشغل ته غضبناک بکمال خشم و غضب فرما و هس کوتاه بی و فوف چوک پڑه کت چوک بر زبان
هوان - اگر حدیث شریف آسها نه کانه اکهنه ته بکه سینه قران مجیدک معنی ته مطلب زانت - بیه آس
حضرت امام همام فرما و ان زه لوک یله حدیث شریفه و رای بیه کانه علمه بن چهن اده کیا پین
تهند عقاید فاسد بیه سپدن بدین - احناف ته کی یم نپس مذهب داره سنده متابعت
قدم مقدم حدیث شریف موجب یکن - زانن زه مذهب حنفیک کانه مسئله چونه تهنو یسنه
کونه نه کونه حدیث شریفه بیت ثابت چوه - کالسه اکس چونه طاقت دین اندر کیا کره
کانه مسئله فایم تهنه کینه دلیل آسها - چنانچه تی فرما و منت حضرت امام همامن یس اکنه میانه
تو لچ دلیل از کتاب و سنت معلوم آسن چو حرام میانه قوله بیت فتوی دتو - حقیقتس اند
چیه حقیقتی اهل حدیث و تنس سزاوار - کیا زه مذهب حنفیس اندر یوت توجه ته اعتناء حدیث
شریفن کن کره امنت چو نیوت چونه باقی مذاهبن اندر - الحاصل یم کوک حدیث شریفک

سوره کافرون چو کی | بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ | ش ۶ آیه

قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ ديوک ای کافرو (۱)، لَا أَعْبُدُ مَا تَعْبُدُونَ بندگان کر نه بو
یت توه چوه بندگان کران وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ توه نه چوه نه بندگان کره وون
یت بندگان کره وَلَا أَنَا عَابِدٌ مَا عَبَدْتُمْ بیه چوه نه بندگان کره وون یت توه نه بندگان
کره وَلَا أَنْتُمْ عِبُدُونَ مَا أَعْبُدُ بیه چوه نه توه نه بندگان کره وون یت بندگان کره (۲)
لَكُمْ دِينُكُمْ وَلِيَ دِينِ توه چوه چوه چوه دین نه مته چوه چوه دین (۳)

سورة النصر چو کی | بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ | ن ۲ آیه

إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ يله آیه خدایه نزاری بیه آیه ظهور فتح مکه (۴)، وَرَأَيْتَ النَّاسَ
دشمن چیه می گی رسول کریمه سند دشمن - یم تهند دشمن چیه می گی ابتره خوار و ذلیل تیه تیه
تیه تیه - اگرچه منافق استن مرزائین هند پاٹ تهند محبتھی ظاہر کران - لیکن واللہ لشهدا
ان المنافقين لکن بون (۱)، بعضی جلیل القدر مفسر و فرماو زه امه اندره چیه مراد قریشو اندره
خاص کنه کافر - یمن هنر الله تعالی اس بعلم قدیم خبر اس زه تم ان نه هرگز ایمان - چنانچه رومی
چیه کران ابن جریر طبری - ابن ابی حاتم - ابن الانباری از حضرت سعید بن میناء، متوفی فرماو
زه که دوه سمک حضرت رسول کریم صلی الله علیه وسلم کافر و اندره زور زن - دلبیدین
منیره - عاص بن وائل - اسود بن مطلب - امیه بن خلف می لک دپته ای حضرت محمد و بو
توه کرو تنز عبادت میسر اس کران چیه - استنه کرواده تنز عبادت میسر توه کران چوه - ساری
کامن اند کرو اس باهی شرکت تا اینکه هرگاه سان کوم صحیح آیه توه نه والوه مکو حصه - هرگاه
تهنر کوم صحیح آیه استنه وانه مکو حصه اتی سپدیه سوره شریف نازل - یعنی ای کافرو تهند نه
میانو طریقه هرگز متحد بکنه سیدت (۲)، بعضی مفسر چیه فرماوان مراد چوه میه اندره زه بو بکنه موحد
آیت لت شک طهروت نه فی الحال ته نه آینه - توه نه بکنه مشرک است موحد بیت نه فی الحال
نه آینه - کیاز تهندن دن پٹ چیه کفر هرگز نه آثر - توحید نه شرک هرگز جمع بکنه سیدت (۳)
بعضی مفسر و فرماو زه دینه اندره چوه مراد بدله نه جزاء - یعنی توه چوه پنه شرکو سزاته عذاب مه چوه
پنه توحیدک اجر ته ثواب (۴)، یه سوره شریفی وقت نزول اند چیه روایات مختلف - بعضی
روایتن اندر چوه فتح مکه برنٹ چوه نازل سیدت - بعضی روایاتن اندر چوه فتح مکه تیه چوه نازل
سیدت حجه الوداع اندر - چنانچه نت روایتن مطابق چوه آمت ترجمه کره - نت صورتن اندر

تَبَّتْ يَدَا أَبِي هَبٍ وَتَبَّ هَلَاکِ سِدَن زه اتهه ابو لهبه سندن به سیدن هلاک ابو لهب (۱)
 مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ دَفَعْتُ كَثْرَةَ مَالِن بِن بیه به کسب کرون یعنی
 از عذاب خدا موکیلونه تمه سیت سیصلی نارا ذات هب نزدیک چواژه به ابو لهب
 نارس اکس بهه والس وگو ناردونخ وامرکاته حمالة الحطب بهه آشن تهنراژه دردونخ
 مراد چوزو پکناوه دن (۲) فی جید ما حبل من مسک تهنزه گردنه اندر چه رز خرد
 دن تهنر حیا بیه رز زین گندت آس سی رز گیس بامر خدا گردنه اندر بندنه دوزخ و اثر
 سوره اخلاص یهوکی بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ زور آیه

یز زور استنک - آنحضرت صلی الله علیه وسلم زناوک نه یله چواژه چوسو بو تو بهه هم کران یوونه
 اکه عذابک بس سناه سخت نه مشکل هو - به یوزت کڈ ابو لهبن و هو دین تبتا لک الهذا
 جمعتنا - اتی سیدیه سوره شریفه نازل (۱) ابو لهب آس نش کینت ناوا و سس عبد العزی
 به آسو پتر آنحضرتن هند مکر سخت دشمن تهند - خداین کر سو هلاک جنگ بدره پته سینه دوه
 طاعونی اک پهمره در اس بیه سبه کره کیو باژ و اندره آسنه برو نهمه کن نه نکھنل کانهته - بلکه
 زهنگ کره نشه باین خیال دور کڈت که تهنونه امست مرض منن لاره - چنا بختت عالس منر
 در اس زو - تو پته لاگس نه ترن دوهن تان کاسنه ته اتهه - یوتان سخت پھک و نفس تهنیه
 دوه انک حبشی غلام مزور بموته هکس نه اتهه لاگت بموتوا نه لوره متوی سیت انک دلان
 دلوان - تو پته تراؤک اکس کهو دس منر پته لایس کینه متنی تل دبراؤک (۲) یعنی کنڈر
 موره کنڈ کل آس میبداؤ منزه سیرت انان فوه پته آس و تهر اوان متنی و تن یوکن یکن
 آسو آسان رسول کریم صلی الله علیه وسلم - نته چو به اس ابو لهبه تهنزه آشنه اک طعنه اک
 یوان و نه بخلک - یعنی به آس بالدار است کمال بخلکه سبه پانی زو سبران نه ساران زن
 کجه منر زو آس تراوان پالش نال - دوزخ منر تهنزه امی حاله که جهنمک غل ته زنجیره
 آسش گردنه منر - درخت ز تو مک نه درخت ضرعک زو آس هخریٹ یعنی عذاب
 آس از جنس جرم (۳) بیه سوره شریفک شان نزول چوا یزه اکه دوهه دن مشرکو
 ای حضرت محمد صلی الله علیه وسلم تله حفص بنیش پروردگار سندن صفت نه تسنسب
 کر تو بیان اتی سیدیه سوره شریفه نازل

قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ دپ سو خدا چھو کنوی اللَّهُ الصَّمَدُ خدا چھو بے نیاز ساری چھ
 ن کن حاجتمند لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ نہ زاس کا نہ نہ ز او کینہ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا
 أَحَدٌ چھو نہ ن کن کا نہ ہوتہ ہمسرا (۱)

سورہ فلق چھو مدنی بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ پانز آیت (۲)

قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ دپ پنہ چھوس نو ان صبحکس خدایس من شر ما خلق
 تمکہ شرہ نشہ یہ پیدا کرون وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ بیہ گٹہ شبکہ شرہ نشہ یلہ
 (۱) تو حید کن منکرن چھو واریاہ قسم اڈگے تمیم خدایہ سندس وجود سی چھو منکر۔ اڈگے
 تمیم تہندس واجب الوجود آئس چھو منکر۔ اڈگے تمیم تہندس کما لکن صفتن چھو منکر۔ اڈگے
 تمیم ن کن عباد ن کن اندر چھو شرک ٹھراوان۔ میں ساری چھو رد اللہ احد اس اندر۔ بیاک
 گے تمیم مشرک فی الاستعانة چھو یعنی تمیم ن کن واری چھو میں نشہ یاری نہ مدد ٹھان میں
 پن حاجت منگان۔ میں چھو رد اللہ الصمد اس اندر۔ یعنی حاجت گزہ ن کن نشہ ٹھان
 یسہ پانہ محتاج آسہ۔ سو چھو نہ کا نہتہ اللہ تعالیٰ واری۔ تمیم تمیم چھو نہ تمیم۔ تمیم ساری چھو ن کن
 محتاج۔ ساری چھو میں پستی تہ عاجزی نزادہ ون ن کن بروٹھہ کنہ۔ چنا پنخہ اللہ تعالیٰ چھو فرادان
 یا ایہا الناس انتم الفقراء الى الله واللہ هو الغنی الحمید یعنی ای لو کو تو ہی چھو
 محتاج اللہ تعالیٰ کن پرت وقتہ تہ پرت ساتہ۔ اللہ تعالیٰ میں چھو سوی چھو بے نیاز حاجت
 آسہ نشہ منزہ تہ پاک حمد دینہ آمت۔ حضرت سید البشر صلی اللہ علیہ وسلم آس دعا کران
 اللهم انی ضعیف فقونی وانی مریض فاشفنی وانی فقیر فارزقنی یعنی یا اللہ
 بوچھوس ضعیف زہ دم قوت بوچھوس بیمار زہ دم شفا بوچھوس محتاج زہ کرم عطا۔ بیاک
 جماعت تمیم ن کن پنخہ تہ کورہ چھو ٹھراوان میں سپرد اللہ بیلدہ سیت۔ تمیم بعضی اشرا تہ جن
 چھو میں معبود زانان میں سپرد و لہ یولدہ سیت۔ کیا زہ تمیم ساری چھو مولود یعنی
 زامت۔ بیاک گو معبود پر حق سو چھو نہ کا نہتہ زامت۔ میں اعتقاد چھو بیاک زہ ن کن ہوتہ ہمسرا
 کا نہتہ آشک بہتہ پاٹ مجوس چھو یزدان و اہرمن تمیم ہمسرا مان میں سپرد و لہ یکن لہ
 کھوا احدہ سیت (۲) یہ سورہ شریف بیہ امہ پتہ بیاک سورہ شریف میں دنون سورہ شیرین
 ہندشان نزول چھو زہ آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم آس لبید بن اعصمن تہ یہ تہنر و کور و سحر
 کرمت بیہ سببہ میں سخت تکلیف آس۔ نوہ پتہ کرمتو دعا اللہ تعالیٰ منگوک شفاء اللہ تعالیٰ

وہراونہ بیہ تاریکی نیچ وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ بیہ فہوک دودہ وین زناٹن ہندہ
شرہ نشہ بیہ فہوک دوان چہہ کنڈن اندر یعنی سحر کرہ ونہ زناٹہ (۱)، وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ
اِذَا حَسَدَ بیہ پیت حسد کرہ ون سندہ شرہ نشہ یلہ حسد کرہ سو۔

سورہ ناس چہو مدنی بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ شرہ آیہ

قُلْ اَعُوْذُ بِرَبِّ النَّاسِ دپ پتہ چیس نوان لوکن ہندس خدایس مَلِكِ النَّاسِ لوکن
ہندس پادشہس اِلٰهِ النَّاسِ لوکن ہندس معبودس مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ وَسَوْسَکِرَہ ون
سندہ شرہ نشہ الْخَنَّاسِ یس یاد خدا کرن وزہ پت روزہ ون چہو (۲)، الَّذِیْ یُّوَسْوِسُ
فِیْ صُدُوْرِ النَّاسِ یس وسوسہ تراوان چہو لوکن ہندن دین اندر مِنْ الْجِنَّةِ وَ
النَّاسِ جہو اندر نہ انسانو اندر نہ (۳)

اول و آخر قرآن زچہ با آمد و سین یعنی اندر رہ دین رہی تو قرآن بس

کہ نازل ہم زہ سورہ شریفہ بیہ کرنک خبر زہ فلان شخص چہو فلان جابہ فلان چیس اندر توہمہ سحر
کرمت چنانچہ صحابہ صیین کروک حکم ہو کڈمتہ جابہ منزہ سو سحریت اندر گنڈ آس نہ آمت توہ
پتہ پریم زہ سورہ شریفہ آنحضرتو صلی اللہ علیہ وسلم۔ اک اک آیہ کریمہ آس پران اک اک گنڈ آسو
مرزہ یوان۔ کذا فی الدلائل للبیہقی (۱)، متوزنا نو اندرہ چہہ مراد لبید بن اعصمہ منزہ کورہ بیت
حدیث شریفس منزامہ سحر ذکر چہہ سو چہو صحیحین اندر بیہ تہ بین کتابن اندر باوجود آن چہہ
مرزائی ات انکار کران۔ بیہ بیت صاف ظاہر چہو سپدان مرزائی چہہ حدیث شریفک بڈ
دشمن۔ چنانچہ مرزائی کا شتر نقبیرہ وال چہو ومنت بہ حدیث شریف چہو اپڑ (نخوذ باللہ من
ذلک، ساروی کتابو اندرہ تر صحیح کتاب قرآن مجید پتہ کیہ صحیح بخاری توہ پتہ صحیح مسلم
بین دو دشمن کتابن اندر چہو یہ حدیث شریف اتہ چہو ام از بس چہل و فرط غباوت ومنت
یہ چہو اپڑ۔ توہ پتہ چہن ات پنپس افتراءس پٹ دلیل انتر زہ سورہ فرقان اندر چہو آیہ
کرمیہ قال الظالمون ان تتبعون الا رجلا مسحورا یعنی ظالم چہہ ونان متن مسحورس
اگر مسلمان نہ تی ونن تلہ کیاہ روز متن تہ بین منفرق؛ لیکن امسند یہ ونن چہو محض اپڑتہ
دوک۔ متن چہو غرض امہ تلہ حدیث شریف ومنت لوکن ہندو دلو منزہ کڈن۔ یہ بین ہند
اصلی مقصد چہو۔ حقیقت چہہ ایزہ ظالم یعنی کافر آس بیشک متن ونان مسحور مکریمہ معینہ نہ زہ
متواندرہ کانسہ ساجرہ سند سحر کیا آسو متن پٹ اثر کرمت۔ بلکہ آس قم مسحور یعنی مجنون

استعمال کران۔ چنانچہ امام مازنی چو فرماوان الکفار اماراد والبقولہم مسحورانہ مجنون
وحاشا۔ توه پتہ چہہ بیاک کہتاہ تہ زہ سحر چو آمنت بنی کریم صلی اللہ علیہ وسلم کرنہ
مدینہ منورہ اندر درشتہ ہجری۔ سوی سحر چوک کرمت لبیدن عصمن تہ بیہ تہنرو کو رو
سو آسو مدینہ شریف کو بکوشند واندرہ از قبیلہ خزرج۔ تہ سورہ فرقان {یکو آیہ کریمہ امہ نینہ خیالہ
پیش کر} چو باجماع جمہور مفسرین در مکہ معظمہ نازل سپد مت۔ تہ کنی کافران ہند چو ائند
تعالی فرماوان زہ تم چہہ بنی کریم صلی اللہ علیہ وسلم مسحور دیان۔ یعنی مسحور یعنی مجنون
کیا زہ تم کہتہ پاٹ دین متن مسحور سحر کرنہ آمنت کہ معینہ۔ حالانکہ دینہ آسو نہ متن پاٹ مکہ معظمہ
اندر کانسہ سحر کرمت۔ لہذا بنہ یہ ہرگز تسلیم کرن کہ مین کیا آسو مراد مسحورہ اندرہ سحر کرنہ
آمنت۔ بلکہ چو ایزہ تم آس مسحور یعنی مجنون استعمال کران۔ علاوہ ازان چو ایکو معنی ذالمت
تہ یعنی سحر۔ بیاک معنی چوس {یلہ از سحر بفتح سین بوزون} ذالمت شہر کہ والو یعنی
بشر۔ یعنی کافر آس دیان کہ توه چوہ اکس بشر اکس سر وی کران۔ توه پتہ چہون بیاک
افترانہ بہتان ومنت زہ {یو کو کو بیہ سورہ شریفکس شان نزولس اندر قصہ سحر لکمت چو
تم چہہ دیان تم جادو تہ سحر آسو تہندس روح مبارکس پاٹ اثر کرمت} حالانکہ تہ چہونہ
کانسہ تہ ومنت۔ بلکہ چو حضرت قاضی عیاض رحمہ اللہ وناں قد جاءت روایات
حدیث عائشہ مینتہ ان السحر انما تسلط علی جسدہ الشریف صلی اللہ علیہ وسلم
وظواہر جوارحہ۔ لا علی قلبہ وعقلہ واعتقادہ صلی اللہ علیہ وسلم وکل ما جاء
فی الروایات من انه علیہ الصلوٰۃ والسلام یخیل الیہ فعل شئ ولم یفعلہ ونحوہ
فمحمول علی التخیل بالبصر لا لخلل طرق الی العقل۔ ولس فی ذلک ما یدخل
لبس فی الرسالہ ولا طعن لا اهل الصلاۃ۔ یعنی بیہ روایت نہ سندہ چہہ حضرت
عائشہ سندس حدیث آثرہ متن ساری اندر چو وارہ واضح تہ نن پاٹ بیان کرنہ آمنت زہ
بس اثرہ امہ سحر متن آسو سو آسو بہن مبارکسی تہ ظاہری اعضای مبارکسی یوت۔ سواثر آسو نہ
نحو ذالمت تہندس عقل مبارکس یا دل مبارکس یا اعتقادس پاٹ۔ بلکہ مین روایات اندرہ
آمنت چو زہ متن آسو خیال تہ گمان سپدان کو نہ کلیمہ ہند زہ یہ کوم چیم کرمت۔ حالانکہ کرمت اسکنہ
آسان۔ متن ساری روایات اندر چو مراد کہ در ظاہر نظر آتک تہ قلمو سو خیال پلان
زنتہ زہ عقل مبارکس کیا آتک کو نہ فتمہ تہ کو اثر عا شا وکلا۔ یہ چو در امت مرزا مینی ہندہ

تا پاک چنانہ از بس عداوت و دشمنی - بیه چہونہ کانہ و منت - سید محمود الوسی صاحب تفسیر
 روح المعانی چہو فرماوان وقال لا ما مالم از مری قد انکر ذلک الحدیث المبتدع
 من حیث انه یحیط منصب النبوة ویشکک فیہا وان یخوینہ بمنع الثقة بالشرع - و
 احیب بان الحدیث صحیح وھو غیر مراغم النص ولا یلزم علیہ حط منصب النبوة
 والتشکیک فیہا لان الکفار ارادوا بقولہم مسحورانہ مجنون وحاشاہ - امام
 مازری چہو فرماوان کہ ات حدیث چہو کرمت بدعتو انکاریمہ اعتبارہ زہ یہ چہو بتو تکیس
 منصب بیت کران تہ نت منز شک پیدہ کران - یہ تسلیم کردن چہو شرعیست اندر بی اعتباری
 پیدہ کران - مگر اگو جواب چہو دہ آمنت کہ یہ حدیث شریک چہو بالکل صحیح - سو چہونہ ہرگز
 کو نہ قرآن مجید کس حکم مخالف - بیه چہونہ ہرگز ایکہ تسلیم کرنے سیت شان بنوشت اندر پستی
 لوزر لازم یوان - کیا زہ کافر ان آسو لفظ مسحور و نہ اندرہ مجنون و ن مراد آسان - بیمہ عبارتہ
 اندرہ سپید معلوم کہ مرزائین برونتھ چہو بیو بدعتیونہ ات حدیث انکار کرمت بظاہر چہو
 یوتہند وی دہم رمت - نہتری پیروی کر مثر - پت ردویشہ بہ تہ یہ اشکال نہ آنحضرت
 صلی اللہ علیہ وسلم کیا زہ سپید سحرک اثر - تمکو جواب چہو زہ سحرک اثر پیدن چہو بشرتیکو
 عوارضو اندرہ - چنانچہ تہ پٹ تہندس ذات مبارکس پٹ بی بی عوارض مثل امراض
 جسمانی - درد سر و تپ ہو عارض پیدان اس - تنقہ پٹ پیدک سحرک اثر تہ - امہ سیت
 کیاہ کمی ستر تہندس شان بنوشت نہ رسالتش - بیه آس ات اندر یک حکمت زہ کافر آس
 آنحضرت صلی اللہ علیہ وسلم {غود باللہ} ساحر و نان - اللہ تعالیٰ ان کر تہندس تہ کتھہ رد
 بیمہ طریقہ کہ بین پٹ سپید سحرک اثر تا اینکه معلوم سپید کہ ہم ہرگز ساحر چہنہ کیا زہ ہر گاہ ہم
 ساحر آسہن تہ سپید ہک نہ سحرک اثر - تکیا زہ ساحر س آسان چہوشت چہونہ بے سندہ سحرک
 اثر یوان - حاصل کلام چہو زہ مرزائی جماعت یسہ چہہ متن چہو حدیث شریفیک عداوت - نہ
 بغض - بیکو منت چہو آنحضرت ہند عداوت - کیا زہ مرزہ قادیان چہو آنحضرت ہند ہمسری
 بلکہ برتری ہند دعوی کرمت - چنانچہ از الہ الاول تا یکس صفحہ ۵۹۶ لٹ اندر چہون و منت
 سیر معراج اس جسم کشف کے ساتھ نہیں - بلکہ وہ ایک نہایت اعلیٰ درجہ کا کشف تھا جو بیداری
 کہنا چاہئے کہ نوپہ چہو بیه کینتر و سطرو پتہ و نان اس قسم کے کشفوں میں خود مواف صاحب
 کہ تخریب ہے - از الہ الاول لام حصہ اول عاشر صفحہ ۶۴ منتر چہون و منت آنحضرت صلی اللہ

علیه وسلم پر این مریم اور دجال کی حقیقت کاملہ منکشف نہوتی { بیه تنہا بہن امی قسمہ واریاہ
 چیز و منت - تم ذکر کرن سپدہ باعث طوالت - لہذا ہم مرزائی ہم تہند چیلہ چہہ یواندرہ یں
 اللہ آنحضرت منہر کوہہ قسمہ مدح سرائی کرہ یا منہ ہندہ غائم البینین اسٹنک اعتقاد ظاہر کرہ
 یا اسلامچ تعریف کرہ زانن گترہ زہ یہ چہو محض د و کہہ نہ نفاق بقولون با فواہم مالیس فی
 قلوبہم - یعنی زوہ سیت چہہ و نان تی بیچ نہ دلس کانہ پترہ چہک - یتہہ پاٹ اللہ تعالیٰ
 منافقن ہند حال فرماوان چہو اذا جاءك المنفقون قالوا نشہد انک امرسول اللہ و
 اللہ یعلم انک لرسولہ واللہ لیشہد ان المنفقین لکذبون - یعنی یلہ یوان چہہ
 توہہ نشیم منافق دیان چہہ اس چہہ گواہی دوان توہہ چہوہ بیشک پیغمبر خدا - پروردگار یں
 چہوہ سامی ہند پیغمبر خدا اسٹنک مگر اللہ تعالیٰ چہوہ گواہی دوان کہ ہم منافق چہہ یہ و نش
 اندر اپزیر - کیا زہ یہ گواہی چہہ تم دوان محض زوہ و سیتی دین ایچ پترہ چہکنہ کہنتہ (۲)
 حدیث شریف منہر چہوہ آمت زہ سو شیطان چہوہ یاد خدا کرہ سیت دور گترہ مان (۳)
 یعنی شیطان چہنہ از قسم جنی آسان بلکہ چہہ انسانو اندرہ تہ آسان - چنانچہ اللہ تعالیٰ چہوہ
 فرماوان و کن لک جعلنا لكل نبي عدوا شياطين الانس والجن - انکس زمانس
 اندرگی شیاطین الانس پیغمبرن ہند دشمن مرزائی جماعت ہم لوکن حضرات انبیاءن ہنرہ
 پیروی کرہ نشہ رنگارنگ مکروتہ فریبوسیت ڈالان چہہ - بیه ہم حضرات انبیاءن نسبت
 توہین کران چہہ - بیه ہم بظاہر خیر خواہ لاگان چہہ - مگر تلہ کینہ چہہ اڈ مفسد نہ دشمنان سلام
 خداوند کریم رہن پینہ فضلہ سیت ہندہ شرہ نشہ سارنی مسلمانن - امین باریت العالمین
 و صلی اللہ علی خیر خلقہ محمد و علی آلہ وصحبہ وسلم

کتب مؤلفہ جناب مولانا القاری حافظ محمد حسن صاحب امام مسجد گادہ یار قعہ اللہ غفرانہ

روضۃ الحسن در خطب	نصیحتہ الحسن در خطب	تحفۃ الحسن در خطب	تحفۃ الملکیہ در تاریخ
نخفۃ شرفیہ بمعہ سلطانی	چراغ لطائف در تاریخ	اسماء البنی عربی	چہل اسرار بمعہ سدمہ
مجموعۃ الشفائین	سبیل النجات	نور العینین عربی	مکتوبات حضرت امیر

لئے کاپتہ - حافظ محمد عنایت اللہ امام مسجد گادہ یار سترنگی

